ဠဍမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်

နိဒါန်း

ဠ ဍ မ္မ မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်သည် ဠ ဍ မ္မ မရာဇဝင် ပထမစောင်၏အကြောင်းဆက်ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိ ဒ်၏နန်းစံသမိုင်းဖြစ်သည်။ ဒါဝိ ဒ်သည် ဦးစွာတောင်ပိုင်း၌တည်ရှိသောယုဒပြည် ကိုအုပ်ချုပ်သည် (အခန်း၁-၄)။ ထိုနောက်မြောက်ပိုင်း ၌တည်ရှိသောဣသရေလပြည်အပါအဝင် တစ်နိုင်ငံလုံးကိုအုပ်ချုပ်သည် (အခန်း ၅-၂၄)။ ဒါဝိ ဒ်ဘုရင်သည်မိမိ၏နိုင်ငံကိုတိုးချဲ့ ရန်နှင့်မိမိ၏အာဏာတည်မြဲစေရန် ပြည် တွင်းပြည်ပရန်သူများကိုမည်ကဲ့သို့ဆိုင် ပြိုင်တွန်းလှန်ရကြောင်းရှင်းလင်းပြတ်သား စွာဖော်ပြထားသည်။ ဒါဝိဒ်သည်ဘုရားသခင်အားယုံကြည်၊ ကြည်ညိုမှုအားကြီး သူပု ဂ္ဂိ လ်အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ မိမိပြည် သူတို့၏သစ္စာစောင့်မှုကိုရယူနိုင်သူပု ဂ္ဂိ လ် အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်းဖော်ပြထားသည်။ ထို့အပြင်သူသည်မိမိအလိုဆန္ဒနှင့် မျှော်မှန်းချက်ပေါက်မြောက်စေရန် တစ်ခါ တစ်ရံရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများကို ပြုလုပ်၍ ကြီးလေးသောအပြစ်များကို

ကူးလွန်ကြောင်းကိုလည်းဖော်ပြထား
သည်။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရား၏ပရော
ဖက်နာသန်ကသူ၏အပြစ်များကိုထုတ်
ဖော်သောအခါ သူသည်ဝန်ချတောင်းပန်
၍ဘုရားသခင်စီရင်သောအပြစ်ဒဏ် ကိုခံယူလေသည်။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဒါဝိ ဒ်
ဘုရင်၏ဘဝအသက်တာနှင့် ဆောင်ရွက်
ချက်များကိုအလွန်စွဲလန်းနှစ်သက်ကြ ရကား
နောင်အခါတစ်မျိုးသားလုံးအတိ ဒုက္ခရောက်သည့်အခါ
သူတို့လိုလားတောင့် တသောဘုရင်မှာ``ဒါဝိ
ဒ်၏သားတော်'' တစ် နည်းကားဒါဝိ ဒ်နှင့်တူသူ၊ ဒါဝိ
ဒ်၏ အဆက်အနွယ်မှဆင်းသက်သူဖြစ် သတည်း။

အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

ယုဒပြည်ကိုဒါဝိဒ်အုပ်စိုးခြင်း ၁:၁-၄:၁၂
ဣသရေလနိုင်ငံတစ်ခုလုံးကို ဒါဝိ ဒ်အုပ်စိုးခြင်း ၅:၁-၂၄:၂၅
(က) နန်းစံနှစ်ဦးပိုင်း ၅:၁-၁၀:၁၉
(ခ) ဒါဝိဒ်နှင့်ဗာသရှေဘ ၁၁:၁-၁၂:၂၅
(ဂ) ဘေးဒုက္ခနှင့်အခက်အခဲများ ၁၂:၂၆-၂၀:၂၆
(ဃ) နှစ်နှောင်းပိုင်း ၂၁:၁-၂၄:၂၅

ရှောလုကွယ်လွန်ကြောင်းကို ဒါဝိဒ်ကြားသိရခြင်း

1 ရှောလုကွယ်လွန်ပြီးနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်အာ
မလက်မြို့သားတို့ကိုနှိမ်နင်းရာမှပြန် လာ၍

ဇိကလတ်မြို့တွင်နှစ်ရက်မျှနေ၏။- 2 နောက်တစ်နေ့၌
ရှောလု၏တပ်စခန်းမှလူငယ် တစ်ယောက်သည်
ဝမ်းနည်းကြေကွဲသည့်လ က္ခဏာ ဖြင့်
မိမိ၏အဝတ်များကိုဆုတ်ဖြဲကာ ဦးခေါင်း
ကိုမြေမှုန့်ကြဲဖြန့်လျက်ရောက်လာ၏။ သူသည် ဒါဝိ
ဒ်ထံသို့ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်မြေပေါ်မှာ ပျပ်ဝပ်ရှိခိုးလေ၏။-
3 ဒါဝိ ဒ်ကသူ့အား``သင်သည်အဘယ်အရပ်
ကလာသနည်း'' ဟုမေး၏။

ထိုသူက``ကျွန်တော်သည်ဣသရေလတပ်စခန်း
မှထွက်ပြေးခဲ့ပါသည်'' ဟုဖြေကြား၏။

4 ဒါဝိဒ်က``အမှုကားအဘယ်သို့နည်း'' ဟု မေးလျှင်၊

လူငယ်က``ကျွန်တော်တို့၏တပ်မတော်သည်
တပ်လန်၍သွားသဖြင့် လူအများကျဆုံး
ကြပါသည်။ ရှောလုမင်းနှင့်သားတော်ယော
နသန်တို့သည်လည်းအသတ်ခံရကြပါ ၏'' ဟုဆို၏။

5 ဒါဝိ ဒ်က``ရှောလုနှင့်ယောနသန်ကွယ်လွန်
ကြောင်းကိုသင်အဘယ်သို့သိသနည်း'' ဟု မေးလျှင်၊

6 ထိုသူငယ်က``ကျွန်တော်သည်ဂိလဗောတောင်
ပေါ်တွင်ရှိနေခိုက်နှင့်ကြုံသဖြင့် ရှောလုမင်း
သည်မိမိ၏လှံကိုမှီလျက်နေသည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ရန်သူ၏စစ်ရထားများနှင့်မြင်းစီး
သူရဲတို့သည်သူ၏အနီးသို့ချဉ်းကပ် လာကြသည်ကိုလည်းကောင်းမြင်ပါ
7 ထိုအခါသူသည်နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်

ရာကျွန်တော့်ကိုမြင်၍ခေါ်ပါ၏။ ကျွန်တော်
က``ရောက်ပါပြီအရှင်'' ဟုထူးသောအခါ၊-
8 မင်းကြီးသည်ကျွန်တော်အားမည်သူဖြစ်
သည်ကိုမေးတော်မူသဖြင့် ကျွန်တော်က
အာမလက်ပြည်သားဖြစ်ကြောင်းဖြေ
ကြားလျှောက်ထားပါ၏။- 9 ထိုအခါမင်းကြီးက``ငါသည်ပြင်းစွာဒဏ်
ရာရသဖြင့်သေခါနီးပြီ။ ထို့ကြောင့်လာ
၍ငါ့အားသတ်လော့'' ဟုမိန့်တော်မူပါ၏။-
10 မင်းကြီးလဲလျှင်လဲချင်းသက်တော်ဆုံး
တော့မည်ကိုသိသဖြင့်ကျွန်တော်သည်သူ့
အားသတ်ပြီးလျှင် သူ၏ဦးခေါင်းမှသရဖူ
နှင့်လက်မောင်းမှလက်ကောက်တော်ကိုဖြုတ်
၍အရှင့်ထံသို့ယူဆောင်ခဲ့ပါသည်'' ဟု လျှောက်၏။✡
11 ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
သည့်အနေဖြင့် မိမိတို့၏အဝတ်များကို ဆုတ်ဖြဲကြ၏။-
12 သူတို့သည်စစ်ပွဲတွင်ရှောလုနှင့်ယောနသန်
မှစ၍ ထာဝရဘုရား၏လူမျိုးတော်ဖြစ်
သောဣသရေလအမျိုးသားတို့မြောက်မြား
စွာကျဆုံးသောကြောင့် ည ဉ့်ဦးတိုင်အောင်
အစာမစားဘဲငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။
13 သတင်းယူဆောင်လာသူလုလင်အားဒါဝိ ဒ်
က``သင်သည်အဘယ်ပြည်သားနည်း'' ဟုမေး လျှင်၊

✡ **1:10** ၁ရာ၊ ၃၁:၁-၆။ ၅ရာ၊ ၁၀:၁-၆၊ ၁:၁၈။

``ကျွန်တော်သည်အာမလက်ပြည်သားဖြစ် ပါ၏။
သို့ရာတွင်အရှင်၏ပြည်တွင်နေထိုင် ပါသည်''
ဟုပြန်၍လျှောက်၏။
14 ဒါဝိ ဒ်က``သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ထာဝရ
ဘုရားဘိသိက်ပေးတော်မူသောဘုရင်ကို
သတ်ဝံ့ပါသနည်း'' ဟုဆိုပြီးလျှင်ငယ်သား
တစ်ယောက်ကိုခေါ်၍``ဤသူကိုကွပ်မျက်ပစ် လော့''
ဟုအမိန့်ပေးရာ၊- 15 ငယ်သားသည်အာမလက်အမျိုးသားကို
ခုတ်သတ်လေ၏။- 16 ဒါဝိဒ်က``ဤအမှုသည်သင်ပြုသောအမှု
ပင်ဖြစ်၏။ သင်သည်ထာဝရဘုရားဘိသိက်
ပေးတော်မူသောဘုရင်ကိုသတ်ခဲ့ပါသည်
ဟုဖြောင့်ချက်ပေးခြင်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်
ကိုသေဒဏ်သင့်စေပြီတကား'' ဟုဆို၏။

ရှောလုနှင့်ယောနသန်တို့အတွက်ဒါဝိဒ်၏ငိုချင်း

17 ဒါဝိ ဒ်သည်ရှောလုနှင့်ယောနသန်တို့အတွက်
အောက်ပါသီချင်းကိုဖွဲ့ဆို၏။
18 ယင်းကိုယုဒပြည်သူတို့အားလည်းသင်ကြား
ပေးရန်အမိန့်ပေး၏။ (ဤအကြောင်းအရာ ကိုယာ
ရှာစာစောင်တွင်မှတ်တမ်းတင်ထား သတည်း။)✡
19 ``ငါတို့ခေါင်းဆောင်များကားဣသရေလ
တောင်ကုန်းများတွင်သေဆုံးကြလေပြီ။
သူရဲကောင်းကြီးများကျဆုံးကြလေပြီ။

✡ **1:18** ယောရှု၊ ၁၀:၁၃။

20 ထိုသတင်းကိုဂါသမြို့၌သော်လည်းကောင်း
အာရှကေလု န်မြို့လမ်းများပေါ်၌သော်လည်း
ကောင်း မပြောကြားကြနှင့်။
ဖိလိတ္တတိအမျိုးသမီးတို့ဝမ်းမြောက်ခွင့်မရ ကြစေနှင့်။
ဘုရားမဲ့သူတို့၏သမီးများ ရွှင်မြူးခွင့်မရ ကြစေနှင့်။
21 ``ဂိလဗောတောင်ကုန်းများပေါ်၌
မိုးမရွာနှင်းမကျပါစေနှင့်။
ထိုတောင်ကုန်းများမှလယ်ယာများသည်
ထာဝစဉ်အသီးအနှံကင်းမဲ့ပါစေသော။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ထိုအရပ်သည်
သူရဲကောင်းတို့၏ဒိုင်းလွှားများအသရေ ပျက်၍
ကျန်ရစ်ရာ၊
ရှောလု၏ဒိုင်းလွှားသံချေးတက်လျက်နေရာ
ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။
22 ခွန်အားကြီးသူတို့ကိုပစ်ခတ်ရာတွင်လည်း ကောင်း၊
ရန်သူကိုသတ်ဖြတ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊
ယောနသန်၏လေးသည်အာနိသင်ထက်လှ၍
ရှောလု၏ဋ္ဌားသည်သနားညှာတာမှုမရှိ။

23 ``အံ့သြနှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသောရှောလုနှင့်
ယောနသန်တို့သည်ရှင်အတူသေမကွဲ
လင်းယုန်ငှက်ထက်လျင်မြန်၍ခြင်္သေ့ထက်
ခွန်အားကြီးကြပါသည်တကား။

24 ``ဣသရေလအမျိုးသမီးတို့၊ ရှောလုအတွက်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။
သူသည်သင်တို့အားက မ္ ဗလာနီထည်ကို
ဝတ်ဆင်စေ၍
ကျောက်မျက်ရတနာ၊ ရွှေတန်ဆာဖြင့်
ဆင်ယင်ပေးတော်မူ၏။

25 သူရဲကောင်းစစ်သည်တော်တို့ကျဆုံး ကြလေပြီ။
သူတို့သည်တိုက်ပွဲတွင်အသတ်ခံရကြ၏။
ယောနသန်သည်တောင်ကုန်းများပေါ်တွင်
လဲ၍သေနေလေပြီ။

26 ``ငါ့ညီယောနသန်၊ ငါသည်သင့်အတွက်
ဝမ်းနည်းကြေကွဲပါ၏။
ငါသည်သင့်ကိုလွန်စွာချစ်မြတ်နိုးပါ၏။
ငါ့အပေါ်၌သင်ထားရှိသောမေတ္တာသည်
အံ့ဩဖွယ်ကောင်း၍
အမျိုးသမီးတို့၏မေတ္တာထက်ပင်လွန်ကဲ
ပါပေသည်။

27 ``သူရဲကောင်းစစ်သည်တော်တို့သည်
ကျဆုံးကြလေပြီ။
သူတို့၏လက်နက်များသည်စွန့်ပစ်ခြင်းကိုခံရ၍
အသုံးမဝင်ကြတော့သည်တကား။''

2

ဒါဝိဒ်အားယုဒဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်သွန်း ခြင်း

1 ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရဘုရားအား``ကိုယ်
တော့်ကျွန်သည်ယုဒမြို့တစ်မြို့မြို့သို့သွားရောက်
အုပ်ချုပ်ရပါမည်လော'' ဟုမေးလျှောက်၏။
ထာဝရဘုရားက``သွားလော့'' ဟုမိန့်တော် မူလျှင်၊
``အဘယ်မြို့သို့သွားရပါမည်နည်း'' ဟု
မေးလျှောက်ပြန်၏။
ထာဝရဘုရားက``ဟေဗြု န်မြို့'' ဟုဆိုသဖြင့်၊-
2 ဒါဝိ ဒ်သည်မိမိဇနီးနှစ်ယောက်ဖြစ်ကြသော
ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်နှင့်ကရမေလ
မြို့မှနာဗလ၏မုဆိုးမအဘိဂဲလကို ခေါ်၍ဟေဗြု
န်မြို့သို့သွားလေသည်။-✡ 3 သူသည်မိမိ၏အပေါင်းပါတို့နှင့်အိမ်ထောင်
စုများကိုခေါ်ဆောင်ကာ ဟေဗြု န်မြို့ပတ်ဝန်း
ကျင်ရှိမြို့ရွာတို့တွင်နေထိုင်စေ၏။- 4 ထိုအခါယုဒပြည်သားတို့သည်ဟေ
န် မြို့သို့လာ၍ ဒါဝိ ဒ်အားယုဒဘုရင်အဖြစ်
ဘိသိက်ပေးကြ၏။
ရှောလု၏အလောင်းကိုဂိလဒ်ပြည်၊ ယာဗက်
မြို့သားတို့ကသင်္ဂြိုဟ်ကြကြောင်းဒါဝိ ဒ်ကြား
သိသောအခါ၊-✡ 5 ထိုသူတို့ထံသို့လူအချို့ကိုစေလွှတ်၍``သင်
တို့သည်ရှောလု၏အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ကြ ခြင်းအားဖြင့်
မိမိတို့၏ဘုရင်အားသစ္စာ စောင့်ပုံကိုဖော်ပြကြပေသည်။

✡ **2:2** ၁ရာ၊ ၂၅:၄၂-၄၃။ ✡ **2:4** ၁ရာ၊ ၃၁:၁၁-၁၃။

သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားကောင်း
ချီးပေးတော်မူပါစေသော။- 6 ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားသစ္စာ
ကရုဏာထားတော်မူပါစေသော။ သင်တို့
ပြုခဲ့သည့်အမှုအတွက်ငါသည်လည်းသင်
တို့အားကျေးဇူးပြုမည်။- 7 သင်တို့သည်အားမာန်တင်း၍ရဲစွမ်းသတ္တိရှိကြ
လော့။ သင်တို့ဘုရင်ရှောလုသည်ကွယ်လွန်သွား
ပြီဖြစ်၍ ယုဒပြည်သားတို့ကငါ့အားသူ
တို့၏ဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်ပေးကြလေပြီ''
ဟုအမှာစာရေးသားပေးပို့လိုက်၏။

ဣရှဗောရှက်အားဣသရေလဘုရင်အဖြစ် တင်မြှောက်ကြခြင်း

8 ရှောလု၏တပ်မတော်ဗိုလ်ချုပ်၊ နေရ၏သား
အာဗနာသည်ရှောလု၏သားတော်ဣရှဗော
ရှက်နှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်၍မဟာ
နိမ်မြို့သို့ထွက်ပြေးသွားလေသည်။-
9 သူသည်ထိုမြို့တွင်ဂိလဒ်နယ်၊ အာရှာနယ်၊
ယေဇရေလနယ်၊ ဧဖရိ မ်နယ်၊ ဗ ် ယာမိန်နယ်
အစရှိသောဣသရေလပြည်တစ်ခုလုံးအတွက်
ဣရှဗောရှက်အားမင်းမြှောက်လေသည်။-
10 ဣရှဗောရှက်သည်ဣသရေလဘုရင်ဖြစ်လာ
သောအခါ အသက်လေးဆယ်ရှိ၍နှစ်နှစ်မျှ နန်းစံရ၏။
သို့ရာတွင်ယုဒအနွယ်ဝင်တို့မူကားဒါဝိ ဒ်
အားကျေးဇူးသစ္စာစောင့်ကြ၏။- 11 ဒါဝိ

ဒ်သည်သူတို့အားဟေဗြု န်မြို့တွင်ခုနစ်
နှစ်ခွဲတိုင်အုပ်စိုးတော်မူ၏။

ဣသရေလပြည်နှင့်ယုဒပြည်စစ်ဖြစ်ခြင်း

12 အာဗနာသည်ဣရှဗောရှက်၏စစ်သူရဲများ
နှင့်အတူမဟာနိမ်မြို့မှဂိဗော င်မြို့သို့သွား ၏။-
13 ဇေရုယာ၏သားယွာဘနှင့်ဒါဝိ ဒ်၏စစ်သူရဲ
တို့သည်လည်း ဂိဗော င်ကန်အနီးသို့လာရောက်၍
သူတို့နှင့်တွေ့ဆုံကြ၏။ သူတို့လူနှစ်စုသည်
ကန်တစ်ဘက်တစ်ချက်စီ၌နေရာယူကြ၏။-
14 အာဗနာကယွာဘအား``ငါတို့တစ်ဘက်စီ
မှလူငယ်အချို့တို့ကိုစစ်ကစားစေကြအံ့'' ဟုဆိုလျှင်၊
ယွာဘက``ကောင်းပြီ'' ဟုဆိုလေ၏။
15 သို့ဖြစ်၍ဣရှဗောရှက်နှင့်ဗ ် ယာမိန်လူမျိုးစုကို
ကိုယ်စားပြုသူလူတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်တို့သည် ဒါဝိ
ဒ်၏လူတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်နှင့်စစ်ကစား ကြ၏။-
16 လူတိုင်းပင်မိမိတိုက်ခိုက်ရသူနှင့်အပြန်အလှန်
ဦးခေါင်းကိုကိုင်၍ နံဘေးကိုဋ္ဌ ဌားနှင့်ထိုးလျက်
သူတို့အားလုံးပင်လဲ၍သေကြကုန်၏။ ဤ
အကြောင်းကြောင့်ဂိဗော င်နယ်ရှိဤအရပ် ကို``ဋ္ဌ
ဌားကွင်း'' ဟူ၍ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြလေ သည်။
17 ထိုနောက်ပြင်းထန်သောစစ်ပွဲဖြစ်ပွား၍အာဗနာ
နှင့်ဣသရေလပြည်သူတို့သည် ဒါဝိ ဒ်၏လူတို့

လက်တွင်အရေးရှုံးနိမ့်ကြလေသည်။-
18-19 ဇေရုယာ၏သားသုံးယောက်ဖြစ်ကြသောယွာဘ၊
အဘိရှဲနှင့်အာသဟေလတို့သည်တိုက်ပွဲတွင်
ပါဝင်ကြ၏။ အာသဟေလသည်ဒရယ်ကဲ့သို့
လျင်မြန်စွာပြေးနိုင်၏။ သူသည်အာဗနာအား
တသမတ်တည်းလိုက်လျက်နေ၏။-
20 အာဗနာသည်နောက်သို့လှည့်၍ကြည့်ပြီး
လျှင်``သင်သည်အာသဟေလလော'' ဟုမေး၏။

အာသဟေလက``ငါဟုတ်သည်'' ဟုပြန်ပြော
သောအခါ၊

21 အာဗနာက``ငါ့ကိုလိုက်မနေနှင့်တော့။ အခြား
စစ်သည်တစ်ယောက်ယောက်ကိုလိုက်၍ဖမ်းပြီးမှ
သူ့ထံမှရသည့်ပစ္စည်းကိုယူလော့'' ဟုဆို၏။ သို့
ရာတွင်အာသဟေလသည်လိုက်မြဲလိုက်၍ နေ၏။-
22 အာဗနာက``ငါ့ကိုလိုက်မနေနှင့်။ သင့်ကိုငါ
မသတ်လိုပါ။ သင့်ကိုသတ်ပြီးလျှင်သင်၏အစ်ကို
ယွာဘအားငါအဘယ်သို့မျက်နှာပြနိုင်ပါ မည်နည်း''
ဟုဆို၏။- 23 သို့ရာတွင်အာသဟေလသည်လိုက်မြဲလိုက်
သဖြင့် အာဗနာသည်မိမိလှံနှင့်နောက်ပြန်ထိုး
လိုက်ရာ လှံသည်အာသဟေလ၏ဝမ်းကိုထုတ်
ချင်းဖောက်လေ၏။ အာသဟေလသည်ထိုနေရာ
၌လဲကျသေဆုံးသွား၏။ သူလဲကျရာသို့
ရောက်ရှိလာသူအပေါင်းတို့သည် ရှေ့သို့ဆက်

၍မသွားတော့ဘဲထိုနေရာ၌ပင်ရပ်၍နေ ကြ၏။
24 သို့ရာတွင်ယွာဘနှင့်အဘိရှဲတို့မူကား အာဗနာ
ကိုလိုက်လံတိုက်ခိုက်ရန်ထွက်ခွာသွားကြ၏။ သူ
တို့သည်နေဝင်ချိန်၌ဂိဗော င်တောက န္ တာရသို့
သွားရာလမ်းအနီး၊ ဂိအာမြို့၏အရှေ့ဘက်
တွင်ရှိသောအ မ္ မတောင်ကုန်းသို့ရောက်ကြ၏။-
25 ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့သည်အာဗနာ၏ထံတွင်
ပြန်လည်စုရုံးကြပြီးလျှင် တောင်ကုန်းထိပ်တွင်
တပ်စွဲနေကြ၏။- 26 အာဗနာကယွာဘအား``ငါတို့သည်အစဉ်အမြဲ
ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နေရကြပါမည်လော။ နောက်ဆုံး
၌စိတ်နာမှုမှတစ်ပါးအဘယ်အကျိုးမျှရှိမည်
မဟုတ်ကြောင်း သင်မသိမမြင်ပါသလော။ ငါတို့
သည်သင်တို့နှင့်တစ်မြေတည်းနေ၊ တစ်ရေတည်း
သောက်သူများဖြစ်ပါ၏။ ငါတို့အားလိုက်လံ
တိုက်ခိုက်မှုကိုရပ်စဲကြစေရန် သင်၏လူတို့
အားအမိန့်မပေးဘဲအဘယ်မျှကြာအောင်
ဆိုင်းငံ့နေပါဦးမည်နည်း'' ဟုဟစ်အော်၍ ပြော၏။
27 ယွာဘက``အကယ်၍သင်ဤကဲ့သို့မပြောခဲ့
လျှင် ငါ၏လူတို့သည်သင်တို့အားနက်ဖြန်နံ
နက်တိုင်အောင် လိုက်လံကြမည်ဖြစ်ကြောင်း
အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို
တိုင်တည်၍ငါကျိန်ဆိုပါ၏'' ဟုပြန်ပြော လေ၏။-
28 ထိုနောက်ယွာဘသည်တံပိုးခရာကိုမှုတ်

လိုက်ရာသူ၏လူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အားလိုက်လံမှုကိုမပြုကြတော့ ချေ။
သို့ဖြစ်၍တိုက်ခိုက်မှုလည်းရပ်စဲသွား လေသည်။
29 အာဗနာနှင့်သူ၏လူတို့သည်တစ်ညလုံး
ယော်ဒန်ချိုင့်ဝှမ်းကိုဖြတ်၍သွားကြ၏။ သူတို့
သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ နောက်တစ်နေ့တစ်
မနက်လုံးခရီးပြုကြပြီးနောက်မဟာနိမ်
မြို့သို့ရောက်ကြ၏။
30 ယွာဘသည်အာဗနာကိုလိုက်လံမှုရပ်စဲစေ
ပြီးနောက် မိမိ၏လူအပေါင်းကိုစုရုံးစေ၏။
ထို အခါအာသဟေလအပြင်လူတစ်ဆယ့်ကိုး
ယောက်ပျောက်ဆုံးနေသည်ကိုတွေ့ရှိရလေ သည်။-
31 ဒါဝိ ဒ်၏လူတို့သည်ဗ င်္ ယာမိန်အနွယ်ဝင်
အာဗနာ၏လူပေါင်းသုံးရာခြောက်ဆယ်
ကိုသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသတည်း။- 32 ယွာဘတို့လူစုသည်အာသဟေလ၏အ
ကိုယူ၍ ဗက်လင်မြို့ရှိမိသားစုဂူတွင်သင်္ဂြိုဟ်
ကြ၏။ ထိုနောက်သူတို့သည်တစ်ည ဥ့်လုံးခရီး
ပြုကြရာအရုဏ်တက်ချိန်၌ဟေဗြု န်မြို့သို့
ရောက်ရှိကြ၏။

3

1 ရှောလုမင်းဆက်ကိုထောက်ခံသူများနှင့် ဒါဝိ
ဒ် ကိုထောက်ခံသူများသည် ကာလကြာမြင့်စွာ
ဆက်လက်၍စစ်ဖြစ်ပွားလျက်နေ၏။ ဒါဝိ ဒ်သည်

တဖြည်းဖြည်းအင်အားတိုးတက်လာ၍သူ၏
ရန်သူတို့မူကားအင်အားဆုတ်ယုတ်လာလေ သည်။

ဒါဝိဒ်၏သားတော်များ

2 ဟေဗြု န်မြို့တွင်ဒါဝိ ဒ်ရရှိသောသားခြောက်
ယောက်တို့၏အမည်များကိုဖော်ပြအံ့။ သားဦး
မှာအာမနု န်ဖြစ်၍သူ၏မိခင်မှာယေဇရေလ
မြို့သူအဟိနောင်ဖြစ်၏။- 3 ဒုတိယသားမှာခိလပ်ဖြစ်၍သူ၏မိခင်ကား
ကရမေလမြို့မှနာဗလ၏မုဆိုးမအဘိ
ဂဲလဖြစ်၏။ တတိယသားကားအဗရှလုံ
ဖြစ်၏။ သူ၏မိခင်မှာဂေရှုရဘုရင်တာလမဲ
၏သမီးတော်မာခါဖြစ်၏။- 4 စတု
တ္ထသားသည်အဒေါနိယဖြစ်၍သူ၏
မိခင်မှာဟ္ဂိတ်ဖြစ်၏။ ပဉ္စမသားမှာရှေဖတိ
ဖြစ်၍သူ၏မိခင်သည်အဘိတလဖြစ်၏။-
5 ဆဋ္ဌမသားကားဣသရံဖြစ်၍သူ၏မိခင်မှာ
ဧဂလာဖြစ်၏။ ဤသားတော်များသည်ဟေဗြု န်
မြို့၌ဖွားမြင်သူများဖြစ်သတည်း။

ဒါဝိဒ်ဘက်သို့အာဗနာဝင်ရောက်လာခြင်း

6 ရှောလုမင်းဆက်ကိုထောက်ခံသူများနှင့်ဒါဝိ ဒ်
ကိုထောက်ခံသူများဆက်လက်၍ စစ်ဖြစ်နေသည့်
ကာလကြာလာသည်နှင့်အမျှအာဗနာသည်

ရှောလု၏ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အပေါ်တွင်
ပို၍ပို၍တန်ခိုးအာဏာလွှမ်းမိုးလာလေ သည်။

7 တစ်နေ့သ၌ရှောလု၏သားတော်ဣရှဗောရှက်
သည်အာဗနာအားအဲအာ၏သမီး၊ ရှောလု
၏မောင်းမငယ်ရိဇပနှင့်သမုတ်ကာပြစ်တင် စွပ်စွဲ၏။-
8 ယင်းသို့ပြစ်တင်စွပ်စွဲသည်ကိုအာဗနာသည်
လွန်စွာစိတ်ဆိုးသဖြင့်``ငါသည်ရှောလုအား
သစ္စာဖောက်မည်ဟုထင်မှတ်ပါသလော။ ငါသည်
ယုဒပြည်၏အကျိုးအတွက်ဆောင်ရွက်နေသူ
ဟုမှတ်ယူပါသလော။ အစမှုလကပင်ငါ
သည်သင်၏ခမည်းတော်ရှောလု၏အပေါ်၌
လည်းကောင်း၊ သူ၏ညီအစ်ကိုများ၊ မိတ်ဆွေ
များအပေါ်၌လည်းကောင်းသစ္စာစောင့်ခဲ့၏။
သင့်အားလည်းဒါဝိ ဒ်လက်တွင်းသို့မကျ
ရောက်စေရန်ဆီးတားခဲ့၏။ သို့ပါလျက်
ယနေ့သင်သည်ငါ့အားမိန်းမမှုနှင့်ပြစ်
တင်စွပ်စွဲပါသည်တကား။- 9-10 ထာဝရဘုရားသည်ရှောလုနှင့်သူ၏သား
မြေးများထံမှနိုင်ငံတော်ကိုရုပ်သိမ်း၍ ဒါဝိ
ဒ်အားနိုင်ငံတစ်စွန်းမှတစ်စွန်းတိုင်အောင်
ဣသရေလပြည်နှင့်ယုဒပြည်တို့၏ဘုရင်
အဖြစ်ခန့်ထားတော်မူမည်ဟုကတိပြုတော်
မူခဲ့၏။ ယခုငါသည်ထိုကတိတော်အကောင်
အထည်ပေါ်စေရန်မဆောင်ရွက်ပါမူ ဘုရားသခင်သည်ငါ့အားအပြစ်ဒဏ်

ပါစေသော'' ဟုဆို၏။–✡ 11 ဣရှဗောရှက်သည်အာဗနာကိုလွန်စွာ
ကြောက်သဖြင့်စကားတစ်ခွန်းမျှပြန်၍ မတုံ့မပြန်ဝံ့ချေ။
12 ထိုအချိန်၌ဒါဝိ ဒ်သည်ဟေဗြု န်မြို့တွင်ရှိ
နေသဖြင့် အာဗနာသည်သူ၏ထံသို့စေတမန်
များကိုလွှတ်၍``ဤပြည်ကိုအဘယ်သူအုပ်စိုး
ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်နှင့်သစ္စာဖွဲ့တော်မူလျှင်
အရှင့်ဘက်သို့ဣသရေလတစ်ပြည်လုံးပါ
လာစေရန်အကျွန်ုပ်ကူညီဆောင်ရွက်ပေးပါ မည်''
ဟုလျှောက်စေ၏။
13 ဒါဝိ ဒ်က``ကောင်းပြီ။ သို့သော်ငါ့ထံသို့သင်
လာရောက်ချိန်၌ ရှောလု၏သမီးမိခါလ
ကိုဆောင်ခဲ့ရမည်။ သို့မှသာငါသည်သင်
နှင့်သစ္စာဖွဲ့နိုင်မည်'' ဟုပြန်ကြားလိုက်၏။–
14 ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်ဣရှဗောရှက်ထံစေတမန်
များလွှတ်၍``ငါ၏ဇနီးမိခါလကိုပြန်၍
ပေးလော့။ ငါသည်သူ့ကိုထိမ်းမြားနိုင်ရန်
ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားအရေဖျားတစ်ရာဖြင့်
ဝယ်ယူခဲ့ရ၏'' ဟုမှာကြားလိုက်၏။–✡
15 သို့ဖြစ်၍ဣရှဗောရှက်သည်မိခါလကိုလဲရှ
၏သား၊ ခင်ပွန်းဖာလတိထံမှပြန်သိမ်းစေ၏။–
16 ဖာလတိသည်ငိုကြွေးလျက်ဗာ ဟုရိ မ်မြို့တိုင်
အောင်မိခါလနောက်သို့လိုက်လေ၏။ ထို့နောက်

✡ **3:9-10** ၁ရာ၊ ၁၅:၂၈။ ✡ **3:14** ၁ရာ၊ ၁၈:၂၇။

အာဗနာက``အိမ်သို့ပြန်လော့'' ဟုဆိုသဖြင့် ပြန်သွားရ၏။
17 အာဗနာသည်ဣသရေလခေါင်းဆောင်များ
ထံသို့သွား၍``ဒါဝိ ဒ်အားသင်တို့မင်းမြှောက်
လိုကြသည်မှာကြာပေပြီ။- 18 ယခုအခါကားသင်တို့အဖို့အခွင့်ကောင်းပေါ်
ဖြစ်ပါ၏။ ထာဝရဘုရားက`ငါ၏လူမျိုးတော်
အားဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားများနှင့်အခြားရန်သူ
တို့လက်တွင်းမှငါ့ကျွန်ဒါဝိ ဒ်၏လက်ဖြင့်
ကယ်မည်' ဟုမိန့်တော်မူခဲ့သည်ကိုအောက်မေ့
သတိရကြလော့'' ဟုဆို၏။- 19 အာဗနာသည်ဗ ်
ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့အားလည်း တိုက်တွန်းပြောဆို၏။
ထိုနောက်သူသည်ဣသရေလ နှင့်ဗ ်
ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့အဘယ်သို့သဘော
တူညီကြကြောင်းကို ဒါဝိ ဒ်အားပြန်ကြား
လျှောက်ထားရန်ဟေဗြုန်မြို့သို့သွား၏။
20 အာဗနာသည်လူနှစ်ကျိပ်နှင့်ဒါဝိ ဒ်ရှိရာ
ဟေဗြု န်မြို့သို့ရောက်ရှိလာသောအခါ ဒါဝိ ဒ်
သည်သူတို့အားစားပွဲတည်ခင်းကျွေးမွေး၏။-
21 အာဗနာကဒါ ဝိ ဒ်အား``အကျွန်ုပ်သည်ယခု
သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတစ်ရပ်လုံး
ကိုအရှင်မင်းကြီး၏ဘက်သို့ပါအောင်ဆောင်
ရွက်ပေးပါမည်။ သူတို့သည်အရှင့်အားမိမိ
တို့၏ဘုရင်အဖြစ်အသိအမှတ်ပြုကြ
ပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါအရှင်သည်မိမိဆန္ဒ

ရှိနှင့်ထားသည့်အတိုင်းဣသရေလပြည်
တစ်ခုလုံးကိုအုပ်စိုးရပါလိမ့်မည်'' ဟု လျှောက်၏။ ဒါဝိ
ဒ်သည်အာဗနာအား ဘေးမဲ့ထွက်ခွာသွားစေတော်မူ၏။

အာဗနာအသတ်ခံရခြင်း

22 ထိုနောက်ယွာဘနှင့်ဒါဝိ ဒ်၏အခြားစစ်သူရဲ
တို့သည် ရန်သူတို့အားလုယက်တိုက်ခိုက်ရာမှ
လက်ရပစ္စည်းအမြောက်အမြားနှင့်ပြန်လာ
ကြ၏။ အာဗနာသည်ကားဒါဝိ ဒ်နှင့်အတူ
ဟေဗြု န်မြို့တွင်မရှိတော့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော်ဒါဝိ ဒ်သည်သူ့အားဘေးမဲ့ထွက်ခွာ
စေပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။- 23 ယွာဘတို့လူစုရောက်ရှိလာကြသောအ
ဒါဝိ ဒ်မင်းထံသို့အာဗနာလာကြောင်း၊ သူ့
အားဒါဝိ ဒ်သည်ဘေးမဲ့ပြန်လွှတ်လိုက်ကြောင်း
သတင်းကိုယွာဘကြားသိရလေသည်။-
24 ထိုအခါသူသည်ဘုရင့်ထံသို့သွား၍``အရှင်
အဘယ်သို့ပြုတော်မူပါသနည်း။ အာဗနာသည်
အရှင့်ထံသို့ရောက်ရှိလာသော်လည်း အရှင်သည်
အဘယ်ကြောင့်သူ့အားဤသို့ပြန်၍လွှတ်တော်
မူပါသနည်း။- 25 သူသည်အရှင့်အားလိမ်လည်လှည့်စား၍
အရှင် သွားလာလှုပ်ရှားမှုအလုံးစုံကိုစုံစမ်းရန်
လာရောက်ခြင်းဖြစ်သည်ကိုအရှင်သိတော်မူ
သည်မဟုတ်ပါလော'' ဟုလျှောက်၏။

26 ယွာဘသည်ဒါဝိ ဒ်ထံမှထွက်လာပြီးနောက်
အာဗနာကိုပြန်ခေါ်ရန်စေတမန်များကို
လွှတ်လိုက်၏။ သူတို့သည်အာဗနာအားသိ
ရရေတွင်းမှပြန်၍ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။-
27 ဟေဗြု န်မြို့သို့အာဗနာရောက်ရှိလာသော
အခါ ယွာဘသည်မြို့တံခါးနံဘေးသို့ခေါ်
ယူကာတီးတိုးပြောဆိုဆွေးနွေးဟန်ပြု၍ ဝမ်းကိုဋ္ဌ
ာားနှင့်ထိုးလိုက်၏။ ဤသို့လျှင်အာဗနာ
သည်ယွာဘ၏ညီအာသဟေလကိုသတ်ခဲ့
သည့်အတွက်လုပ်ကြံခြင်းကိုခံရလေ၏။-
28 ဤသတင်းကိုဒါဝိ ဒ်ကြားသိတော်မူသော
အခါ``အာဗနာအားလုပ်ကြံမှုတွင်ငါနှင့်
ငါ၏ပြည်သူပြည်သားတို့သည် လုံးဝအပြစ်
ကင်းကြကြောင်းထာဝရဘုရားသိတော်မူ ပါ၏။-
29 ထိုအမှုအတွက်ယွာဘနှင့် သူ၏အိမ်ထောင်
စုဝင်အပေါင်းတို့အပြစ်ဒဏ်သင့်ကြပါစေ သော။
သူ၏ဆွေစဉ်မျိုးဆက်တိုင်း၌ရိနာ စွဲသူ၊ နူနာစွဲသူ၊
ခါးကုန်းချည့်နဲ့သူ၊ ဋ္ဌ ာား ဘေးသင့်သူ၊
ငတ်မွတ်သူရှိပါစေသော'' ဟု မြွက်ဆိုတော်မူ၏။-
30 သို့ဖြစ်၍ယွာဘနှင့်ညီအဘိရှဲတို့သည်
ဂိဗော င်စစ်ပွဲတွင် မိမိတို့၏ညီအာသဟေလ
အားအာဗနာသတ်ခဲ့သည့်အတွက်အာ
ဗနာကိုလက်စားချေလိုက်ကြသတည်း။

အာဗနာကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း

31 ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည်ယွာဘနှင့်အပေါင်းပါ
တို့အား အဝတ်များကိုဆုတ်ဖြဲ၍လျှော်တေ
ကိုဝတ်ပြီးလျှင် အာဗနာအတွက်ငိုကြွေး
မြည်တမ်းမှုပြုကြရန်အမိန့်ပေးတော်မူ၏။
ထိုနောက်အလောင်းကိုသင်္ချိုင်းသို့ပို့ဆောင်သွား
သောအခါ၌လည်း မင်းကြီးကိုယ်တိုင်တလား
၏နောက်မှလမ်းလျှောက်၍လိုက်ပါပို့ဆောင် တော်မူ၏။-
32 အာဗနာကိုဟေဗြုန်မြို့တွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။
သင်္ချိုင်းမှာမင်းကြီးသည်အော်ဟစ်၍ငိုကြွေး
တော်မူသဖြင့် အခြားသူအပေါင်းတို့သည်
လည်းထိုနည်းတူပြုကြကုန်၏။- 33 ဒါဝိ
ဒ်သည်အာဗနာအတွက်ငိုချင်းကိုဖွဲ့ ဆိုတော်မူ၏။
အဆိုပါငိုချင်းမှာ
``အို အာဗနာသင်သည်အဘယ်ကြောင့်
လူမိုက်တစ်ယောက်ကဲ့သို့သေရပါသနည်း။
34 ရာဇဝတ်ကောင်၏လက်ချက်ဖြင့်သေရသူ နည်းတူ
လက်ထိတ်မခတ်ခြေချင်းမစွဲဘဲ
ကျဆုံးလေပြီတကား'' ဟူ၍ဖြစ်သည်။
ထိုအခါလူတို့သည်အာဗနာအတွက်ငို
ကြွေးမြည်တမ်းကြပြန်၏။
35 စားတော်ခေါ်ရန်ဒါဝိဒ်အားလူတို့တစ်နေ့လုံး
တိုက်တွန်းကြသော်လည်းမင်းကြီးက``ငါသည်

နေမဝင်မီစားတော်ခေါ်ခဲ့သော် ငါ့အားဘုရားသခင်အပြစ်ဒဏ်ခတ်တော်မူ
ဟု ကျိန်ဆိုအ ဋ္ဌ ဋ္ဌိဋ္ဌ ဌာန်ပြုတော်မူ၏။-
36 ဤအခြင်းအရာကိုမြင်သောအခါလူတို့
သည်နှစ်သက်သဘောကျကြ၏။ အမှန်စင်
စစ်သူတို့သည်မင်းကြီးပြုသမျှသော
အမှုတို့ကိုနှစ်သက်ကြသည်သာတည်း။-
37 ဒါဝိ ဒ်၏လူတို့နှင့်ဣသရေလပြည်သား
အပေါင်းတို့သည် အာဗနာကိုသတ်ဖြတ်မှု
တွင်မင်းကြီးမပါကြောင်းကိုသိရှိနား လည်ကြ၏။-
38 မင်းကြီးကမိမိ၏အရာရှိတို့အား``ယနေ့
သည်ဣသရေလခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦး
ကွယ်လွန်သည့်နေ့ဖြစ်ကြောင်းသင်တို့မသိ
ကြပါသလော။- 39 ငါသည်ဘုရားသခင်ဘိသိက်ပေးတော်မူ
သောဘုရင်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့အား
လျော့ပါ၏။ ဇေရုယာ၏သားတို့သည်ငါ့
အတွက်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လွန်းလှပါသည် တကား။
ဤရာဇဝတ်ကောင်တို့အားအပြစ် နှင့်အလျောက်
ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော် မူပါစေသော''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

4

ဣရှဗောရှက်အသတ်ခံရခြင်း

1 ရှောလု၏သားဣရှဗောရှက်သည်ဟေဗြု
န်မြို့ တွင် အာဗနာအသတ်ခံရကြောင်းကြားသော
အခါကြောက်လန့်လေ၏။ ဣသရေလပြည်
သားအပေါင်းတို့သည်လည်းကြောက်လန့် ကြကုန်၏။-
2 ဣရှဗောရှက်တွင်လုယက်တိုက်ခိုက်သည့်အဖွဲ့
များ၏ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက်ရှိ၏။ သူတို့၏
နာမည်မှာဗာနာနှင့်ရေခပ်ဖြစ်၍ဗေရုတ်မြို့ မှဗ င်္
ယာမိန်အနွယ်ဝင်ရိ မ္မုန်၏သားများဖြစ် ကြ၏။
(ဗေရုတ်မြို့သည်ဗင်္ယာမိန်နယ်တွင် အပါအဝင်ဖြစ်၏။-
3 ထိုမြို့တွင်လက်ဦးနေထိုင်ခဲ့ကြသောလူ
တို့သည်ဂိ တ္တိမ်မြို့သို့ထွက်ပြေးကာ ယနေ့တိုင်
အောင်နေထိုင်လျက်ရှိသတည်း။)
4 ရှောလု၏သားယောနသန်တွင်မေဖိဗောရှက်
ဟုနာမည်တွင်သောသားတစ်ယောက်ကျန်ရစ်၏။
အသက်ငါးနှစ်ရှိသောသားငယ်ကိုအထိန်း
တော်သည်ယေဇရေလမြို့မှ ရှောလုနှင့်ယော
နသန်တို့အသတ်ခံရကြောင်းသတင်းကို
ကြားလျှင်သူ့အားချီပွေ့၍ထွက်ပြေးလေ
သည်။ သို့ရာတွင်အလျင်အမြန်ပြေးရသည့်
အတွက်ကလေးသည်အထိန်းတော်၏လက်
မှလွတ်ကျသဖြင့်ခြေဆွံ့လေ၏။✡
5 ရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့သည်ဣရှဗောရှက်၏အိမ်

✡ **4:4** ၂ရာ၊ ၉:၃။

တော်သို့သွားရာ ဣရှဗောရှက်နေ့လယ်အိပ်
စက်အနားယူနေချိန်မွန်းတည့်ခန့်၌ရောက် ရှိလာကြ၏။-
6 တံခါးဝတွင်ရှိသောအမျိုးသမီးသည်လည်း
ဂျုံဆန်ကိုဆန်ကာချရင်း ငိုက်မြည်းအိပ်ပျော်
လျက်နေ၏။ ထို့ကြောင့်ရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့
သည်အိမ်ထဲသို့တိတ်တဆိတ်ဝင်ကြ၏။-
7 အိမ်တွင်းသို့ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်ကောင်း
စွာအိပ်ပျော်နေသော ဣရှဗောရှက်၏အိမ်ခန်း
သို့ဝင်၍သူ့အားလုပ်ကြံကြ၏။ ထိုနောက်သူ
၏ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ယူဆောင်ကာ တစ်ည
၌ လုံးယော်ဒန်ချိုင့်ဝှမ်းကိုဖြတ်၍လာကြ၏။-
8 ဟေဗြု န်မြို့သို့ရောက်သောအခါသူတို့
သည်ဒါဝိ ဒ်အား``အရှင်၏အသက်ကိုရန်
ရှာသောအရှင့်ရန်သူရှောလု၏သားတော်
ဣရှဗောရှက်၏ဦးခေါင်းကိုရှုတော်မူပါ။
ယနေ့ထာဝရဘုရားသည်အရှင်မင်းကြီး
အား ရှောလုနှင့်သားမြေးတို့အပေါ်တွင်
လက်စားချေခွင့်ကိုပေးတော်မူပါပြီ''
ဟုလျှောက်၍ဣရှဗောရှက်၏ဦးခေါင်း
ကိုဆက်သကြ၏။

9 ဒါဝိ ဒ်က``ငါ့အားဘေးအ န္တ ရာ ယ်အပေါင်းမှ
ကယ်တော်မူသောအသက်ရှင်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါကျိန်ဆို ပါ၏။-

10 ရှောလုကွယ်လွန်တော်မူကြောင်းဇိကလတ်
မြို့တွင်ငါ့ထံသို့လာရောက်ပြောကြားသူ
သည် မိမိယူဆောင်လာသောသတင်းကို
သတင်းကောင်းဟုထင်မှတ်ခဲ့သည်။ သို့ရာ
တွင်ငါသည်သူ့ကိုဖမ်းဆီး၍ကွပ်မျက်
လိုက်၏။ ဤကားမိမိပေးသည့်သတင်း
အတွက်ထိုသူရရှိသည့်ဆုလာဘ်ပင် ဖြစ်သည်။-
✡ 11 မိမိ၏အိမ်ခန်းတွင်အိပ်စက်နေသောအပြစ်မဲ့
သူအားသတ်ဖြတ်ကြသည့်လူဆိုးတို့ကို ပို၍
ပြင်းထန်သောအပြစ်ဒဏ်စီရင်သင့်သည်မ
ဟုတ်လော။ ထိုအပြစ်မဲ့သူကိုသတ်သည့်အတွက်
ယခုငါသည်သင်တို့အပေါ်တွင်လက်စားချေ
မည်။ သင်တို့အားမြေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှသုတ်
သင်ပယ်ရှင်းမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။-
12 ဒါဝိဒ်အမိန့်ပေးသဖြင့်စစ်သည်တော်တို့
သည်ရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့အားသတ်ပြီးလျှင်
သူတို့၏ခြေလက်တို့ကိုဖြတ်၍ဟေဗြု
န် ရေကန်အနီးတွင်ဆွဲထားကြ၏။ ဣရှ
ဗောရှက်၏ဦးခေါင်းကိုမူဟေဗြု န်မြို့ရှိ
အာဗနာ၏ဂူတွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

5

ဒါဝိဒ်သည်ဣသရေလပြည်နှင့်ယုဒပြည်၏

✡ **4:10** ၂ရာ၊ ၁:၁-၁၆။

ဘုရင်ဖြစ်လာခြင်း

(၅ရာ၊ ၁၁:၁-၉၊ ၁၄:၁-၇)

1 ထိုအခါဣသရေလအနွယ်အပေါင်းတို့သည်
ဒါဝိ ဒ်ရှိရာဟေဗြု နမြို့သို့လာရောက်၍ဒါဝိ
ဒ် အား``အရှင်နှင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်သွေးသား
ချင်းဖြစ်ကြပါ၏။- 2 အတိတ်ကာလ၌ရှောလုဘုရင်ဖြစ်စဉ်အခါ
ကအရှင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
တို့အားဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြု၍စစ်ပွဲဝင်ခဲ့
ပါ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း`သင်သည်ငါ
၏လူမျိုးတော်ကိုခေါင်းဆောင်ရမည်။ သူတို့၏
ဘုရင်ဖြစ်ရမည်' ဟုအရှင့်အားမိန့်တော်မူ ခဲ့ပါ၏''
ဟုလျှောက်ကြ၏။- 3 ထို့ကြောင့်ဣသရေလခေါင်းဆောင်အပေါင်းတို့
သည် ဒါဝိ ဒ်ရှိရာဟေဗြု နမြို့သို့ရောက်လာကြ
၏။ ဒါဝိ ဒ်သည်ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်တွင်
သူတို့နှင့်သစ္စာကတိပြုတော်မူသဖြင့် သူ တို့ကဒါဝိ
ဒ်အားဣသရေလဘုရင်အဖြစ် ဘိသိက်ပေးကြ၏။-
4 ဒါဝိ ဒ်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါအသက်သုံး
ဆယ်ရှိ၏။ သူသည်နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်တိုင်
တိုင်နန်းစံတော်မူရလေသည်။- 5 ယုဒပြည်ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့်ဟေဗြု
နမြို့တွင် ခုနစ်နှစ်ခွဲ၊ ဣသရေလပြည်တစ်ခုလုံးနှင့်
ယုဒပြည်ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့် ယေရုရှလင်
မြို့တွင်သုံးဆယ့်သုံးနှစ်နန်းစံတော်မူ သတည်း။✡

✡ **5:5** ၃ရာ၊ ၂:၁၁။ ၅ရာ၊ ၃:၄၊ ၂၉:၂၇။

6 ဒါဝိဒ်မင်းနှင့်သူ၏စစ်သည်တော်တို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်ခိုက်ရန်ချီတက်
သွားကြ၏။ ထိုမြို့တွင်နေထိုင်သူယေဗုသိ
အမျိုးသားတို့က ထိုမြို့ကိုဒါဝိဒ်သိမ်းယူ
နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်မဝင်နိုင်အောင်မျက်
မမြင်များနှင့်ခြေဆွံ့သူများပင်ဆီးတား နိုင်ပါ၏''
ဟုဆိုကြ၏။-✡ 7 (သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ်သည်ဇိအုန်ခံတပ်ကို
သိမ်းယူနိုင်ခဲ့သဖြင့် ယင်းသည်ဒါဝိဒ်မြို့
ဟုနာမည်တွင်လာလေသည်။)
8 ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်ကမိမိ၏လူတို့အား``ယေ
ဗုသိအမျိုးသားတို့ကိုငါမုန်းသကဲ့သို့ မုန်းသူတို့အားသတ်ဖြတ်မည့်သူရှိလျ
ရေပြွန်ခေါင်းအတွင်းမှနေ၍မြို့ထဲသို့ဝင်
ပြီးလျှင်မျက်မမြင်ခြေဆွံ့သူတို့အားတိုက်
ခိုက်ကြလော့'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ (ထိုအကြောင်း
ကိုအစွဲပြု၍``မျက်မမြင်နှင့်ခြေဆွံ့သူတို့
သည်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့မဝင်ရကြ''
ဟုဆိုလေ့ရှိလေသည်။)[1]
9 ဒါဝိဒ်သည်ခံတပ်ကိုသိမ်းယူတော်မူပြီး
နောက်ထိုခံတပ်အတွင်း၌နေထိုင်တော်မူ
၍ယင်းကိုဒါဝိဒ်မြို့ဟုသမုတ်တော်မူ၏။ မင်း
ကြီးသည်ထိုခံတပ်ပတ်လည်တွင်တောင်ကုန်း အရှေ့၊
မြေဖို့ထားရာအရပ်မှအစပြု၍ မြို့ကိုတည်တော်မူ၏။-

✡ **5:6** ယောရှု၊ ၁၅:၆၃။ သူကြီး၊ ၁:၂၁။ [1] **5:8** အခန်းငယ် ၈။ ဟေဗြဲမူမှာမရှင်းမလင်း ဖြစ်သည်။

10 အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည်ဒါဝိဒ်နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍
သူ၏တန်ခိုးအာဏာသည်ပို၍ပို၍လွှမ်းမိုး လာလေသည်။
11 တုရုဘုရင်ဟိရံမင်းသည်ဒါဝိဒ်ထံသို့သံ
တမန်များကိုစေလွှတ်လေ၏။ နန်းတော်တည်
ဆောက်ရန်အတွက်သစ်ကတိုးသစ်၊ လက်သမား
နှင့်ပန်းရန်ဆရာများကိုလည်းပေးပို့လိုက်၏။-
12 ထို့ကြောင့်ဒါဝိဒ်သည်မိမိအားဣသရေလ
ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့် ထာဝရဘုရားအတည်
ပြုတော်မူကြောင်းနှင့်ကိုယ်တော်သည်
မိမိ လူမျိုးတော်၏အကျိုးကိုထောက်၍
သူ၏ နိုင်ငံကိုသာယာဝပြောစေတော်မူ
လျက်ရှိကြောင်းကိုသိမြင်လာလေသည်။
13 ဒါဝိဒ်သည်ဟေဗြုန်မြို့မှပြောင်းရွှေ့သွားပြီး
နောက်ယေရုရှလင်မြို့တွင်မောင်းမများနှင့်
မိဖုရားများကို ထပ်မံသိမ်းပိုက်တော်မူ
သဖြင့်သားသမီးများကိုထပ်မံရရှိ တော်မူပြန်၏။-
14 ယေရုရှလင်မြို့တွင်ရရှိသောသားသမီး များမှာရှမွာ၊
ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်၊- 15 ဣဗဟာ၊ ဧလိရှု၊ နေဖက်၊
ယာဖျာ၊
16 ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒနှင့်ဧလိဖလက်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့အပေါ်အောင်ပွဲခံခြင်း
(၅ရာ၊ ၁၄:၈-၁၇)

17 ဒါဝိ ဒ်သည်ဣသရေလဘုရင်အဖြစ်ချီး
မြှောက်ခြင်းကိုခံရကြောင်းဖိလိ တ္တ တိအမျိုး
သားတို့ကြားသိကြသဖြင့်သူ့ကိုဖမ်းဆီး
ရန်ချီတက်လာကြ၏။ ထိုသတင်းကိုဒါဝိ
ဒ် ကြားသောအခါခံတပ်ရှိရာသို့ကြွတော်
မူ၏။- 18 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့သည်ရေဖိ
မ်ချိုင့်ဝှမ်း ကိုသိမ်းပိုက်လိုက်ကြ၏။-
19 ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရဘုရားအား``ကိုယ်တော်
ကျွန်သည်ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့အားသွား
ရောက်တိုက်ခိုက်ရပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ရှင်
သည်ကိုယ်တော့်ကျွန်အားအောင်ပွဲခံစေ
တော်မူပါမည်လော'' ဟုမေးလျှောက်၏။

20 ထာဝရဘုရားက``သွားလော့။ ငါသည်သင့်
အားအောင်ပွဲခံစေတော်မူမည်'' ဟုမိန့်တော်
မူသဖြင့်ဒါဝိ ဒ်သည်ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့
သွား၍ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့အားဖြိုခွင်း
ပြီးလျှင်``ထာဝရဘုရားသည်အဟုန်ပြင်း
သည့်ရေလျှံမြစ်ကဲ့သို့ငါ၏ရန်သူများကို
ဖြိုခွင်းတော်မူလေပြီ'' ဟုမြွက်ဆို၏။
သို့ ဖြစ်၍ထိုအရပ်ကိုဗာလပေရဇိ န်ဟု
ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်းဖြစ်၏။- 21 ဖိလိ တ္တ
တိအမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့ကိုး ကွယ်သောရုပ်တုများကိုထိုအရပ်တွင်စွ
ပစ်ခဲ့ကြသဖြင့် ယင်းတို့ကိုဒါဝိ ဒ်၏လူ

တို့ကသိမ်းယူကြလေသည်။
22 ထိုနောက်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်ရေဖိ
မ် ချိုင့်ဝှမ်းသို့ပြန်လာပြီးလျှင်ထိုအရပ်ကို
သိမ်းပိုက်ကြပြန်၏။- 23 ဒါဝိဒ်သည်ထာဝရဘုရားထံတစ်ဖန်စုံစမ်း
မေးလျှောက်ပြန်၏။ ကိုယ်တော်က``သူတို့အား
ဤအရပ်မှနေ၍မတိုက်မခိုက်နှင့်။ သူတို့
၏တပ်နောက်ဘက်ပိုင်းကိုကွေ့၍သွားပြီး
လျှင်ပိုးစာတောအနီးမှတိုက်ခိုက်လော့။-
24 သင်သည်သစ်ပင်များထိပ်၌စစ်ချီသံကို
ကြားသောအခါစတင်တိုက်ခိုက်လော့။ ထို
အခါ၌ငါသည်ဖိလိ တ္ တိတပ်ကိုချေမှုန်း
ရန်သင်၏ရှေ့မှကြွနှင့်မည်''ဟုမိန့်တော်မူ၏။-
25 ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရဘုရားမိန့်မှာတော်
မူသည့်အတိုင်းလိုက်နာ၍ဖိလိ တ္ တိတပ်ကို
ဂေဗမြို့မှဂါဇရမြို့တိုင်အောင်နှင်ထုတ် နိုင်လေသည်။

6

ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုယေရုရှလင်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်ခြင်း

(၁ ရာ၊ ၁၃:၁-၁၄၊ ၁၅:၂၅-၁၆:၆၊၄၃)

1 ဒါဝိ ဒ်သည်ဣသရေလပြည်မှလက်ရွေး
စင်စစ်သည်ပေါင်းသုံးသောင်းကိုစုရုံးကာ၊-
2 ဗာလဲ ခေရုဗိ မ်[2] တို့အထက်စံတော်မူသောအန န္

2 **6:2** ခေရုဗိမ်။ ရှင်းလင်းချက်ကြည့်ပါ။

တတန်ခိုးရှင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်
သမုတ်သည့်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုပင့်
ဆောင်ရန်ယုဒပြည်ဗာလာမြို့သို့ချီ သွားတော်မူ၏။-
✡ 3 သူတို့သည်သေတ္တာတော်ကိုလှည်းသစ်တစ်စီး
တွင်တင်၍ တောင်ကုန်းပေါ်တွင်ရှိသောအဘိ
နဒပ်၏အိမ်မှပင့်ဆောင်သွားကြ၏။ အဘိ
နဒပ်၏သားများဖြစ်ကြသောဩဇနှင့်
အဟိဩတို့သည်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်
လှည်းကိုမောင်းနှင်ရကြ၏။-✡ 4 အဟိဩသည်သေတ္တာတော်၏ရှေ့မှသွ
လေသည်။- 5 ဒါဝိဒ်နှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုချီး
ကူးရန်အစွမ်းကုန်ကခုန်ကြ၏။ သူတို့သည်
စောင်းကြီးစောင်းငယ်၊ ပတ်သာ၊ နှဲ၊ ခရာ၊ လင်း
ကွင်းအစရှိသည့်တူရိယာများကိုတီး မှုတ်ကြ၏။

6 သူတို့သည်နာခုန်ကောက်နယ်တလင်းသို့ရောက်
သောအခါ နွားတို့သည်ခြေချော်သဖြင့်ဩဇ
သည်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုလှမ်း၍ကိုင်
ထားလိုက်ရာ၊- 7 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အမျက်
ထွက်တော်မူသဖြင့် ဩဇအားရှိသေမှု
ကင်းမဲ့သည့်အတွက်သေဒဏ်စီရင်တော်မူ၏။
သို့ဖြစ်၍ဩဇသည်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်

✡ **6:2** ထွ၊ ၂၅:၂၂။ ✡ **6:3** ၁ရာ၊ ၇:၁-၂။

၏အနီးတွင်သေလေ၏။- 8 ထို့ကြောင့်ထိုအရပ်ကိုပေရဇာဩဇ[3]
ဟုယနေ့တိုင်အောင်ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြလေ
သည်။ ထာဝရဘုရားသည်ဩဇအားအမျက်
တော်ထွက်၍ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်ဒါဝိ ဒ်
သည်လွန်စွာစိတ်ဆိုးတော်မူ၏။
9 ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်
သဖြင့်``ငါသည်အဘယ်သို့ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကိုပင့်ဆောင်ရပါမည်နည်း'' ဟုဆိုပြီး
လျှင်၊- 10 မိမိနေပြည်တော်ယေရုရှလင်မြို့သို့ပင့်
ဆောင်ခြင်းမပြုဘဲဂါသမြို့သားဩဗ
ဒေဒုံ၏အိမ်သို့ပင့်ဆောင်သွားတော်မူ၏။-
11 သေတ္တာတော်သည်ထိုအိမ်တွင်သုံးလမျှကျိန်း
ဝပ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း
ဩဗဒေဒုံနှင့်မိသားစုတို့အားကောင်း ချီးပေးတော်မူ၏။✡
12 ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်အတွက်ကြောင့်ဩဗ
ဒေဒုံမိသားစုနှင့် သူပိုင်သမျှတို့ကိုထာဝရ
ဘုရားကောင်းချီးပေးတော်မူကြောင်း ဒါဝိ
ဒ် ကြားသိတော်မူသောအခါထိုသေတ္တာတော်
ကိုအခမ်းအနားနှင့်တကွဩဗဒေဒုံအိမ်
မှယေရုရှလင်မြို့သို့ပင့်ဆောင်တော်မူ၏။-
13 ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုပင့်ဆောင်လာသူတို့
သည်ခြေခြောက်လှမ်းမျှလှမ်းမိသောအခါ

3 **6:8** * ပေရဇာဩဇ။ ဩဇအားဒဏ်ခတ်ခြင်းဟုအနက်ရသည်။ ✡ **6:11** ၆ရာ၊ ၂၆:၄-၅။

ဒါဝိ ဒ်သည်သူတို့အားရပ်စေပြီးလျှင် ထာဝရ
ဘုရားအားနွားထီးတစ်ကောင်နှင့်ဆူဖြိုးသော
သိုးတစ်ကောင်ကိုယဇ်ပူဇော်လေသည်။-
14 သူသည်ပိတ်စတစ်ခုကိုသာဝတ်ဆင်လျက်
ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးကူးရန်
အစွမ်းကုန်ကခုန်လေ၏။- 15 သို့ဖြစ်၍မင်းကြီးနှင့်ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည်ဝမ်းမြောက်စွာကြွေးကြော်
လျက် တံပိုးခရာများကိုမှုတ်လျက်ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ကိုယေရုရှလင်မြို့သို့ပင့်ဆောင် လာကြ၏။

16 သေတ္တာတော်ကိုမြို့တွင်းသို့ပင့်ဆောင်လာသော
အခါရှောလု၏သမီးတော်မိခါလသည် လေ
သာပြူတင်းမှကြည့်လိုက်ရာထာဝရဘုရား
၏ရှေ့တော်၌ ဒါဝိ ဒ်မင်းကခုန်လျက်နေသည်
ကိုမြင်လေသော်မင်းကြီးအားရွံရှာမိ၏။-
17 လူတို့သည်သေတ္တာတော်ကိုပင့်ဆောင်ကာ
ဒါဝိ ဒ်တည်ဆောက်ထားသည့်တဲတော်အတွင်း
လျာထားသည့်နေရာ၌ထားကြ၏။ ထိုနောက်
ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရဘုရားအားမီးရှို့ရာ
ယဇ်နှင့်မိတ်သဟာယယဇ်တို့ကိုပူဇော် လေသည်။-
18 ယင်းသို့ပူဇော်ပြီးသောအခါသူသည် အန
န္တ တ တန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို
အမှီပြု၍လူတို့အားကောင်းချီးပေးတော် မူ၏။-
19 ဣသရေလပြည်တွင်ရှိသမျှသောအမျိုး

သားအမျိုးသမီးတို့အားမုန့်တစ်လုံး၊ အမဲ
ကင်တစ်တုံးနှင့်စပျစ်ပျဉ်တစ်ပြားစီကို
ဝေငှတော်မူ၏။ ထိုနောက်လူအပေါင်းတို့
သည်မိမိတို့၏အိမ်သို့ပြန်သွားကြ၏။
20 ဒါဝိဒ်သည်မိမိ၏အိမ်ထောင်စုသားတို့အား
နှုတ်ဆက်ရန်နန်းတော်သို့ပြန်သောအခါ ရှောလု
၏သမီးတော်မိခါလသည်သူ့အားကြိုဆို
ရန်ထွက်လာ၏။ မိခါလက ``ပေါ့ပျက်သူအ
ရှက်မဲ့အဝတ်လှစ်သည့်နည်းတူအရာရှိတို့
၏ကျွန်မိန်းမတို့ရှေ့တွင်မိမိကိုယ်ကိုအဝတ်
လှစ်သောဣသရေလဘုရင်သည်ယနေ့
အလွန်ဘုန်းကြီးပါသည်တကား'' ဟု ဆို၏။✡
21 ဒါဝိဒ်က ``ငါ့အားသင့်ခမည်းတော်နှင့်သား
မြေးတို့ကိုကျော်၍ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ခန့်အပ်ရွေးချယ်
တော်မူသောထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို
ချီးကူးရန်ငါသည်ကခုန်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးကူး
ရန်နောင်ကိုလည်းဆက်လက်ကခုန်လျက်၊-
22 ငါ၏ကိုယ်ကိုပို၍ပင်အသရေပျက်စေပါ
ဦးမည်။ သင်သည်ငါ့အားအထင်သေးသော်
လည်းထိုကျွန်မိန်းမတို့ကမူအထင်ကြီး ကြမည်''

✡ **6:20** ၅ရာ၊ ၁၆:၄၃။

ဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။
23 ရှောလု၏သမီးတော်မိခါလသည်လည်း
တစ်သက်လုံးသားသမီးမရတော့ချေ။

7

ဒါဝိဒ်အားနာသန်ဆင့်ဆိုသည့်အမိန့် တော်
(၅ရာ၊ ၁၇:၁–၁၅)

1 ယခုအခါဒါဝိဒ်မင်းသည်နန်းတော်တွင်
ငြိမ်းချမ်းစွာနေရသောအခါ ထာဝရ
ဘုရားသည်ဒါဝိဒ်မင်းအားရန်သူအပေါင်း
တို့ဘေးမှကင်းဝေးစေတော်မူသဖြင့်၊–
2 ပရောဖက်နာသန်အား``ကြည့်လော့။ ငါသည်
သစ်ကတိုးသားနန်းတော်နှင့်နေထိုင်ရသော်
လည်း ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်မူကားတဲတော်၌သာကျိန်းဝပ်တော်
မူရပါသည်တကား'' ဟုဆို၏။
3 နာသန်က``ဘုရားသခင်သည်အရှင်နှင့်အတူ
ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ အရှင်အလိုရှိသည့်
အတိုင်းပြုတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်၏။–
4 သို့ရာတွင်ထိုညဉ့်၌ထာဝရဘုရားသည်
နာသန်အား၊– 5 ``ငါ၏အစေခံဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍သူ့
အား``သင်သည်ငါကျိန်းဝပ်ရန်ဗိမာန်တော်ကို
တည်ဆောက်ရမည်မဟုတ်။– 6 ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားအီဂျစ်ပြည်
ထုတ်ဆောင်လာချိန်မှ ယနေ့တိုင်အောင်ငါသည်

ဗိမာန်တော်တွင်ကျိန်းဝပ်တော်မမူခဲ့။ တဲတော်
၌သာကျိန်းဝပ်လျက်ဒေသစာရီလှည့်လည် တော်မူခဲ့၏။-
7 ယင်းသို့မိမိ၏လူမျိုးတော်နှင့်လှည့်လည်တော်
မူခဲ့စဉ်အဘယ်အခါ၌မျှ ငါသည်မိမိခန့်
ထားသောခေါင်းဆောင်တို့အား`သင်တို့အဘယ်
ကြောင့်ငါ၏အတွက်သစ်ကတိုးသားဗိမာန်
တော်ကိုဆောက်လုပ်၍မပေးကြသနည်း'
ဟု မေးတော်မမူခဲ့။- 8 သို့ဖြစ်၍အန န္တ
တတန်ခိုးရှင်ငါထာဝရဘုရား သည်မိမိ၏အစေခံဒါဝိ
ဒ်အား`ငါသည်သင့် ကိုငါ၏လူမျိုးတော်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ဘုရင်ဖြစ်စိမ့်သောငှာသိုးကျောင်းရာ
ကွင်းထဲမှခေါ်ယူခဲ့၏။- 9 သင်သွားလေရာရာ၌သင်နှင့်အတူငါပါရှိ
လျက် သင်၏ရန်သူရှိသမျှတို့ကိုနှိမ်နင်းပေး
ခဲ့၏။ ငါသည်သင့်အားကမ္ဘာပေါ်တွင်အကျော်
စောဆုံးသောခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်စေမည်။-
10-11 ငါ၏လူမျိုးတော်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အတွက်နေရာအရပ်ကိုရွေးချယ်၍
နောက် တစ်ဖန်ညှင်းဆဲခြင်းကိုမခံရတော့ဘဲ
အတည်တကျနေထိုင်စေပြီ။ ဤပြည်
သို့ဝင်ရောက်လာချိန်မှအစပြု၍ သူတို့
သည်အကြမ်းဖက်သူလူစုတို့၏တိုက်ခိုက်
မှုကိုခံခဲ့ရကြသော်လည်းနောက်တစ်ဖန်
ခံရကြတော့မည်မဟုတ်။ သင့်အားရန်သူ

အပေါင်းတို့၏ဘေးမှလုံခြုံစေ၍ သား
မြေးများဖြစ်ထွန်းစေမည်ဖြစ်ကြောင်း
ငါထာဝရဘုရားမြွက်ဆို၏။- 12 သင်ကွယ်လွန်၍ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူသင်္ဂြိုဟ်
ခြင်းကိုခံရသောအခါ ငါသည်သင်၏သား
တစ်ယောက်ကိုမင်းမြှောက်ကာသူ၏နိုင်ငံ
ကိုတည်တံ့ခိုင်မြဲစေမည်။-✡ 13 သူသည်ငါ၏အတွက်ဗိမာန်တော်ကိုတည်
ဆောက်ရမည်။ ငါသည်သူ၏ရာဇပလ္လင်ကို
ထာဝစဉ်တည်မြဲစေမည်။- 14 ငါသည်သူ၏အဖဖြစ်၍သူသည်လည်းငါ
၏သားဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူသည်အမှားကို
ပြုသောအခါအဖကသားကိုဆုံးမ သကဲ့သို့သူ့ကိုဆုံးမမည်။-
✡ 15 သင့်အားထီးနန်းအပ်နှင်းနိုင်ရန်ငါဖယ်ရှား
လိုက်သည့်ရှောလု၏ထံမှ ငါ၏ထောက်ခံမှု
ကိုရုပ်သိမ်းသကဲ့သို့သင်၏ထံမှရုပ်သိမ်း မည်မဟုတ်။-
16 သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်အဘယ်အခါ
၌မျှမတိမ်ကောဘဲ သင်၏နိုင်ငံသည်ထာဝ
စဉ်တည်လိမ့်မည်။ သင်၏ရာဇအာဏာစက်
သည်လည်းအဘယ်အခါ၌မျှပျက်သုဉ်း
သွားလိမ့်မည်မဟုတ်' ဟုမိန့်တော်မူကြောင်း
ဆင့်ဆိုလော့'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။✡

17 နာသန်သည်မိမိအားဘုရားသခင်မိန့်
ကြားတော်မူသမျှတို့ကို ဒါဝိဒ်အားဆင့် ဆိုလေ၏။

✡ **7:12** ဆာ၊ ၈၉:၃-၄။ ၁၃၂:၁၁။ ယော၊ ၇:၄၂။ တ၊ ၂:၃၀။ ✡ **7:14** ဆာ၊ ၈၉:၂၆-၂၇။ ၂ကော၊ ၆:၁၈။ ဟေဗြဲ၊ ၁:၅။ ✡ **7:16** ဆာ၊ ၈၉:၃၆-၃၇။

ဒါဝိဒ်ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းသည့်ဆုတောင်း ပတ္ထနာ (၅ရာ၊ ၁၇:၁၆–၂၇)

18 ဒါဝိ ဒ်မင်းသည်တဲတော်သို့ဝင်ပြီးလျှင်ထိုင်
၍``အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့်
အကျွန်ုပ်၏မိသားစုသည်အကျွန်ုပ်အတွက်
ကိုယ်တော်ရှင်ပြုတော်မူသောကျေးဇူး
တော်နှင့်မထိုက်မတန်ပါ။– 19 အို
အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ရှင်သည်
အကျွန်ုပ်အား ယခင်ကထက်ပင်ပို၍ကျေးဇူး
ပြုတော်မူပါသည်တကား။ လာလ တ္ တံ့သော
ကာလ၌အကျွန်ုပ်၏သားမြေးတို့အတွက်
ကတိတော်ပေးတော်မူပါပြီ။ အို အရှင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ရှင်သည်ဤ
အကြောင်းကိုလူတစ်ယောက်အားအသိ
ပေးတော်မူပါသည်တကား။– 20 အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ကိုယ်တော်ရှင်
ထပ်မံလျှောက်ထားနိုင်ပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်
ရှင်၏အစေခံအကျွန်ုပ်အကြောင်းကိုကိုယ်
တော်ရှင်သိတော်မူပါ၏။– 21 ကိုယ်တော်ရှင်သည်မိမိ၏အလိုတော်နှင့်
အကြံအစည်တော်အရ ဤသို့ပြုတော်မူ
ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အားသွန်သင်စေရန်
ဤကြီးမြတ်သည့်အမှုအရာများကိုပြု တော်မူပါပြီ။–
22 အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ရှင်သည်
အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူပါသည်တကား။

အကျွန်ုပ်တို့ကြားသိသမျှအတိုင်းကိုယ်
တော်ရှင်နှင့်တူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်ရှင်
မှတစ်ပါးအခြားဘုရားမရှိပါ။– 23 အဘယ်လူမျိုးမျှကိုယ်တော်ရှင်၏လူမျ
တော်ဣသရေလလူမျိုးနှင့်နှိုင်းယှဉ်၍မရ
ပါ။ ကိုယ်တော်ရှင်သည်မိမိ၏လူမျိုးတော်
စစ်ချီလာချိန်၌အခြားလူမျိုးတို့နှင့် သူ
တို့၏ဘုရားများအားနှင်ထုတ်တော်မူခဲ့
ပါ၏။ အီဂျစ်ပြည်တွင်ကျွန်ခံရာမှကယ်
ဆယ်တော်မူခဲ့သောလူတို့ကိုမိမိ၏လူ
မျိုးတော်ဖြစ်စေတော်မူပါ၏။–✡ 24 ကိုယ်တော်ရှင်သည်ဣသရေလလူမျိုး
မိမိထာဝစဉ်ပိုင်ရာလူမျိုးတော်ဖြစ်စေ
တော်မူပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
ရှင်သည်လည်းသူတို့၏ဘုရားဖြစ်တော် မူပြီ။''
25 ``အို ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော့်
ကျွန်နှင့်အိမ်ထောင်အတွက်ပေးတော်မူသော
ကတိတော်ကိုထာဝစဉ်တည်မြဲစေတော် မူ၍
ကိုယ်တော်ရှင်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။–
26 ကိုယ်တော်ရှင်၏နာမတော်သည်အစဉ်
အမြဲထင်ပေါ်ကျော်ကြားပါလိမ့်မည်။ လူ
တို့က`အန န္တ တတန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရား
သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရား
ဖြစ်တော်မူ၏' ဟုအစဉ်အမြဲပြောဆို

✡ **7:23** တရား၊ ၄:၃၄။

ကြပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ရှင်၏အစေခံ ဒါဝိ
ဒ်၏မင်းဆက်ကိုလည်းတည်မြဲစေ တော်မူပါ။-
27 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင်
အနန္တ တန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော့်
ကျွန်အား၍အမှုအရာများကိုဖော်ပြ၍
ကိုယ်တော့်ကျွန်၏သားမြေးများကိုမင်း
မြှောက်တော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်းမိန့်တော်မူ သောကြောင့်
ကိုယ်တော့်ကျွန်သည်၍ဆုတောင်း ပတ္ထ
နာကိုအထံတော်သို့တင်လျှောက်ဝံ့ ပါ၏။''
28 ``အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ရှင်
သည်ဘုရားဖြစ်တော်မူပါ၏။ ကတိတော်
တို့ကိုလည်းအစဉ်တည်မြဲစေတော်မူပါ၏။
ကိုယ်တော့်ကျွန်အား၍အံ့သြဖွယ်သော
ကတိတော်ကိုပေးတော်မူပါပြီ။- 29 ကိုယ်တော့်ကျွန်၏သားမြေးတို့သည်
တော်၌ ဆက်လက်၍မျက်နှာရစေရန်သူ
တို့အားကောင်းချီးပေးတော်မူပါ။ အို အရှင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ရှင်သည်ကတိ
ထားတော်မူပါပြီ။ ကိုယ်တော်ရှင်၏ကောင်း
ချီးမ ် ဂလာကိုကိုယ်တော့်ကျွန်၏သားမြေး
တို့ထာဝစဉ်ခံစားစေတော်မူပါ'' ဟူ၍
တောင်းလျှောက်သတည်း။

8

ဒါဝိဒ်ဆင်နွှဲအောင်မြင်သည့်စစ်ပွဲများ
(၅ရာ၊ ၁၈:၁-၁၇)

1 ကာလအနည်းငယ်ကြာသောအခါ ဒါဝိ ဒ်
သည်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့အားနှိမ်နင်း ကာ
သူတို့၏စိုးမိုးမှုကိုနိဂုံးချုပ်စေ တော်မူ၏။
2 ထိုနောက်မင်းကြီးသည်မောဘပြည်သား
တို့ကိုနှိမ်နင်းတော်မူ၍ ဖမ်းဆီးရမိသူတို့
အား မြေပေါ်တွင်လှဲချစေပြီးလျှင် သုံးပုံ
နှစ်ပုံမျှသောသူတို့ကိုသတ်စေ၏။ သို့ဖြစ်
၍မောဘပြည်သားတို့သည်ဒါဝိ ဒ်၏လက်
အောက်ခံဖြစ်လာ၍အခွန်ဆက်သရ ကြ၏။
3 ထိုနောက်ရဟောဘ၏သားဇောဘဘုရင်
ဟာဒဒေဇာသည် အထက်ဥဖရတ်မြစ်
အနီးရှိနယ်မြေကိုပြန်လည်သိမ်းပိုက်
ရန်သွားတိုက်စဉ်ဒါဝိ ဒ်သည်သူ့အား နှိမ်နင်းတော်မူ၍၊-
4 မြင်းတပ်သားတစ်ထောင်ခုနစ်ရာနှင့်ခြေလျင်
တပ်သားနှစ်သောင်းကိုဖမ်းဆီးရမိတော်
မူ၏။ မင်းကြီးသည်ရထားအစီးတစ်ရာ
အတွက်မြင်းတစ်ရာကိုသိမ်း၍ ကျန်သော
မြင်းရှိသမျှတို့၏ခြေကြောကိုဖြတ် လေ၏။-
5 ဒမာသက်မြို့မှရှု ရိပြည်သားတို့သည်
ဟာဒဒေဇာကိုစစ်ကူရန်လာရောက်ကြ
သောအခါ ဒါဝိ ဒ်သည်သူတို့ကိုတိုက်

ခိုက်၍လူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကိုသုတ် သင်ပစ်လေ၏။-
6 ထိုနောက်မင်းကြီးသည်ထိုသူတို့၏နယ်
မြေတွင်စစ်စခန်းများကိုတည်ဆောက်
ထားသဖြင့် သူတို့သည်မင်းကြီး၏လက်
အောက်ခံဖြစ်လာ၍အခွန်ဆက်ရကြ၏။
ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိ ဒ်သွားရောက်
လေရာအရပ်ရပ်၌အောင်ပွဲကိုခံစေ တော်မူ၏။-
7 ဒါဝိ ဒ်သည်ဟာဒဒေဇာ၏စစ်ဗိုလ်များ
ကိုင်ဆောင်သည့်ရွှေဒိုင်းလွှားများကိုသိမ်း
၍ယေရုရှ လင်မြို့သို့ယူဆောင်သွား၏။-
8 မင်းကြီးသည်ဟာဒဒေဇာအစိုးရသည့်မြို့
များဖြစ်သော ဘေတမြို့များနှင့်ဗေရောသဲ
မြို့တို့မှကြေးဝါအမြောက်အမြားကို လည်းသိမ်းယူလေ၏။

9 ဟာဒဒေဇာ၏တပ်မတော်တစ်ခုလုံးကို
ဒါဝိ ဒ်ချေမှုန်းလိုက်ကြောင်း ဟာမတ်ဘုရင်
တောက္ကမင်းကြားလျှင်၊- 10 သားတော်ယောရံကိုဒါဝိ
ဒ်ထံသို့စေလွှတ် ပြီးလျှင် ဟာဒဒေဇာ၏အပေါ်တွင်အောင်ပွဲ
ရသည့်အတွက် နှစ်ထောင်းအားရမှုရှိကြောင်း
နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြောကြားစေ၏။
တောက္က ကားဟာဒဒေဇာကိုအကြိမ်ပေါင်းများ
စွာတိုက်ခိုက်ခဲ့သူဖြစ်သတည်း။ ယောရံ
သည်မိမိနှင့်အတူရွှေ၊ ငွေနှင့်ကြေးဝါ
ဖြင့်ပြီးသောပစ္စည်းအသုံးအဆောင်များ

ကိုဒါဝိ ဒ်ထံသို့ယူဆောင်လာလေသည်။-
11-12 ဒါဝိ ဒ်မင်းသည်ထိုပစ္စည်းများကိုဝတ်ပြု
ကိုးကွယ်ရာတွင်အသုံးပြုရန်အတွက်
ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်၏။ ထိုနည်း
တူမိမိနှိမ်နင်းခဲ့သောဧဒုံ၊ မောဘ၊ အမ္မုန်၊
ဖိလိတ္တိနှင့် အာမလက်ပြည်များမှသိမ်း
ယူခဲ့သည့်ရွှေ၊ ငွေများနှင့်ဟာဒဒေဇာ
ထံမှရရှိသည့်ပစ္စည်းအချို့တို့ကိုလည်း
ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်၏။
13 ဒါဝိ ဒ်သည်ဆားချိုင့်ဝှမ်းမှဧဒုံပြည်သား
တစ်သောင်းရှစ်ထောင်ကို သုတ်သင်ရာမှပြန်
လာသောအခါပို၍ပင်ထင်ပေါ်ကျော် ကြား၍လာလေသည်။-
☆ 14 သူသည်ဧဒုံပြည်တစ်လျှောက်လုံးတွင်စစ်
စခန်းများတည်ဆောက်ထားသဖြင့် ထိုပြည်
သားတို့သည်သူ၏လက်အောက်ခံဖြစ်လာ
ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိ ဒ်အား
စစ်ချီသွားလေရာ၌အောင်ပွဲကိုခံစေ တော်မူ၏။
15 ဒါဝိ ဒ်သည်ဣသရေလနိုင်ငံတစ်ခုလုံးကို
အုပ်စိုး၍ မိမိ၏ပြည်သူတို့အားတရား
မျှတမှုရရှိစေရန်စီရင်တော်မူ၏။- 16 ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည်တပ်မ
ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၍ အဟိလုပ်၏သားယော
ရှဖတ်မှာစာရင်းထိန်းဖြစ်၏။- 17 အဟိတုတ်၏သားဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာ

☆ **8:13** ဆာ၊ ၆၀ ခေါင်းစဉ်။

၏သားအဟိမလက်တို့ကားယဇ်ပုရော
ဟိတ်များဖြစ်ကြ၏။ စရာယသည်စာရေး
တော်ကြီးဖြစ်၍၊- 18 ယောယဒ၏သားဗေနာယမှာခေရသိနှင့်
ပေလသိအမျိုးသားများဖြစ်ကြသော
ကိုယ်ရံတော်အစောင့်တပ်သားတို့ကိုအုပ်
ချုပ်ရသူဖြစ်၏။ ဒါဝိ ဒ်၏သားတော်များ
ကားယဇ်ပုရောဟိတ်များဖြစ်ကြသတည်း။

9

ဒါဝိဒ်နှင့်မေဖိဗောရှက်

1 ဒါဝိ ဒ်က``ရှောလု၏မိသားစုထဲမှကျန်ကြွင်း
သူတစ်စုံတစ်ယောက်ရှိပါသေးသလော။ ရှိခဲ့
လျှင်ငါသည်ယောနသန်၏မျက်နှာကိုထောက်
သောအားဖြင့်သူ့အားကျေးဇူးပြုလိုသည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။✡
2 ထိုအခါလူတို့သည်ဇိဘနာမည်ရှိသော
လူတစ်ယောက်ကိုအထံတော်သို့သွင်းကြ၏။
ထိုသူကားရှောလုမိသားစု၏အစေခံ တစ်ဦးဖြစ်၏။
မင်းကြီးကသူ့အား``သင် သည်ဇိဘလော''
ဟုမေးတော်မူလျှင်၊
``မှန်လှပါအရှင်'' ဟုဇိဘကလျှောက် ထား၏။
3 မင်းကြီးက``ငါသည်ထာဝရဘုရားအလို
တော်အတိုင်း ကျေးဇူးသစ္စာစောင့်သူဖြစ်ကြောင်း

✡ **9:1** ၁ရာ၊ ၂၀:၁၄-၁၇။

ပြသနိုင်ရန် ရှောလုမိသားစုမှကျန်ကြွင်းနေ
သူတစ်စုံတစ်ယောက်ရှိပါသေးသလော'' ဟု
မေးတော်မူလျှင်၊
ဇိဘက``ယောနသန်၏သားတစ်ယောက်ကျန်
ရှိနေပါသေးသည်။ သူသည်ခြေဆွံ့၍နေပါ သည်''
ဟုလျှောက်၏။✡
4 မင်းကြီးက``သူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း''
ဟုမေးလျှင်၊
ဇိဘက``လောဒေဗာရွာ၊ အမျေလ၏သား
မာခိရ၏အိမ်တွင်ရှိပါသည်'' ဟုလျှောက်
၏။- 5 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်မင်းသည်ယောနသန်၏
သားကိုအခေါ်ခိုင်းတော်မူ၏။
6 ရှောလု၏မြေးယောနသန်၏သားမေဖိဗော
ရှက်သည်ရောက်ရှိလာသောအခါ ဒါဝိ ဒ်၏
ရှေ့တွင်ရိုသေစွာပျပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ဒါဝိ
ဒ် က``မေဖိဗောရှက်'' ဟုခေါ်လျှင်မေဖိဗော
ရှက်က``ကိုယ်တော့်ကျွန်ရှိပါသည်'' ဟုထူး လေ၏။
7 ဒါဝိ ဒ်ကလည်း``မကြောက်နှင့်ငါသည်သင်၏
ဖခင်ယောနသန်၏မျက်နှာကိုထောက်၍သင့်
အားကျေးဇူးပြုမည်။ သင်၏အဖိုးရှောလု
ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည့်မြေယာမှန်သမျှကိုသင့်
အားပြန်၍ပေးမည်။ သင့်အားငါ့စားပွဲ

✡ **9:3** ၂ရာ၊ ၄:၄။

တွင်နေ့စဉ်စားသောက်ခွင့်ကိုငါပေးမည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
8 မေဖိဗောရှက်သည်တစ်ဖန်ဦးချပြီး
လျှင်``အရှင်ခွေးသေကောင်သဖွယ်ဖြစ်သူ
ကျွန်တော်မျိုးအားအရှင်သည် အဘယ်
ကြောင့်ဤသို့ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ သနည်း''
ဟုလျှောက်၏။
9 ထိုအခါမင်းကြီးသည်ရှောလု၏အစေခံ
ဇိဘာကိုခေါ်ယူ၍``ငါသည်သင့်သခင်၏
မြေးမေဖိဗောရှက်အား ရှောလုမိသားစု
ပိုင်ဆိုင်သမျှသောမြေယာတို့ကိုပေးမည်။-
10 သင်နှင့်တကွသင်၏သားသင်၏အစေခံတို့
သည် သင့်သခင်ရှောလု၏အိမ်ထောင်စုအတွက်
ထိုမြေယာများကိုထွန်ယက်စိုက်ပျိုး၍ အသီး
အနှံများကိုယူဆောင်ကာသူတို့အဖို့ရိက္ခာ
အဖြစ်ဖြင့်ပေးသွင်းရမည်။ သို့ရာတွင်မေဖိ
ဗောရှက်မူကားငါ၏စားပွဲတွင်ငါနှင့်အတူ
စားသောက်ရမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ (ဇိဘာ
တွင်သားတစ်ဆယ့်ငါးယောက်နှင့်အစေခံ
နှစ်ဆယ်ရှိသတည်း။)
11 ဇိဘာက``အရှင်မင်းကြီးမိန့်တော်မူသမျှ အတိုင်း
ကျွန်တော်မျိုးနာခံပါမည်'' ဟု လျှောက်၏။
သို့ဖြစ်၍မေဖိဗောရှက်သည်ဘုရင်၏သား

တော်တစ်ပါးကဲ့သို့ စားပွဲတော်၌စားသောက်
ရလေ၏။- 12 မေဖိဗောရှက်မှာမိ ကာ
ခာနာမည်တွင်သောသား ငယ်တစ်ယောက်ရှိ၏။
ဇိဘ၏အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့သည်လည်း
မေဖိဗောရှက်၏ အစေခံများဖြစ်လာကြ၏။-
13 ထို့ကြောင့်ခြေနှစ်ဘက်စလုံးဆွံ့သောမေဖိ
ဗောရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေထိုင်လျက်
ဘုရင့်စားပွဲတော်တွင်စားသောက်ခွင့်ကိုရ လေသည်။

10

အ မ္မ မုန်ပြည်သားများနှင့်ရှုရိပြည်သားများအား ဒါဝိ
ဒ်နှိမ်နင်းခြင်း

(၁ရာ၊ ၁၉:၁-၁၉)

1 ကာလအနည်းငယ်ကြာသောအခါ အ မ္မ မုန်
ဘုရင်နာဟတ်မင်းကွယ်လွန်၍သူ၏သား တော်ဟာနု
န်နန်းတက်၏။
2 ဒါဝိ ဒ်က``သူ၏ဖခင်နာဟတ်သည် ငါ့အား
ကျေးဇူးသစ္စာစောင့်ခဲ့သည့်နည်းတူ ငါသည်
လည်းဟာနု န်အားကျေးဇူးသစ္စာစောင့်ရပေ
မည်'' ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင်ဟာနု န်ထံသို့
နှစ်သိမ့်စကားပြောကြားရန်စေတမန်များ
ကိုလွှတ်လိုက်၏။ သို့ရာတွင်ထိုသူတို့
ရောက်ရှိကြသောအခါ၊- 3 အမ္မမုန်ပြည်သားခေါင်းဆောင်များကမိမိတို့
ဘုရင်အား``ဒါဝိ ဒ်သည်အရှင့်ခမည်းတော်ကို

ဂုဏ်ပြုရန်အတွက် ဤလူများကိုစေလွှတ်
လိုက်သည်ဟုအရှင်ထင်မှတ်တော်မူပါ
သလော။ အဘယ်နည်းနှင့်မျှမဟုတ်ပါ။
သူ သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှိမ်နင်းနိုင်ရန်ဤမြို့
အခြေအနေကိုစုံစမ်းလို၍ဤသူတို့ အားသူလျှိုအဖြစ်စေလွှတ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါ၏'' ဟုလျှောက်ထားကြ၏။

4 ဟာနု န်သည်ဒါဝိ ဒ်၏စေတမန်များကို
ဖမ်းဆီးကာမုတ်ဆိတ်တစ်ခြမ်းကိုရိတ်၍
အင်္ကျီအဝတ်များကိုခါးမှဖြတ်ပြီး လျှင်ပြန်၍လွှတ်လိုက်လေသည်။-
5 သူတို့သည်ပြန်လာရန်အလွန်ရှက်ကြ၏။
ထိုအကြောင်းကိုဒါဝိ ဒ်ကြားသောအခါ
လူစေလွှတ်ပြီးလျှင်သူတို့အား မိမိတို့
မုတ်ဆိတ်များပြန်၍ရှည်လာသည့်တိုင်အောင်
ယေရိခေါမြို့တွင်နေပြီးမှမြို့တော်သို့
ပြန်လာကြရန်မှာကြားတော်မူလိုက်၏။

6 အ မ္မုန်ပြည်သားတို့သည်ဒါဝိ ဒ်အားမိမိတို့
ရန်ဘက်ပြုမိကြပြီဖြစ်ကြောင်းသိရှိလာ
သဖြင့် ဗက်ရဟောဘမြို့နှင့်ဇောဘမြို့တို့
မှရှုရိစစ်သည်နှစ်သောင်းကိုလည်းကောင်း၊
တောဘမြို့မှလူတစ်သောင်းနှစ်ထောင်အပြင်
မာခါမင်းနှင့်လူတစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း
ငှားရမ်းကြ၏။- 7 ထိုသတင်းကိုကြားသိသောအခါဒါဝိ
ဒ်သည် ယွာဘနှင့်တပ်မတော်တစ်ခုလုံးကိုချီတက်

စေ၏။- 8 အ မ္မ မုန်ပြည်သားတို့သည်ရ ဗ္ဗ
ဗာမြို့မှထွက်ပြီး လျှင် မြို့တံခါးအနီးတွင်နေရာယူကြ၏။
ရှုရိပြည်သားများ၊ တောဘမြို့သားများ
နှင့်မာခါ၏လူများအစရှိသောအခြား
သူတို့မူကားလွင်ပြင်၌နေရာယူကြ လေသည်။
9 ရန်သူတပ်များသည်မိမိတို့အားရှေ့နှင့်နောက်
မှတိုက်ခိုက်ကြမည်ကိုသိသဖြင့် ယွာဘသည်
လက်ရွေးစင်ဣသရေလစစ်သည်များကိုရှုရိ
အမျိုးသားတို့ဘက်သို့မျက်နှာမူ၍နေစေ၏။-
10 အခြားတပ်သားများကိုမူမိမိ၏ညီအဘိရှဲ
အားကွပ်ကဲစေ၏။ အဘိရှဲသည်လည်းသူတို့အား
အ မ္မ မုန်ပြည်သားတို့ဘက်သို့မျက်နှာမူ၍နေရာ
ယူစေ၏။- 11 အဘိရှဲအားယွာဘက``အကယ်၍ရှုရိပြည်
သားတို့သည်ငါ့ကိုအနိုင်ရလျက်နေသည် ကိုတွေ့ရှိရလျှင်
သင်သည်ငါ့ထံစစ်ကူလာ လော့။ အကယ်၍သင့်ကိုအ မ္မ
မုန်ပြည်သားတို့ အနိုင်ရနေခဲ့သော်ငါသည်သင့်ထံသို့စစ်
ကူလာမည်။- 12 ငါတို့သည်ရဲရင့်စွာငါတို့အမျိုးသားများ
နှင့်ငါတို့ဘုရားသခင်၏မြို့များအတွက်
အားကြိုးမာန်တက်တိုက်ခိုက်ကြကုန်အံ့။
ထာဝရဘုရားသည်မိမိအလိုတော်ရှိသည့်
အတိုင်းစီရင်တော်မူပါစေသော'' ဟုဆို၏။
13 ယွာဘနှင့်သူ၏လူတို့သည်တိုက်ခိုက်ရန်
ရှေ့သို့ချီတက်ကြလျှင် ရှုရိပြည်သား

တို့သည်ထွက်ပြေးကြ၏။– 14 ဤသို့ရှုရိပြည်သားတို့ဆုတ်ပြေးကြသည်
ကိုအ မ္ မုန်ပြည်သားတို့မြင်သောအခါ
အဘိ ရှဲထံမှထွက်ပြေးကာမြို့ထဲသို့ပြန်၍ဝင်
သွားကြ၏။ ထိုအခါယွာဘသည်အ မ္ မုန်ပြည်
သားနှင့်တိုက်ပွဲမှတပ်ခေါက်၍ယေရုရှလင်
မြို့သို့ပြန်လေ၏။

15 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏လက်တွင် အ
ရေးရှုံးနိမ့်ခဲ့ကြောင်းရှုရိပြည်သားတို့သိ ရှိကြသောအခါ
မိမိတို့၏တပ်အပေါင်း တို့အားတစ်ဖန်စုရုံးစေကြ၏။–
16 ဟာဒဒေဇာမင်းသည်ဥဖရတ်မြစ်အရှေ့
ဘက်ရှိရှုရိပြည်သားတို့ကိုဆင့်ခေါ်သဖြင့်
သူတို့သည်ဟာဒဒေဇာမင်း၏ဗိုလ်ချုပ်
ရှောဗက်ကွပ်ကဲလျက်ဟေလံမြို့သို့ရောက်
ရှိလာလေသည်။– 17 ဤအကြောင်းကိုကြားသောအခါ
ဒါဝိ ဒ်သည် ဣသရေလတပ်များကိုစုရုံးစေ၍
ယော်ဒန် မြစ်ကိုကူးပြီးလျှင်ဟေလံမြို့သို့ချီတက်
လေ၏။ ထိုမြို့တွင်ရှုရိပြည်သားတို့သည် ဒါဝိ
ဒ်ရှိရာသို့မျက်နှာမူလျက်နေရာယူ ကြ၏။
စစ်ပွဲစတင်သည်နှင့်၊– 18 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရှုရိပြည်
သားတို့အားတိုက်ထုတ်လိုက်ကြ၏။ ဒါဝိ
ဒ် ၏လူတို့ကရှုရိစစ်ရထားမှူးခုနစ်ရာ
နှင့်မြင်းစီးသူရဲလေးသောင်းတို့ကိုသုတ် သင်ပြီးလျှင်
ရန်သူဗိုလ်ချုပ်ရှောဗက်ကို လည်းဒဏ်ရာရစေ၏။

ထို့ကြောင့်သူသည် စစ်မြေပြင်၌ပင်သေဆုံးလေသည်။-
19 ဟာဒဒေဇာ၏လက်အောက်ခံဘုရင်များသည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏လက်တွင်
မိမိ တို့အရေးရှုံးနိမ့်ကြပြီဖြစ်ကြောင်းသိရှိ
ကြသောအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
နှင့်စစ်ပြေငြိမ်းရန်စေ့စပ်၍သူတို့၏လက်
အောက်ခံဖြစ်လာကြ၏။ ရှုရိပြည်သားတို့
သည်လည်းအ မ္မ မုန်ပြည်သားတို့အားနောက်
တစ်ဖန်စစ်မကူဝံ့ကြတော့ချေ။

11

ဒါဝိဒ်နှင့်ဗာသရှေဘ

1 ထိုနှစ်နွေဦးပေါက်၍ ဘုရင်တို့စစ်တိုက်
ထွက်လေ့ရှိသည့်အချိန်ရောက်သောအခါ
ဒါဝိ ဒ်သည်ယွာဘအားသူ၏တပ်မှူးများ
နှင့်ဣသရေလတပ်မတော်ကိုစေလွှတ်ရာ သူတို့သည်အမ္မ
မုန်ပြည်သားတို့ကိုနှိမ်နင်း၍ ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုင်းထားကြ၏။
ဒါဝိဒ်မူကား ယေရုရှလင်မြို့တွင်နေရစ်သတည်း။✡
2 တစ်နေ့သ၌ညနေခင်းအချိန်တွင်ဒါဝိ ဒ်
သည်အိပ်စက်နားနေရာမှနိုးထ၍ နန်းတော်
အမိုးပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင်စ ် ကြံလျှောက်နေ
စဉ် ရှုချင်ဖွယ်အဆင်းလှသောအမျိုးသမီး
တစ်ယောက်ရေချိုးနေသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။-

✡ **11:1** ၁ရာ၊ ၂၀:၁။

3 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိ ဒ်သည်လူလွှတ်၍မည်သူဖြစ်
ကြောင်းစုံစမ်းစေရာဧလျံ၏သမီး၊ ဟိ တ္
တိ အမျိုးသားဥရိယ၏ဇနီးဗာသရှေဘ
ဖြစ်ကြောင်းကိုသိရှိတော်မူရ၏။- 4 မင်းကြီးသည်လူလွှတ်၍ထိုအမျိုးသ
အားခေါ်စေပြီးလျှင်သူနှင့်ချစ်တင်းနှီးနှော
တော်မူ၏။ (ဗာသရှေဘသည်မိန်းမတို့၌ ဌ မှ မ
တာရာသီပန်းပွင့်မှုကိုသန့်စင်ပြီးစအချိန် ဖြစ်သတည်း)
ထိုနောက်ဗာသရှေဘသည် အိမ်သို့ပြန်၏။-
5 မိမိ၌ပဋိသန္ဓေရှိနေကြောင်းသိရသော အခါ ဒါဝိ
ဒ်ထံသို့သတင်းပေးပို့လျှောက် ထားလေသည်။

6 ထိုအခါဒါဝိ ဒ်သည်``ဟိ တ္ တိအမျိုးသားဥရိယ
အားငါ့ထံသို့စေလွှတ်လော့'' ဟုယွာဘထံသို့
လူလွှတ်မှာကြားတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ယွာဘ
သည်ဥရိယအားဒါဝိ ဒ်ထံသို့စေလွှတ်လိုက် လေသည်။-
7 ဥ ရိ ယရောက်ရှိလာသောအခါဒါဝိ ဒ်သည် ယွာဘ
နှင့်စစ်သည်တော်များ၏ကျန်းမာရေးနှင့်စစ်ပွဲ
အခြေအနေကိုစုံစမ်းမေးမြန်းတော်မူ၏။-
8 ထိုနောက်မင်းကြီးသည်ဥရိယအား``အိမ်သို့
ပြန်၍ခေတ္တနားနေလော့'' ဟုဆို၏။ ဥရိယ
ထွက်ခွာသွားသောအခါ ဒါဝိ ဒ်သည်သူ၏
အိမ်သို့လက်ဆောင်တစ်ခုပေးပို့လိုက်၏။-
9 သို့ရာတွင်ဥရိယသည်အိမ်သို့မပြန်ဘဲ
အစောင့်တပ်သားများနှင့်အတူနန်းတော်

တံခါးဝ၌အိပ်လေသည်။- 10 ဤသို့ဥရိယအိမ်မပြန်ဘဲနေခဲ့ကြောင်း
ကိုဒါဝိဒ်ကြားသိသောအခါသူ့အား``သင်
သည်ခရီးဝေးမှယခုပင်ပြန်လည်ရောက်
ရှိလာသည်ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့်
အိမ်သို့မပြန်ဘဲနေပါသနည်း'' ဟုမေး တော်မူ၏။
11 ဥရိယက``ဣသရေလပြည်သားနှင့်ယုဒ
ပြည်သားတို့သည် ရပ်ဝေးတွင်စစ်တိုက်လျက်
ရှိနေကြပါသည်။ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည်
လည်းသူတို့နှင့်အတူရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏
ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘနှင့်တပ်မှူးများသည်လည်း
ကွင်းပြင်ထဲတွင်တပ်စခန်းချလျက်နေရ
ကြပါ၏။ အဘယ်သို့လျှင်အကျွန်ုပ်သည်
အိမ်သို့ပြန်၍စားသောက်ကာမယားနှင့်
ပျော်မွေ့နိုင်ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်
ထိုသို့မပြုနိုင်ကြောင်းကျိန်ဆိုပါ၏'' ဟုလျှောက်၏။
12 ထို့ကြောင့်ဒါဝိဒ်က``သို့ဖြစ်လျှင်ဤအရပ်တွင်
ပင်ယနေ့နားနေလော့။ နက်ဖြန်သင့်အားပြန်၍
လွှတ်မည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်ဥရိယ
သည်ထိုနေ့နှင့်နောက်တစ်နေ့ယေရုရှလင်
မြို့တွင်နေလေသည်။- 13 ဒါဝိဒ်သည်သူ့အားညစာစားရန်ဖိတ်ခေါ်ပြီး
လျှင်ယစ်မူးအောင်သောက်စားစေ၏။ သို့သော်
လည်းဥရိယသည်ထိုည၌လည်းအိမ်သို့မ
ပြန်ဘဲနန်းတော်အစောင့်တပ်သားများ၏

အခန်းတွင်စောင်ခင်း၍အိပ်လေသည်။
14 နောက်တစ်နေ့၌ဒါဝိဒ်သည်ယွာဘထံသို့
စာတစ်စောင်ရေး၍ဥရိယနှင့်ပေးလိုက်၏။–
15 စာတွင်``တိုက်ပွဲအပြင်းထန်ဆုံးရှေ့တန်းစစ်
မျက်နှာသို့ဥရိယအားစေလွှတ်လော့။ ထို
နောက်သူအသတ်ခံရစေရန်သင်သည်နောက်
သို့ဆုတ်ခွာလာခဲ့လော့'' ဟုပါရှိ၏။–
16 ထို့ကြောင့်ယွာဘသည်မြို့ကိုမိမိဝိုင်းရံ
လျက်နေစဉ် ဥရိယအားရန်သူအင်အား
ကြီးမားသည့်စစ်မျက်နှာသို့စေလွှတ်၏။–
17 ရန်သူတပ်သားတို့သည်မြို့ထဲမှထွက်လာ ပြီးနောက်
ယွာဘ၏တပ်သားများနှင့်တိုက် ခိုက်ကြရာ ဒါဝိ
ဒ်၏တပ်မှူးအချို့ကျဆုံး သွားကြလေသည်။
ယင်းသို့ကျဆုံးသူတို့ အထဲတွင်ဥရိယလည်းပါ၏။
18 ထိုနောက်ယွာဘသည်ဒါဝိဒ်ထံသို့တိုက်ပွဲ
အကြောင်းအစီရင်ခံစာပေးပို့ကာ၊– 19 စေတမန်အား``တိုက်ပွဲအကြောင်းဂ
အစီရင်ခံပြီးသောအခါ၊– 20 မင်းကြီးသည်အမျက်ထွက်လျက်`သင်တို့သ
ရန်သူကိုတိုက်ခိုက်ရန်အဘယ်ကြောင့်မြို့အနီး
သို့ချဉ်းကပ်ကြသနည်း။ မြို့ရိုးများမှနေ၍
ရန်သူတို့သည်မြားများဖြင့်ပစ်ခတ်ကြမည်
ကိုမသိကြပါသလော။– 21 ဂိဒေါင်၏သားအဘိမလက်သည်အဘယ်သို့
သေရသည်ကိုသင်တို့မမှတ်မိကြသလော။
သေဗက်မြို့တွင်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည်

မြို့ရိုးပေါ်မှကျိတ်ဆုံကျောက်ကိုပစ်ချလိုက်
သဖြင့်သူသေခဲ့ရ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်
အဘယ်ကြောင့်မြို့ရိုးအနီးသို့ချဉ်းကပ်ကြ
သနည်း' ဟုမေးတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသို့မင်း
ကြီးမေးခဲ့သော်`အရှင့်တပ်မှူးဥရိယသည်
လည်းကျဆုံးသွားပါ၏' ဟုပြန်လည်လျှောက်
ထားလော့'' ဟုမှာကြားလိုက်လေသည်။✡
22 သို့ဖြစ်၍စေတမန်သည်ဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍
ယွာဘအမိန့်ပေးလိုက်သည့်အတိုင်းလျှောက် ထား၏။-
23 သူသည်မင်းကြီးအား``ရန်သူတို့သည်အကျွန်ုပ်
တို့ထက်အင်အားကြီးမား၍ အကျွန်ုပ်တို့အား
တိုက်ခိုက်ရန်မြို့ထဲမှမြို့ပြင်သို့ထွက်လာကြ
ပါ၏။ သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်တို့သည်သူတို့အား
မြို့တံခါးဝသို့ပြန်၍တိုက်ထုတ်လိုက်ကြ ပါ၏။-
24 ထိုအခါသူတို့သည်မြို့ရိုးမှမြားများဖြင့်
ပစ်ခတ်ကြရာအရှင်မင်းကြီး၏တပ်မှူးအချို့
ကျဆုံးသွားပါ၏။ အရှင့်တပ်မှူးဥရိယလည်း
ကျဆုံးပါ၏'' ဟုလျှောက်လေ၏။
25 မင်းကြီးကစေတမန်အား``စစ်ပွဲတွင်မည်သူ
မည်ဝါကျဆုံးမည်ကိုအဘယ်အခါ၌မျှ
မပြောနိုင်။ သို့ဖြစ်၍ယွာဘအားစိတ်မပျက်
ရန်အားပေးစကားပြောကြားလော့။ မြို့ကို

✡ **11:21** သူကြီး၊ ၉:၅၃။

ပုံမှုံပြင်းထန်စွာတိုက်စစ်ဆင်၍သိမ်းယူရန်
ကိုလည်းပြောလော့''ဟုမှာတော်မူလိုက်၏။
26 ဗာသရှေဘာသည်မိမိ၏ခင်ပွန်းကျဆုံး
ကြောင်းကိုကြားသိသောအခါ ငိုကြွေး
မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၏။– 27 ငိုကြွေးမြည်တမ်းချိန်ကုန်လွန်သောအခါဒါဝိ
ဒ် သည် သူ့အားနန်းတော်သို့ခေါ်စေ၍မိဖုရားမြှောက်
ရာသားတော်ကိုဖွားမြင်လေသည်။ သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိ ဒ်ပြုခဲ့သည့်အမှု
ကိုနှစ်သက်တော်မမူ။

12

နာသန်ဆင့်ဆိုသည့်အမိန့်တော်နှင့် ဒါဝိဒ်၏နောင်တ

1 ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်နာသန်အား
ဒါဝိ ဒ်ထံသို့စေလွှတ်တော်မူသဖြင့် နာသန်သည်
သွား၍မင်းကြီးအား``အခါတစ်ပါးကတစ်မြို့
တည်းနေလူနှစ်ယောက်ရှိ၏။ တစ်ယောက်သည်ချမ်း
သာကြွယ်ဝ၍တစ်ယောက်ကဆင်းရဲ၏။–✡
2 သူဌေးတွင်နွားနှင့်သိုးအမြောက်အမြားရှိ၏။–
3 သူဆင်းရဲ၌ကားမိမိဝယ်ထားသောသိုးကလေး
တစ်ကောင်သာရှိ၏။ သူသည်ထိုသိုးငယ်ကိုကြည့်ရှု
စောင့်ရှောက်၏။ သိုးငယ်သည်သမီးသဖွယ်အိမ်တွင်
သားသမီးများနှင့်အတူကြီးပြင်းလာသည်။
သူသည်သိုးငယ်အားမိမိစားသည့်အစား

✡ **12:1** ဆာ၊ ၅၁ ခေါင်းစဉ်။

အစာကိုကျွေးတတ်၏။ မိမိ၏သောက်ရေခွက်
မှရေကိုတိုက်၍ပေါင်ပေါ်တွင်ချီပွေ့ထား တတ်၏။-
4 တစ်နေ့သ၌သူဌေး၏အိမ်သို့ဧည့်သည်တစ်
ယောက်ရောက်ရှိလာ၏။ သူဌေးသည်ဧည့်ဝတ်
ပြုရန်အတွက်မိမိ၏သိုးနွားကိုမသတ်
လိုသဖြင့် သူဆင်းရဲ၏သိုးငယ်ကိုယူ၍
သတ်ပြီးလျှင်ဧည့်သည်အားကျွေးမွေးရန် ချက်ပါ၏''
ဟုလျှောက်၏။

5 ထိုအခါဒါဝိ ဒ်သည်ထိုသူဌေးအားလွန်စွာ
အမျက်ထွက်သဖြင့်``ဤသို့သောအမှုကိုပြုသူ
သည်သေဒဏ်ခံသင့်ကြောင်းအသက်ရှင်တော်မူ
သောထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါကျိန် ဆိုပါ၏။-
6 သူသည်ဤသို့ရက်စက်သည့်အမှုကိုပြုသည့်
အတွက် မိမိယူထားသည့်သိုးငယ်တစ်ကောင်
အစားလေးဆပြန်၍ပေးလျော်စေရမည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

7 နာသန်က``ထိုသူကားအရှင်မင်းကြီးပင်ဖြစ် ပါ၏။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက`ငါသည်သင့်ကို
ဣသရေလဘုရင်အဖြစ်ခန့်ထား၍ရှောလု
လက်မှကယ်ဆယ်ခဲ့၏။- 8 သင့်အားရှောလု၏နိုင်ငံနှင့်မိဖုရားတို့
ကိုပေးအပ်ခဲ့၏။ ဣသရေလပြည်နှင့်ယုဒ
ပြည်တို့ကိုအစိုးရသောဘုရင်ဖြစ်စေခဲ့၏။
အကယ်၍ဤမျှနှင့်မလုံလောက်သေးပါ

မူငါသည်သင့်အားနှစ်ဆတိုး၍ပေးဦး မည်ဖြစ်သည်။-
9 သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ငါ၏အမိန့်တော်
ကိုမနာခံသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဤဆိုး
ညစ်မှုကိုပြုဘိသနည်း။ သင်သည်ဥရိယ
အားစစ်ပွဲတွင်ကျဆုံးစေခဲ့၏။ အ မ္မ မုန်ပြည်
သားတို့အားသူ့ကိုသတ်ခွင့်ပေးပြီးလျှင်
သူ ၏ဇနီးကိုသိမ်းပိုက်ခဲ့ပါသည်တကား။-
10 သင်သည်ငါ့အမိန့်တော်ကိုမနာခံဘဲ
ဥရိယ၏ဇနီးကိုသိမ်းယူသောကြောင့်
သင်၏ဆွေစဉ်မျိုးဆက်တိုင်း၌သေခြင်း
ဆိုးဖြင့်သေရသူများရှိလိမ့်မည်။- 11 ငါသည်သင်၏မိသားစုထဲမှပင်သင့်အား
ဒုက္ခပေးမည့်သူတစ်ဦးကိုပေါ်ပေါက်လာ
စေမည်။ သင်၏မယားများကိုအခြားသူ
အားငါပေးအပ်သည်ကိုသင်မြင်ရလိမ့်မည်။
ထိုသူသည်သင်၏မယားတို့နှင့်နေ့ခင်း
ကြောင်တောင်၌ကိုယ်လက်နှီးနှောမှုကိုပြု လိမ့်မည်။-
12 သင်သည်ထိုအပြစ်ကိုဆိတ်ကွယ်ရာ၌ပြု
ခဲ့၏။ ငါမူကားဣသရေလအမျိုးသား
တစ်ရပ်လုံးတွေ့မြင်နိုင်ရန် ထိုအမှုကိုနေ့
ခင်းကြောင်တောင်၌ဖြစ်ပွားစေမည်' ဟုမိန့်
တော်မူသည်'' ဟုဆင့်ဆို၏။✡
13 ဒါဝိ ဒ်က``အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရားကို

✡ **12:12** ၂ရာ၊ ၁၆:၂၂။

ပြစ်မှားမိပါပြီ'' ဟုဝန်ချလျှင်နာသန်
က``ထာဝရဘုရားသည်သင်၏အပြစ်ကို
ဖြေလွှတ်၍သေဒဏ်မှချမ်းသာစေတော် မူပြီ။-
14 သို့ရာတွင်သင်သည်ထိုအပြစ်ကိုကူးလွန်
ရာတွင် ထာဝရဘုရားအားလွန်စွာမထီ
မဲ့မြင်ပြုရာရောက်သဖြင့်သင့်ကလေး
သည်သေရလိမ့်မည်'' ဟုဆင့်ဆိုပြီးလျှင်၊-
15 အိမ်သို့ပြန်လေ၏။

ဒါဝိဒ်၏သားငယ်သေဆုံးခြင်း

ဥရိယ၏ဇနီးနှင့်ဒါဝိ ဒ်ရသောကလေး ငယ်ကို
ထာဝရဘုရားသည်ပြင်းစွာဖျား နာစေတော်မူ၏။-
16 ဒါဝိ ဒ်သည်ထိုကလေးကျန်းမာလာစေရန်
ဘုရားသခင်အားဆုတောင်းပ တ္ ထနာပြု၏။
မင်းကြီးသည်အဘယ်အစားအစာကိုမျှ မစား။
ညစဉ်ညတိုင်းမိမိ၏အခန်းသို့ဝင် ပြီးလျှင်
ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်တစ်ညဉ့်လုံးလှဲ လျောင်းလျက်နေ၏။-
17 နန်းတွင်းအရာရှိများသည်လာ၍သူ့အား
ကြိုးစားပြီးအထခိုင်းကြသော်လည်း မင်း
ကြီးသည်ငြင်းဆန်လျက်သူတို့နှင့်အတူ
အစားအစာသုံးဆောင်တော်မမူ။- 18 သီတင်းတစ်ပတ်မျှကြာသောအခါက
ငယ်သည်သေဆုံးသွားသဖြင့် ဒါဝိ ဒ်၏မှူး
မတ်တို့သည်ထိုသတင်းကိုသူ့အားမပြော
ဝံ့ကြ။ သူတို့က``ကလေးငယ်အသက်ရှင်

လျက်ရှိစဉ်အခါ၌မင်းကြီးသည် ငါတို့
လျှောက်ထားချက်များကိုပြန်၍ပင်ဖြေ
ကြားတော်မမူပါ။ သို့ဖြစ်၍ကလေးငယ်
သေကြောင်းကိုသူ့အားငါတို့အဘယ်သို့
လျှောက်ထားနိုင်ပါမည်နည်း။ သူသည်မိမိ ကိုယ်ကိုအ
န္တရာယ်ပြုကောင်းပြုလိမ့်မည်''ဟု ဆိုကြ၏။
19 ဒါဝိဒ်သည်ထိုသူတို့အချင်းချင်းတီးတိုး
ပြောဆိုနေကြသည်ကိုမြင်လျှင် ကလေး
သေကြောင်းကိုရိပ်မိသဖြင့်သူတို့အား``ကလေး
သေပြီလော'' ဟုမေး၏။
သူတို့ကလည်း``မှန်လှပါ၊ ကလေးသေပါပြီ''
ဟုလျှောက်ကြ၏။
20 ဒါဝိဒ်သည်ကြမ်းပြင်ပေါ်မှထ၍
ရေချိုး ခေါင်းဖီးပြီးလျှင်အဝတ်အစားများကို
လဲ၏။ ထိုနောက်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
သို့သွား၍ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ နန်းတော်
သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါမင်း
ကြီးသည် စားသောက်ဖွယ်တို့ကိုတောင်း၍
ချက်ချင်းပင်စားတော်ခေါ်လေသည်။-
21 မှူးမတ်များက``အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင်ပြု
တော်မူပုံကိုနားမလည်နိုင်ကြပါ။ အရှင်
သည်ကလေးအသက်ရှင်နေစဉ်အခါက
ငိုယိုလျက်အစားအစာကိုမစားဘဲနေ

ပါ၏။ သို့ရာတွင်ယခုကလေးသေဆုံးသည်
နှင့်တစ်ပြိုင်နက်ထ၍စားတော်ခေါ်ပါသည် တကား''
ဟုလျှောက်ထားကြ၏။
22 ဒါဝိဒ်ကလည်း``ကလေးအသက်ရှင်နေစဉ်
အခါ၌ငါသည်အစာရှောင်လျက်ငိုယို
လျက်နေသည်မှာမှန်ပါ၏။ ထာဝရဘုရား
သည်ငါ့ကိုသနားသဖြင့် ကလေး၏အသက်
ကိုချမ်းသာပေးလိမ့်မည်ဟုငါထင်မှတ်ခဲ့၏။-
23 သို့သော်ယခုမှာကလေးသေဆုံးပြီဖြစ်
၍ငါသည် အဘယ်ကြောင့်အစာရှောင်ရမည်
နည်း။ ငါသည်ကလေးအားအသက်ပြန်၍
ရှင်စေနိုင်မည်လော။ တစ်နေ့သောအခါ၌
ငါသည်သူရှိရာအရပ်သို့သွားရလိမ့်မည်။
သူမူကားငါ့ထံသို့အဘယ်အခါမျှ ပြန်လာနိုင်တော့မည်မဟုတ်''
ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

ရှောလမုန်မွေးဖွားခြင်း

24 ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည်သူ၏မိဖုရားဗာသ
ရှေဘအား နှစ်သိမ့်စေပြီးနောက်သူနှင့်ကိုယ်
လက်နှီးနှောမှုကိုပြု၏။ ဗာသရှေဘသည်
လည်းသားယောကျာ်းလေးကိုဖွားမြင်လေ
သည်။ ထိုသားကိုဒါဝိဒ်သည်ရှောလမုန်ဟု
နာမည်မှည့်၏။ ထာဝရဘုရားသည်ထို
သူငယ်ကိုချစ်မြတ်နိုးတော်မူသဖြင့်၊-

25 မိမိချစ်မြတ်နိုးမှုကိုထောက်၍ထိုသူငယ်
ကိုယေဒိဒိ4 ဟုနာမည်မှည့်ရန်ပရောဖက်နာသန်အား
အမိန့်ပေးတော်မူ၏။

ရဗ္ဗာမြို့ကိုဒါဝိဒ်သိမ်းတော်မူခြင်း
(၅ရာ၊ ၂၀:၁-၃)

26 ဤအတောအတွင်း၌ယွာဘသည် အ မ္
မုန်ပြည် ၏မြို့တော်ရ ဗ္ ဗာမြို့ကိုတိုက်ခိုက်သဖြင့်မြို့
တော်ကျခါနီးသောအခါ၊- 27 ဒါဝိ
ဒ်ထံသို့``အကျွန်ုပ်သည်ရ ဗ္ ဗာမြို့ကို
တိုက်ခိုက်၍ရေကန်ကိုသိမ်းယူပြီးပါပြီ။-
28 အရှင်သည်ကျန်ရှိနေသေးသောစစ်သည်
အလုံးအရင်းနှင့်ကြွတော်မူ၍ ထိုမြို့ကို
သိမ်းယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ထိုမြို့ကို
သိမ်းယူသူအဖြစ်ဖြင့်နာမည်ကောင်းမယူ
လိုပါ'' ဟုစေတမန်များကိုလွှတ်၍
အစီရင်ခံလေသည်။- 29 ထို့ကြောင့်ဒါဝိ
ဒ်သည်မိမိ၏စစ်သည်တော် များကိုစုရုံး၍ ရ ဗ္
ဗာမြို့သို့သွားရောက်တိုက် ခိုက်နိုမ်နင်းတော်မူ၏။-
30 မင်းကြီးသည်မိလကုံနတ်ဘုရားရုပ်တု၏
ဦးခေါင်းမှရွှေသရဖူကိုယူ၍ဆောင်းတော်
မူ၏။ ထိုသရဖူကားအလေးချိန်ခွက်တစ်
ဆယ်ရှိ၍အဖိုးထိုက်သည့်ကျောက်မျက်တစ်

4 **12:25** * ယေဒိဒိ။ ထာဝရဘုရားချစ်မြတ်နိုးသူဟု အနက်ရသည်။

လုံးတပ်ဆင်ထား၏။ မင်းကြီးသည်ကျောက်
မျက်ကိုချွတ်၍မိမိသရဖူတွင်တပ်ဆင်၏။
မင်းကြီးသည်ထိုမြို့မှတိုက်ရာပါပစ္စည်း
အမြောက်အမြားကိုလည်းသိမ်းယူတော် မူ၏။-
31 ထိုမြို့မှလူတို့အားခေါ်ဆောင်ကာ လွှ၊ ပေါက်
တူး၊ ပုဆိ န်တို့ဖြင့်လုပ်ကိုင်ရသောအလုပ်
ကြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ အုတ်ဖုတ်သောအလုပ်
ကိုလည်းကောင်းလုပ်စေတော်မူ၏။ မင်းကြီး
သည်အ မ္မ မုန်ပြည်၏အခြားမြို့များမှလူတို့
ကိုလည်း၎င်းနည်းအတိုင်းပင်လုပ်ကိုင်စေ
တော်မူ၏။ ထိုနောက်သူနှင့်သူ၏လူတို့
သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။

13

အာမနုန်နှင့်တာမာ

1 ဒါဝိ ဒ်၏သားတော်အဗရှလုံတွင် တာမာ
နာမည်ရှိသောအဆင်းလှသူနှမတော်ရှိ ၏။
ဒါဝိ ဒ်၏သားတော်တစ်ပါးဖြစ်သူအာ မနု
န်သည်ထိုနှမတော်ကိုအလွန်စုံမက်၏။-
2 သူသည်တာမာကိုအလွန်ချစ်လှသဖြင့် စိ
တ္တ တဇရောဂါစွဲကပ်လာလေသည်။ နှမတော်
သည်အပျိုစင်ဖြစ်သဖြင့် အာမနု န်သည်
မိမိအလိုပြည့်စေရန်မကြံတတ်အောင် ဖြစ်လေ၏။-

3 သို့ရာတွင်သူ့မှာယောနဒပ်အမည်တွင်သော
မိတ်ဆွေရှိ၏။ ယောနဒပ်သည်ဒါဝိ ဒ်၏အစ်ကို
ရှိမာ၏သားဖြစ်၏။ သူသည်အလွန်ပါးနပ်
လိမ္မာသူတည်း။- 4 ယောနဒပ်က``သင်သည်ဘုရင့်သားတော်ဖြစ်
ပါလျက် နေ့စဉ်ရက်ဆက်စိတ်မချမ်းမသာ
ဖြစ်လျက်နေသည်ကိုငါတွေ့မြင်ရပါ၏။
အကြောင်းအဘယ်သို့ရှိသည်ကိုငါ့အား ပြောလော့''
ဟုအာမနုန်အားဆို၏။
အာမနု န်က``ငါနှင့်အဖေတူအမေကွဲညီ
အစ်ကိုတော်သူအဗရှလုံ၏နှမတာမာ
ကိုငါချစ်လျက်နေပါ၏'' ဟုပြန်ပြော၏။
5 ယောနဒပ်က``သင်သည်ဖျားနာဟန်ပြု၍
အိပ်ရာပေါ်တွင်နေလော့။ သင့်ခမည်းတော်
လာ၍ကြည့်သောအခါ`နှမတော်တာမာ
အားအကျွန်ုပ်ထံသို့စေလွှတ်၍ အကျွန်ုပ်
အားအစားအစာကျွေးစေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ရှေ့တွင်သူချက်၍
သူ့လက်ဖြင့် ကျွေးသောအစားအစာကိုစားလိုပါ
သည်' ဟုလျှောက်ထားလော့'' ဟုအကြံ
ပေး၏။- 6 သို့ဖြစ်၍အာမနု န်သည်ဖျားနာဟန်ပြု
၍အိပ်ရာပေါ်တွင်အိပ်နေလေ၏။
ဒါဝိ ဒ်မင်းသည်သူ့ကိုလာ၍ကြည့်သောအခါ
အာမနု န်က``တာမာကိုစေလွှတ်၍အကျွန်ုပ်
ရှေ့တွင်မုန့်အနည်းငယ်လုပ်စေပြီးလျှင်သူ့

လက်ဖြင့်အကျွန်ုပ်အားကျွေးမွေးစေတော် မူပါ''
ဟုလျှောက်၏။

7 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်သည်နန်းတော်တွင်းရှိတာမာ
၏အိမ်သို့လူကိုစေလွှတ်၍ အာမနု န်၏အိမ်
သို့သွား၍သူ့အတွက်အစားအစာအနည်း
ငယ်ကိုပြင်ဆင်ပေးလော့'' ဟုမှာလိုက်၏။-
8 တာမာရောက်ရှိသောအခါအာမနု န်ကို
အိပ်ရာထဲတွင်တွေ့ရှိရ၏။ တာမာသည်
မုန့်ညက်အနည်းငယ်ကိုယူ၍နယ်ပြီးလျှင်
အာမနု န်၏ရှေ့တွင်မုန့်အနည်းငယ်ကိုလုပ်
၏။ ထိုနောက်မုန့်ကိုဖုတ်၍၊- 9 အာမနု
န်စားရန်မုန့်ကိုအိုးကင်းမှယူ၍ ထည့်ထားပေး၏။
သို့ရာတွင်အာမနုန်သည် မစားဘဲ``လူအပေါင်းတို့အားငါ့ထံမှ
ထွက်ခွာသွားစေလော့'' ဟုဆို၏။ သူတို့
သည်လည်းထွက်သွားကြ၏။- 10 ထိုအခါသူသည်တာမာအား``မုန့်ကိုငါ၏
အိပ်ရာသို့ယူခဲ့၍သင်ကိုယ်တိုင်ငါ့အားကျွေး
ပါလော့'' ဟုဆို၏။ တာမာသည်မိမိလုပ်ထား
သည့်မုန့်ကိုယူ၍အာမနု န်ရှိရာသို့သွား၏။-
11 မုန့်ကိုကမ်း၍ပေးလိုက်သောအခါအာမနု
န် သည်တာမာ၏လက်ကိုဆွဲကိုင်ကာ``ငါနှင့်
အတူအိပ်စက်ပါလော့'' ဟုဆို၏။

12 တာမာက``ဤယုတ်မာမှုကိုမပြုပါနှင့်။ ဤ
အမှုသည်ရွံ့ရှာစက်ဆုတ်ဖွယ်ကောင်းပါ၏။-

13 ကျွန်မသည်လူပုံလယ်တွင်နောင်အဘယ်အခါ
၌မျှခေါင်းထောင်ရဲတော့မည်မဟုတ်ပါ။ သင်သည်
လည်းဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့တွင်လုံးဝ
အသရေပျက်သွားပါလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးပြု၍
မင်းကြီးအားလျှောက်ထားပါလော့။ ထိုသို့
လျှောက်ထားပါလျှင်မင်းကြီးသည်ကျွန်မ
အား သင်နှင့်မပေးစားဘဲနေတော်မူမည်မ
ဟုတ်ကြောင်းကိုကျွန်မသိပါ၏'' ဟုဆို၏။-
14 သို့ရာတွင်အာမနုန်သည်တာမာ၏စကား
ကိုနားမထောင်။ သူသည်တာမာထက်ပို၍
ခွန်အားကြီးသဖြင့် တာမာအားမတော်
မတရားပြုကျင့်လေ၏။
15 ထိုနောက်အာမနုန်သည်တာမာကိုလွန်စွာမုန်း
လေ၏။ သူသည်ယခင်အခါကချစ်အားကြီး
သည်ထက် ယခုအခါ၌မုန်းအားပို၍ကြီး
သဖြင့်တာမာအား``ထွက်သွားလော့'' ဟုနှင်
ထုတ်လေသည်။
16 တာမာက``နှမတော်ကိုဤသို့နှင်ထုတ်ခြင်းမှာ
ခုတင်ကသင်ကူးလွန်သည့်ပြစ်မှုထက်ပင်
ပို၍ဆိုးရွားပါသည်'' ဟုဆို၏။
သို့ရာတွင်အာမနုန်သည်တာမာ၏စကား
ကိုနားမထောင်ဘဲ၊- 17 သူသည်မိမိ၏အစေခံကိုခေါ်၍``ဤမိန်းမ
ကိုငါ့မျက်မှောက်မှထုတ်၍တံခါးကျင်ကို ထိုးထားလော့''

ဟုဆို၏။- 18 အစေခံသည်လည်းတာမာကိုအပြင်သို့
ထုတ်၍တံခါးကျင်ကိုထိုးလိုက်၏။
တာမာသည်ထိုခေတ်အခါကအိမ်ထောင်မပြု
ရသေးသည့် မင်းသမီးများဝတ်ဆင်တတ်သည့်
လက်ရှည်ဝတ်လုံအင်္ ကျီကိုဝတ်ဆင်ထား၏။-
19 သူသည်မိမိ၏ဦးခေါင်းကိုပြာလူး၍ဝတ်
လုံကိုလည်းဆုတ်ဖြဲကာ မျက်နှာကိုလက်ဖြင့်
အုပ်၍ငိုယိုလျက်ထွက်ခွာသွားလေသည်။-
20 သူ၏အစ်ကိုအဗရှလုံက``သင့်အားအာမနုန်
စော်ကားလိုက်ပြီလော။ ငါ့နှမ၊ အခြားမည်သူ့
ကိုမျှမပြောနှင့်။ သူသည်သင်နှင့်အဖေတူ
အမေကွဲမောင်နှမတော်၏။ ဤအမှုကြောင့်
များစွာစိတ်ဒုက္ခမဖြစ်ပါစေနှင့်'' ဟုဆို၏။
21 ထိုသို့ဖြစ်ပျက်သည်ကိုကြားသိသော
အခါဒါဝိဒ်သည်လွန်စွာအမျက်ထွက်၏။-
22 အဗရှလုံမူကားမိမိ၏နှမတာမာကိုမ
တော်မတရားပြုကျင့်သည့်အတွက် အာမနုန်
အားလွန်စွာမုန်းသဖြင့်စကားမပြောဘဲ နေ၏။

အဗရှလုံလက်စားချေခြင်း

23 နှစ်နှစ်မျှကြာသော်အဗရှလုံသည်ဧဖရိမ်
မြို့အနီးဗာလဟာဇော်ရွာတွင် မိမိသိုးများ
အမွေးညှပ်ပွဲကိုကျင်းပ၏။ ထိုအခါသူ
သည်ဘုရင့်သားတော်အပေါင်းတို့ကိုဖိတ်

ခေါ်လေသည်။- 24 သူသည်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့သွားပြီး
လျှင်``အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်သည်သိုးမွေး
ညှပ်ပွဲကျင်းပမည်ဖြစ်၍အရှင်နှင့်မှူးမတ်
များကြွရောက်တော်မူပါ'' ဟုလျှောက်၏။
25 မင်းကြီးက``ငါ့သားငါတို့မလာလို။ လာခဲ့
သော်သင့်အတွက်တာဝန်ကြီးပါလိမ့်မည်''
ဟု ဆို၏။ အဗရှလုံသည်မင်းကြီးအားမရမ
ကဖိတ်ခေါ်ပါသော်လည်း မင်းကြီးသည်မ
လိုက်ဘဲအဗရှလုံအားကောင်းချီးပေး၍
ထွက်ခွာသွားစေတော်မူ၏။
26 သို့ရာတွင်အဗရှလုံက``ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ
ယုတ်စွအဆုံးအကျွန်ုပ်၏အစ်ကိုအာမန နုန်
ကိုသွားခွင့်ပြုတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်၏။
မင်းကြီးက``အဘယ်ကြောင့်သူ့အား
သွားစေရပါမည်နည်း'' ဟုဆို၏။-
27 သို့သော်လည်းအဗရှလုံသည်မရမကဆက်
လက်ပူဆာနေသဖြင့် နောက်ဆုံး၌ဒါဝိဒ်သည် အာမနု
န်နှင့်အခြားသားတော်အားလုံးကို သွားခွင့်ပြုတော်မူ၏။
28 အဗရှလုံသည်ဘုရင်တို့နှင့်ထိုက်တန်သည့်
စားပွဲကြီးကိုပြင်ဆင်ပြီးနောက် မိမိ၏အစေ
ခံတို့အား``အာမနု န်သည်စပျစ်ရည်အလွန်
အကြူးသောက်မိသောအခါ ငါအမိန့်ပေး
လိုက်မည်။ ထိုအခါသင်တို့သူ့အားလုပ်ကြံ

ကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။ ငါကိုယ်တိုင်တာ
ဝန်ယူမည်။ ရဲရင့်စွာပြုကြလော့။ လက်မရွံ့
စေကြနှင့်'' ဟုမှာကြား၍ထား၏။-
29 အစေခံတို့သည်အဗရှလုံအမိန့်ပေးထား
သည့်အတိုင်းအာမနုန်ကိုလုပ်ကြံကြ၏။
ထို အခါဒါဝိဒ်၏အခြားသားတော်အပေါင်း
တို့သည်လားများကိုစီး၍ထွက်ပြေးကြ လေသည်။

30 သူတို့သည်အိမ်အပြန်လမ်း၌ရှိနေသေး
စဉ်``အဗရှလုံသည်အရှင်၏သားတော်
အပေါင်းတို့ကိုသတ်လေပြီ။ တစ်ဦးတစ်
ယောက်မျှမကျန်မရှိတော့ပါ'' ဟူသော
သတင်းသည်ဒါဝိဒ်ထံသို့ရောက်ရှိလာ၏။-
31 မင်းကြီးသည်ဝမ်းနည်းကြေကွဲလျက်မိမိ
၏အဝတ်ကိုဆုတ်ဖြဲပြီးလျှင် ကိုယ်ကိုမြေ
ပေါ်သို့လှဲချလိုက်၏။ ထိုအရပ်တွင်မင်း
ကြီးနှင့်အတူရှိသောအစေခံတို့သည် လည်း
မိမိတို့၏အင်္ကျီများကိုဆုတ်ဖြဲ ကြ၏။-
32 သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ်၏အစ်ကိုရှိမာ၏သား
ယောနဒပ်က``အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်၏သား
တော်အားလုံးကိုသတ်လိုက်ကြသည်မဟုတ် ပါ။ အာမနု
န်တစ်ယောက်တည်းကိုသာသတ် ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
အဗရှလုံသည်မိမိ၏ နှမတော်တာမာကိုအာမနု
န်မတရား ပြုကျင့်သည့်နေ့မှစ၍ ဤအမှုကိုပြုရန်

စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားကြောင်းသူ၏မျက်နှာ တွင်ပေါ်ပါ၏။-
33 သို့ဖြစ်၍အရှင်၏သားတော်အားလုံးသေ
လေပြီဟူသောသတင်းကိုယုံကြည်တော် မမူပါနှင့်။
အာမနုန်တစ်ဦးတည်းသာ သေပါ၏'' ဟုလျှောက်၏။

34 ဤအတောအတွင်း၌အဗရှလုံသည်ထွက်
ပြေးလေ၏။ ထိုနောက်မကြာမီကင်းစောင့်တာ
ဝန်ကျသောတပ်သားသည်ဟောရောနိမ်မြို့
လမ်းတောင်ကုန်းပေါ်မှလူအချို့ဆင်းလာ
သည်ကိုတွေ့သဖြင့်ဘုရင့်ထံသို့သွား ၍``ဟောရောနိမ်လမ်းတောင်ကုန်းပေ
အချို့တို့ဆင်းလာနေကြပါသည်'' ဟု လျှောက်၏။-
35 ယောနဒပ်ကဒါဝိ ဒ်အား`အကျွန်ုပ်လျှောက်
ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ထိုသူတို့သည်အရှင်
၏သားတော်များဖြစ်ပါ၏' ဟုလျှောက်၏။-
36 သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်ဒါဝိ
ဒ် ၏သားတော်တို့သည်ရောက်ရှိလာကြ၏။
သူ တို့သည်စတင်ငိုကြွေးကြသဖြင့်ဒါဝိ ဒ်
နှင့်မှူးမတ်တို့သည်လည်းပြင်းစွာငိုကြွေး ကြ၏။

37-38 အဗရှလုံသည်ထွက်ပြေးပြီးလျှင်ဂေရှုရ
ပြည်အမိဟု ဒ်၏သားဘုရင်တာလမဲထံ သို့သွား၏။
ဒါဝိ ဒ်သည်လည်းသားတော် အာမနု န်အတွက်
ကာလကြာမြင့်စွာဝမ်း နည်းကြေကွဲလျက်နေ၏။
အဗရှလုံသည် ဂေရှုရပြည်တွင်သုံးနှစ်မျှနေလေသည်။-

✡ 39 မင်းကြီးသည်သေဆုံးသောအာမနု
န်ကို အလွမ်းပြေသောအခါ အဗရှလုံအား
လွမ်းဆွတ်တသလေ၏။

14

အဗရှလုံအားပြန်လာခွင့်ပြုရန်ယွာဘ စီစဉ်ပေးခြင်း

1 ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည် အဗရှလုံကို ဒါဝိ
ဒ်မင်းလွန်စွာလွမ်းဆွတ်တသလျက်နေ ကြောင်းသိ၏။-
2 ထို့ကြောင့်သူသည်တေကောမြို့နေအသိ
အလိမ္မာရှိသူအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို
အခေါ်ခိုင်းပြီးလျှင် ထိုအမျိုးသမီးအား``သင်
သည်ငိုကြွေးမြည်တမ်းဟန်ပြုလော့။ ဝမ်းနည်း
ပူဆွေးသည့်အနေဖြင့်ဝတ်စား၍ခေါင်းမဖီး
ဘဲ ကာလကြာမြင့်စွာငိုကြွေးမြည်တမ်းနေ
သူအမျိုးသမီးတစ်ဦးကဲ့သို့ပြုမူလော့။-
3 ထိုနောက်ဘုရင်၏ထံတော်သို့သွား၍ငါပြော
သည့်အတိုင်းလျှောက်ထားလော့'' ဟုဆိုပြီး
နောက်မင်းကြီးအားမည်သို့လျှောက်ထားရ
မည်ကိုသင်ကြားပေး၏။
4 ထိုအမျိုးသမီးသည်ဘုရင့်ထံသို့သွား၍
ပျပ်ဝပ်ရှိခိုးလျက်``အရှင်မင်းကြီးကျွန်တော်
မအားကယ်တော်မူပါ'' ဟုလျှောက်၏။

✡ **13:37-38** ၂ရာ၊ ၃:၃။

5 မင်းကြီးက``သင်သည်အဘယ်အရာကို
အလိုရှိသနည်း'' ဟုမေးတော်မူလျှင်၊
အမျိုးသမီးက``ကျွန်တော်မသည်ဆင်းရဲ
သူမုဆိုးမဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော်မ၏ခင်ပွန်း
သည်သေပါပြီ။- 6 ကျွန်တော်မတွင်သားနှစ်ယောက်
ရှိပါ၏။ တစ်နေ့သောအခါသူတို့သည်ဖျန်ဖြေပေးမည့်သူတစ်
ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိသည့်လယ်ကွင်းထဲ၌ရန်
ဖြစ်ကြသဖြင့် တစ်ယောက်ကအခြားတစ်
ယောက်ကိုသတ်ဖြတ်လိုက်ပါ၏။- 7 သို့ဖြစ်၍အရှင်၊
ယခုအခါကျွန်တော်မ၏ ဆွေမျိုးတို့သည်ကျွန်တော်မအားရန်ဘက်ပြု
ကာ ကျွန်တော်မ၏သားငယ်ကိုသူ၏အစ်ကို
အားသတ်သည့်အတွက်သေစားသေစေရန်
အပ်ရမည်ဟုတောင်းဆိုနေကြပါ၏။
ဤ အတိုင်းသာထိုသူတို့ပြုကြပါမူကျွန်
တော်မ၏နောက်ဆုံးမျှော်လင့်အားထားရာ
သားတစ်ယောက်မျှကျန်ရှိတော့မည်မဟုတ်
ပါ။ ကျွန်တော်မခင်ပွန်း၏မျိုးဆက်သည်
လည်းပြတ်သွားပါလိမ့်မည်'' ဟုလျှောက် လေ၏။
8 မင်းကြီးက``ဤအမှုကိုငါဆောင်ရွက်ပေး မည်။
သင်အိမ်သို့ပြန်လော့'' ဟုဆိုလျှင်၊
9 အမျိုးသမီးက``အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်
အဘယ်သို့ပင်ပြုသည်မဆိုကျွန်တော်မ
နှင့်မိသားစုတို့အပေါ်အပြစ်ရောက်ပါ

စေသော။ အရှင်နှင့်အ ရှင့်ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့သည်အပြစ်ကင်းကြပါစေသော'' ဟု လျှောက်၏။
10 မင်းကြီးက``အကယ်၍သင့်အားခြိမ်းခြောက်
သူရှိလျှင်သူ့အားငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့လော့။ သူ
သည်သင့်ကိုနောက်တစ်ဖန်မနှောင့်ယှက်ရ'' ဟု ဆို၏။
11 အမျိုးသမီးကလည်း``အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်
တော်မ၏သားကြီးအတွက်လက်စားချေရန်
ကြံစည်နေကြသောဆွေမျိုးတို့သည် ကျွန်တော်
မ၏သားငယ်ကိုသတ်ခြင်းအားဖြင့် ပို၍ကြီး
လေးသည့်ရာဇဝတ်မှုကိုမပြုကြစေရန်
အရှင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းပ
တ္ထနာပြုတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်၏။
ထိုအခါဒါဝိ ဒ်က``သင်၏သားငယ်သည်စိုး
စဉ်းမျှဘေးဥပဒ်မဖြစ်စေရန် အသက်ရှင်
တော်မူသောထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ငါကတိပြု၏''
ဟုဆို၏။
12 အမျိုးသမီးက``အရှင်မင်းကြီးကျွန်တော်
မအားစကားတစ်ခွန်းထပ်မံလျှောက်ထား
ခွင့်ပြုတော်မူပါ'' ဟုတောင်းပန်သောအခါ၊
မင်းကြီးက``လျှောက်လော့'' ဟုဆို၏။
13 အမျိုးသမီးက``အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်သည်
ဘုရားသခင်၏လူမျိုးတော်အား အဘယ်
ကြောင့်မတရားပြုတော်မူပါသနည်း။ ပြည်

နှင်ဒဏ်သင့်သူသားတော်ကိုပြန်လာခွင့်ပေး
တော်မမူသဖြင့် အရှင်သည်ယခုပင်မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့သည့်စကားအရ မိမိကိုယ်ကို
ပြန်၍အပြစ်ဒဏ်သင့်စေတော်မူပါပြီ။-
14 ကျွန်တော်မတို့အားလုံးပင်သေရကြမည့်
သူများဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော်မတို့သည်မြေ
ပေါ်သို့ဖိတ်ကျသွားသောရေနှင့်တူပါ၏။
ယင်းရေကိုနောက်တစ်ဖန်ကျုံး၍မယူနိုင် တော့ပါ။
ဘုရားသခင်ပင်လျှင်သေသူကို ပြန်၍ရှင်စေတော်မမူပါ။
သို့ရာတွင်ဘုရင် သည်ပြည်နှင်ဒဏ်သင့်သူတစ်ဦးကိုပြန်
လည်ခေါ်ယူနိုင်ပါ၏။- 15 အရှင်မင်းကြီး၊
အရှင့်ထံသို့ကျွန်တော် မလာရောက်လျှောက်ထားရသည့်အကြောင်း
မှာ လူတို့သည်ကျွန်တော်မအားခြိမ်းခြောက်
ကြသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်
တော်မ၏ပြန်ကြားချက်အတိုင်းပြုတော်
မူလိမ့်မည်ဟုမျှော်လင့်လျက်ကျွန်တော်မ
သည်အရှင့်အားလျှောက်ထားရသော်ကောင်း
အံ့ဟုတစ်ကိုယ်တည်းပြောဆိုနေမိပါ၏။-
16 မင်းကြီးသည်ကျွန်တော်မ၏သားကိုသတ်
၍မိမိလူမျိုးတော်အား ဘုရားသခင်ပေး
တော်မူသည့်ပြည်မှပယ်ရှားရန်ကြိုးစား
သူတို့၏လက်မှကျွန်တော်မကိုကယ်တော်
မူမည်ဖြစ်ကြောင်းကျွန်တော်မသည်တွေး တောမိပါ၏။-

17 အရှင်မင်းကြီးသည်ဘုရားသခင်၏ကောင်း
ကင်တမန်ကဲ့သို့ ကောင်းမကောင်းကိုပိုင်းခြား
သိမြင်တော်မူပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်မ
သည်အရှင်၏ကတိတော်အတိုင်း အသက်
ချမ်းသာရာရလိမ့်မည်ဟုတစ်ကိုယ်တည်း
ပြောဆိုနေမိပါ၏။ အရှင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်အရှင်နှင့်အတူရှိ တော်မူပါစေသော''
ဟုလျှောက်၏။✡
18 မင်းကြီးက``သင့်အားမေးခွန်းတစ်ခုကိုငါ မေးမည်။
သင်သည်မှန်သည့်အတိုင်းပွင့်လင်း စွာဖြေကြားရမည်''
ဟုဆိုသော်၊
အမျိုးသမီးက``အရှင်မင်းကြီးမေးလိုရာ
မေးတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်၏။
19 မင်းကြီးက``ဤသို့ငါ့အားလျှောက်ထားရန်
သင့်အားစေခိုင်းသူမှာယွာဘပေလော'' ဟု
မေးတော်မူ၏။
အမျိုးသမီးက``အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်၏မေး
ခွန်းကိုဖြေကြားရန်လွှဲဖယ်၍မဖြစ်နိုင်ကြောင်း
ကျွန်တော်မကျိန်ဆိုလျှောက်ထားပါ၏။ မည်သို့
ပြုရမည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်သို့လျှောက်ထား
ရမည်ကိုလည်းကောင်း သင်ကြားပေးသူမှာ
ကိုယ်တော့်ကျွန်ယွာဘပင်ဖြစ်ပါ၏။-

✡ **14:17** ၂ရာ၊ ၁၉:၂၇။

20 သူသည်ယင်းသို့ပြုရခြင်းမှာဤအမှု၏
အခြေအနေကိုပြောင်းလဲစေရန်ပင်ဖြစ်
ပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးသည်ဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာရှိ၍ဖြစ်
ပျက်သည့်အမှုအရာမှန်သမျှကိုသိတော် မူပါ၏''
ဟုလျှောက်ထား၏။
21 ထိုနောက်မင်းကြီးသည်ယွာဘအား``သင်အလို
ရှိသည့်အတိုင်းပြုရန်ငါဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ။ ထို
သူငယ်အဗရှလုံကိုသွား၍ခေါ်လော့'' ဟု မိန့်တော်မူ၏။
22 ယွာဘသည်ဒါဝိဒ်၏ရှေ့တော်၌ပျပ်ဝပ်ပြီး
လျှင်``အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင့်အားဘုရားသခင်
ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။ အရှင်သည်
အကျွန်ုပ်အားနှစ်သက်တော်မူကြောင်းယခု
အကျွန်ုပ်သိရှိရပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော်အရှင်သည်အကျွန်ုပ်ပန်ကြားသည့်
အတိုင်းပြုတော်မူသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏''
ဟုလျှောက်လေ၏။- 23 ထိုနောက်သူသည်ထ၍ဂေရှုရမြို့သို့သွား၍
အဗရှလုံအားယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လည် ခေါ်ခဲ့၏။-
24 သို့ရာတွင်မင်းကြီးသည်အဗရှလုံအား
နန်းတော်တွင်း၌နေထိုင်ခွင့်မပြုရန်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်တော်မူ၏။ မင်းကြီးက``ငါသည်သူ့
ကိုမတွေ့မမြင်လို'' ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့်
အဗရှလုံသည်ကိုယ်ပိုင်အိမ်တော်တွင်နေ

ထိုင်ရသော်လည်းမင်းကြီး၏ရှေ့တော်သို့
ဝင်ရောက်ခွင့်မရချေ။

ဒါဝိဒ်နှင့်အဗရှလုံပြန်လည် သင့်မြတ်လာခြင်း

25 ဣသရေလပြည်တွင်ရုပ်ရည်ချောမောမှု
ကြောင့်အဗရှလုံကဲ့သို့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား
သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိ။ သူသည်ဦး
ခေါင်းမှခြေဖျားတိုင်ခြောက်ပြစ်ကင်းသူ ဖြစ်၏။-
26 သူ၏ဆံပင်သည်အလွန်ကောင်း၍ရှည်လွန်း
လေးလွန်းသဖြင့် ယင်းကိုတစ်နှစ်လျှင်တစ်
ကြိမ်ဖြတ်ပစ်ရလေသည်။ ဖြတ်လိုက်သည့်
ဆံပင်သည်တော်ဝင်စံမီအလေးချိန်အား
ဖြင့်ငါးပေါင်ခန့်ရှိ၏။- 27 အဗရှလုံတွင်သားသုံးယောက်နှင့်တာမာမည်
သောသမီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုအမျိုးသမီး
သည်အလွန်အဆင်းလှ၏။

28 အဗရှလုံသည်မင်းကြီး၏ရှေ့တော်သို့မဝင် ရဘဲ
ယေရုရှလင်မြို့တွင်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးနေ ထိုင်လေသည်။-
29 သူသည်ယွာဘအားမိမိ၏အတွက်မင်းကြီး
ထံစေလွှတ်လိုသဖြင့်ခေါ်စေရာ ယွာဘသည်
မလာဘဲနေ၏။ နောက်တစ်ကြိမ်ခေါ်စေသော်
လည်းယွာဘမလာဘဲနေပြန်၏။- 30 ထို့ကြောင့်အဗရှလုံသည်မိမိ၏အစေ
တို့အား``ကြည့်လော့၊ ယွာဘ၏လယ်သည်ငါ့
လယ်နှင့်ကပ်လျက်နေ၏။ ထိုလယ်တွင်မုယော

စပါးခင်းများရှိ၏။ ယင်းတို့ကိုမီးရှို့ပစ် လော့''
ဟုဆိုလျှင်အစေခံတို့သည်ထို လယ်ကိုသွား၍မီးရှို့ကြ၏။
31 ယွာဘသည်အဗရှလုံ၏အိမ်သို့သွား၍``အရှင်
၏အစေခံတို့သည်အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်၏
လယ်ကိုမီးရှို့ကြပါသနည်း'' ဟုမေး၏။
32 အဗရှလုံက``ငါ့အတွက်လျှောက်ထားပေးရန်
သင့်အားဘုရင့်ထံသို့စေလွှတ်လိုသဖြင့် အခေါ်
ခိုင်းခဲ့ပါ၏။ ငါသည်အဘယ်ကြောင့်ဂေရှုရမြို့
မှထွက်ခွာ၍ဤအရပ်သို့လာရောက်မိပါသ
နည်း။ ထိုမြို့တွင်နေရသည်ကငါ့အတွက်ပို
၍ပင်ကောင်းမည်။ ဘုရင်နှင့်တွေ့ဆုံခွင့်ရရန်
ငါ့အတွက်စီစဉ်ပေးစေလိုပါသည်။ အကယ်
၍ငါ့မှာအပြစ်ရှိခဲ့လျှင်မင်းကြီးသည်ငါ့
ကိုအဆုံးစီရင်တော်မူပါစေ'' ဟုယွာဘ အားပြော၏။
33 သို့ဖြစ်၍ယွာဘသည်မင်းကြီးထံသို့သွား၍
ထိုအကြောင်းကိုလျှောက်ထား၏။ မင်းကြီးသည်
အဗရှလုံအားအခေါ်ခိုင်းသဖြင့် အဗရှလုံ
သည်လာရောက်၍ရှေ့တော်၌ဦးညွှတ်ပျပ်ဝပ် လေ၏။
မင်းကြီးသည်သူ့အားနမ်းရှုပ်လေ၏။

15

အဗရှလုံပုန်ကန်ခြင်း

1 ထိုနောက်အဗရှလုံသည်မြင်းရထားတစ်စီး၊
မြင်းများနှင့်ရှေ့တော်ပြေးစစ်သည်ငါးဆယ်
ကိုမိမိအတွက်ထားရှိလေသည်။- 2 သူသည်နံနက်စောစောထပြီးလျှင်မြို့
ဝလမ်းနံဘေးတွင်ရပ်လျက်နေတတ်၏။ ဘုရင်
၏အဆုံးအဖြတ်ကိုခံရန်အမှုသည်တစ်စုံ
တစ်ယောက်ရောက်ရှိလာသောအခါသူ့ကိုခေါ်
၍``သင်သည်အဘယ်အရပ်ကလာသနည်း'' ဟု
မေးလေ့ရှိ၏။ အမှုသည်က``အရှင်အကျွန်ုပ်
သည်ဣမည်သောဣသရေလအနွယ်မှဖြစ်
ပါသည်'' ဟုဆိုလျှင်၊- 3 အဗရှလုံက``ကြည့်လော့၊
သင်၏အမှုသည် တရားဥပဒေအရမှန်ကန်၏။
သို့ရာတွင် ဘုရင်၏ကိုယ်စားသင့်အမှုကိုစီရင်ပေး
မည့်သူတစ်ယောက်မျှမရှိ။- 4 ငါသာလျှင်တရားသူကြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူငြင်း
ခုံမှု၊ တရားမှုရှိသူသည်ငါ့ထံသို့လာ၍
ငါသည်တရားသဖြင့်စီရင်မည်'' ဟုပြော ဆိုလေ့ရှိ၏။-
5 အကယ်၍ထိုသူသည်အဗရှလုံ၏အနီးသို့
ချဉ်းကပ်၍ဦးညွတ်အရိုအသေပြုခဲ့သော်
အဗရှလုံသည်လက်ကိုဆန့်၍ထိုသူအား
ကိုင်ပြီးလျှင်နမ်းရှုပ်တတ်၏။- 6 အဗရှလုံသည်ဘုရင်၏အဆုံးအဖြတ်
ကိုခံရန်လာရောက်သူ ဣသရေလအမျိုး
သားမှန်သမျှကို ဤနည်းအတိုင်းပြုသဖြင့်
ထိုသူတို့၏ကျေးဇူးသစ္စာကိုခံယူရရှိ လေသည်။

7 လေးနှစ်မျှကြာသောအခါအဗရှလုံ

သည်ဒါဝိ ဒ်မင်းအား``အရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ထာဝရဘုရားအားပြုခဲ့သည့်သစ္စာဝတ်
ကိုဖြေရန်ဟေဗြု န်မြို့သို့သွားခွင့်ပြုတော် မူပါ။-
8 ရှုရိပြည်ဂေရှုရမြို့တွင်နေထိုင်စဉ်အခါက
အကယ်၍ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား
ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လည်ပို့ဆောင်ပေး
တော်မူပါလျှင် ကိုယ်တော်အားဟေဗြု
န်မြို့ တွင်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်
ကတိထားခဲ့ပါ၏'' ဟုလျှောက်၏။-
9 မင်းကြီးက``ငြိမ်းချမ်းစွာသွားလော့'' ဟု
ဆိုသဖြင့်အဗရှလုံသည်ဟေဗြု န်မြို့ သို့သွားလေ၏။-
10 သို့ရာတွင်သူသည်ဣသရေလအနွယ်ရှိ
သမျှတို့ထံသို့စေတမန်များလွှတ်ပြီး လျှင်``သင်တို့သည်တံပိုးခရာများမှုဝ
သံကိုကြားသောအခါ``အဗရှလုံသည်
ဟေဗြု န်မြို့တွင်နန်းတက်တော်မူပြီ' ဟု
ကြွေးကြော်ကြလော့'' ဟုမှာကြားထား
လေသည်။- 11 အဗရှလုံ၏ခေါ်ဖိတ်ချက်အရသူနှင့်
အတူ ယေရုရှလင်မြို့မှလိုက်လာသူ
အပေါင်းမှာနှစ်ရာရှိ၏။ သူတို့သည်အဗ
ရှလုံ၏လျှို့ဝှက်ကြံစည်ချက်ကိုလုံးဝ မသိကြ။
စိတ်ရိုးသဘောရိုးဖြင့်လိုက် ပါလာသူများဖြစ်သတည်း။-
12 ယဇ်များကိုပူဇော်နေချိန်၌အဗရှလုံသည်
ဂိလောမြို့သို့လူလွှတ်၍ ဒါဝိ ဒ်၏အတိုင်ပင်ခံ

အမတ်တစ်ဦးဖြစ်သူဂိလောမြို့သားအဟိသော
ဖေလကိုအခေါ်ခိုင်း၏။ အဗရှလုံ၏နောက်လိုက်
များသည်အရေအတွက်တိုးပွားများပြားလာ
သည်နှင့်အမျှ မင်းကြီးအားပုန်ကန်ရန်လျှို့ဝှက်
ကြံစည်မှုသည်အင်အားကြီးထွားလာလေသည်။

ယေရုရှလင်မြို့မှဒါဝိဒ်ထွက်ပြေးခြင်း

13 အဗရှလုံသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏
ကျေးဇူးသစ္စာကိုခံယူရရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဒါဝိ
ဒ်အားလူတစ်ယောက်သည်လာရောက် သတင်းပေးပို့၏။
14 ထို့ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်သည်ယေရုရှလင်မြို့တွင်
ရှိသည့်မှူးမတ်အပေါင်းတို့အား``အဗရှလုံ
၏လက်မှလွတ်မြောက်လိုလျှင်ငါတို့သည်
ချက်ချင်းထွက်ခွာသွားရကြမည်။ ငါတို့
သည်အလျင်အမြန်မထွက်ခွာလျှင်သူသည်
မကြာမီ ဤအရပ်သို့ရောက်ရှိလာလျက်
ငါတို့ကိုနှိမ်နင်းကာမြို့သူမြို့သားအပေါင်း
တို့ကိုသတ်ဖြတ်ပစ်လိမ့်မည်'' ဟုဆို၏။
15 ထိုသူတို့က``မှန်လှပါအရှင်မင်းကြီး၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင့်အမိန့်တော်အတိုင်း
ဆောင်ရွက်ရန်အသင့်ရှိပါ၏'' ဟုလျှောက်
ထားကြ၏။- 16 သို့ကြောင့်မင်းကြီးသည်
မိမိ၏အိမ်ထောင်စု သားချင်းများနှင့်မှူးမတ်များကိုခေါ်၍

ထွက်ခွာသွားတော်မူ၏။ နန်းတော်စောင့်အဖြစ်
ဖြင့်မောင်းမတော်ဆယ်ယောက်သာလျှင်ကျန်
ရစ်သတည်း။

17 မင်းကြီးတို့လူစုသည် ယင်းသို့ထွက်ခွာသွား
ကြပြီးနောက် မြို့အစွန်၌ရှိသောအိမ်တစ်
အိမ်တွင်ရပ်တန့်ကြ၏။– 18 မင်းကြီး၏မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည်သူ၏
အနီးတွင်ရပ်၍နေစဉ် အစောင့်တပ်သားများ
သည်မင်းကြီး၏ရှေ့မှဖြတ်သွားကြ၏။ ဂါသ
မြို့မှလိုက်ပါလာကြသောတပ်သားခြောက်
ရာတို့သည်လည်းယင်းသို့ဖြတ်သွားကြ သောအခါ၊–
19 မင်းကြီးကသူတို့၏ တပ်မှူးအိ တ္ တဲအား``သင်
သည်အဘယ်ကြောင့်ငါတို့နှင့်အတူလိုက်
လာပါသနည်း။ ဘုရင်သစ်ထံသို့ပြန်၍နေ
ပါလော့။ သင်သည်လူမျိုးခြားဖြစ်ပါ၏။
မိမိ တိုင်းပြည်နှင့်လည်းဝေးကွာလျက်တိုင်း
တစ်ပါးတွင်ခိုလှုံနေသူဖြစ်သည်။– 20 ဤအရပ်သို့ရောက်ရှိလာသည်မှာလ
အနည်းငယ်သာရှိသေးသဖြင့် ငါသည်အဘယ်
ကြောင့်သင့်အားငါနှင့်အတူအရပ်ရပ်သို့လှည့်
လည်စေရပါမည်နည်း။ ငါအဘယ်အရပ်သို့
သွားရမည်ကိုပင်မသိ။ သင်သည်မိမိ၏အမျိုး
သားတို့ကိုခေါ်၍ပြန်သွားပါလော့။ ထာဝရ
ဘုရားသည်သင့်အားသစ္စာကရုဏာထား
တော်မူပါစေသော'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။

21 သို့ရာတွင်အိ တ္ တဲက``အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်
သည်သေရမည်ဆိုသော်လည်း အရှင်မင်းကြီး
သွားလေရာရာသို့အစဉ်လိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုတိုင်တည် ကျိန်ဆိုပါ၏''
ဟုပြန်လည်လျှောက်ထား၏။
22 ဒါဝိ ဒ်က``ကောင်းပြီ။ ဆက်လက်ချီသွားလော့''
ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် အိ တ္ တဲသည်မိမိ၏လူစုနှင့်
တကွသူတို့အားမှီခိုသူများကိုခေါ် သွား၏။-
23 ဒါဝိ ဒ်၏နောက်သို့လိုက်သူများထွက်ခွာသွား
ကြသောအခါ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်အော်
ဟစ်ငိုကြွေးကြကုန်၏။ မင်းကြီးနှင့်နောက်လိုက်
အပေါင်းတို့သည်ကေဒြု န်ချောင်းကိုကူး၍ တောက န္
တာရသို့ရှေ့ရှုသွားကြလေသည်။
24 ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကိုပင့်ဆောင်သောလေဝိအနွယ်ဝင်တို့
သည်ပါလာကြ၏။ သူတို့သည်ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ကိုချထား၍ လူအပေါင်းတို့
မြို့မှထွက်ခွာပြီးချိန်တိုင်အောင်စောင့်နေ ကြ၏။
သူတို့အထဲတွင်အဗျာသာလည်း ပါ၏။-
25 ထိုနောက်မင်းကြီးသည်ဇာဒုတ်အား``ပဋိ
ညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုမြို့တွင်းသို့ပြန်၍ပင့်
ဆောင်သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့
အားနှစ်သက်တော်မူလျှင် တစ်နေ့နေ့၌ထို

သေတ္တာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သေတ္တာတော်
ကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှုခွင့်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။-
26 သို့ရာတွင်ငါ့အားနှစ်သက်တော်မမူပါ
လျှင် ကိုယ်တော်အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း
ပြုတော်မူပါစေသော'' ဟုဆို၏။-
27 ထို့အပြင်မင်းကြီးကဇာ ဒုတ်အား``ကြည့်လော့၊
သင်၏သားအဟိမတ်နှင့်အဗျာသာ၏သား
ယောနသန်တို့ကိုခေါ်၍ငြိမ်းချမ်းစွာမြို့
တော်သို့ပြန်လော့။- 28 ငါ၏အတောအတွင်း၌ငါသည်သင်၏ထံ
မှသတင်းစကားမရမချင်းတောက န္ တာရ
ရှိကူးတို့ဆိပ်တွင်စောင့်ဆိုင်းနေမည်'' ဟု မိန့်တော်မူ၏။-
29 ထို့ကြောင့်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည်
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုမြို့တော်သို့ပြန်
လည်ပင့်ဆောင်၍မြို့တော်တွင်နေကြ၏။

30 ဒါဝိ ဒ်သည်ခြေနင်းကိုချွတ်ပြီးလျှင်ဝမ်း
နည်းသည့်လ က္ ခဏာဖြင့် ခေါင်းမြီးခြုံ၍ငို
ယိုကာသံလွင်တောင်သို့တက်တော်မူ၏။
သူ ၏နောက်မှလိုက်ပါလာကြသူအပေါင်း
တို့သည်လည်းခေါင်းမြီးခြုံ၍ငိုယိုကြ၏။-
31 အဟိသောဖေလသည်အဗရှလုံ၏
သူပုန်အဖွဲ့သို့ဝင်ရောက်သွားကြောင်း ဒါဝိ
ဒ် ကြားသိသောအခါ``အို ထာဝရဘုရား၊
အဟိသောဖေလပေးသောအကြံအစည်

များကိုအချည်းနှီးဖြစ်စေတော်မူပါ'' ဟုဆုတောင်းပ တ္
ထနာပြု၏။
32 ဒါဝိ ဒ်သည်ကိုးကွယ်ရာဌာနတော်ရှိသည့်
တောင်ထိပ်သို့ရောက်သောအခါ မိမိ၏လူယုံ
တော်အာခိမြို့သားဟုရှဲသည် မိမိအဝတ်
များကိုဆုတ်ဖြဲလျက်ဦးခေါင်းကိုလည်း
မြေမှုန့်ဖြင့်လူးလျက်မင်းကြီးအားခရီး ဦးကြိုပြု၏။
33 ဒါဝိ ဒ်ကဟုရှဲအား``သင်သည်ငါနှင့်အတူ
လိုက်လာလျှင် ငါ့အားမည်သို့မျှအကူ
အညီပေးနိုင်မည်မဟုတ်။- 34 သို့ရာတွင်သင်သည်မြို့သို့ပြန်၍အဗရှလုံ
အား``အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်သည်အရှင့်
ခမည်းတော်၏အမှုတော်ကိုထမ်းဆောင်
ခဲ့သည့်နည်းတူ ယခုအရှင်၏အမှုတော်
ကိုထမ်းဆောင်ပါမည်' ဟုလျှောက်ထားပြီး
နောက်အဟိသောဖေလပေးသည့်အကြံ
ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခြင်းအားဖြင့်ငါ့ အားအကူအညီပေးနိုင်၏။-
35 ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့
သည်မြို့တော်တွင်ရှိနေကြပါမည်။ နန်း
တော်တွင်သင်ကြားသိရသမျှသတင်း
ကိုသူတို့အားပြောကြားလော့။- 36 သူတို့နှင့်အတူသူတို့၏သားများဖြစ်ကြ
သော အဟိမတ်နှင့်ယော နသန်တို့လည်းရှိကြ
သည်ဖြစ်၍ သင်ရရှိသည့်သတင်းမှန်သမျှ
ကိုထိုသူနှစ်ယောက်တို့အားဖြင့်ငါ့ထံသို့ ပေးပို့လော့''

ဟုမိန့်တော်မူ၏။
37 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်၏အဆွေတော်ဟုရှဲသည်
မြို့တော်သို့ပြန်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင်
လျှင်အဗရှလုံသည်မြို့တော်သို့ရောက် ရှိလာလေသည်။

16

ဒါဝိဒ်နှင့်ဇိဘ

1 ဒါဝိဒ်သည်တောင်ထိပ်ကိုအနည်းငယ်ကျော်
မိသောအခါ မေဖိဗောရှက်၏အစေခံဇိဘ
နှင့်တွေ့ဆုံလေ၏။ ဇိဘသည်မုန့်အလုံးနှစ်
ရာ၊ စပျစ်သီးခြောက်အခိုင်တစ်ရာ၊ စပျစ်သီး
မှည့်အခိုင်တစ်ရာနှင့်စပျစ်ရည်ဘူးတစ်ဘူး
ကိုမြည်းနှစ်ကောင်ဖြင့်တင်ဆောင်လာ၏။-✡ 2 ဒါဝိ
ဒ်မင်းက``သင်သည်ဤပစ္စည်းများကို အဘယ်ကြောင့်
ယူဆောင်လာပါသနည်း'' ဟု မေးတော်မူ၏။
ဇိဘက``မြည်းများသည်အရှင်မင်းကြီး၏
မိသားစုစီးရန်ဖြစ်ပါသည်။ မုန့်နှင့်သစ်သီး
များမှာငယ်သားတို့စားရန်ဖြစ်၍စပျစ်
ရည်မှာတောကန္တာရတွင်သူတို့မောပန်းကြ
သောအခါသောက်ရန်ဖြစ်ပါသည်'' ဟု လျှောက်၏။
3 မင်းကြီးက``သင်၏သခင်မေဖိဗောရှက်
ကားအဘယ်မှာနည်း'' ဟုမေးတော်မူလျှင်၊

✡ **16:1** ၂ရာ၊ ၉:၉-၁၀။

ဇိဘက``ယခုအခါဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် သူ့အားဘိုးတော်ရှောလု၏နိုင်ငံကို
အပ်နှင်းကြတော့မည်ဟုယုံကြည်သဖြင့် သူ သည်ယေရုရှ
လင်မြို့တွင်နေရစ်ပါ၏'' ဟု လျှောက်လေသည်။✡
4 မင်းကြီးကလည်း``မေဖိဗောရှက်ပိုင်သမျှ
သောပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုသင့်အားငါပေး၏''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
ဇိဘက``အကျွန်ုပ်သည်အရှင်၏အစေခံ
ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်အရှင်၏ရှေ့တော်
၌အစဉ်မျက်နှာရပါစေသော'' ဟု လျှောက်၏။

ဒါဝိဒ်နှင့်ရှိမိ

5 ဒါဝိ ဒ်သည်ဗာဟုရိ မ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ
ရှောလု၏ဆွေတော်မျိုးတော်ဂေရ၏သား၊ ရှိမိ
ဆိုသူသည်ဒါဝိ ဒ်အားကျိန်ဆဲလျက်မြို့မှ ထွက်လာ၏။-
6 ဒါဝိ ဒ်အားကိုယ်ရံတော်တပ်သားများနှင့်လူ
တို့ခြံရံလျက်ရှိနေသော်လည်း ရှိမိသည် ဒါဝိ
ဒ်နှင့်မှူးမတ်တို့အားခဲနှင့်ပေါက်လေ သည်။-
7 ရှိမိက``အသက်ကိုသတ်သောအချင်း
ရာဇဝတ်ကောင်၊ ထွက်သွားလော့။ ထွက်သွား
လော့။- 8 သင်သည်ရှောလု၏နိုင်ငံကိုသိမ်းယူခဲ့၍
သူ၏မိသားစုတို့ကိုသတ်သည့်အတွက်
ယခုထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုဒဏ် ခတ်တော်မူပြီ။

✡ **16:3** ၂ရာ၊ ၁၉:၂၅-၂၇။

ထာဝရဘုရားသည်နိုင်ငံ တော်ကိုသင်၏သားအဗရှလုံ၏လက်သို့
ပေးအပ်တော်မူပြီ။ အချင်းလူသတ်သမား၊
သင်သည်အကျိုးနည်းရလေပြီ'' ဟုကျိန် ဆဲလေ၏။
9 ဇေရုယာ၏သားအဘိရှဲကမင်းကြီး
အား``အရှင်မင်းကြီး၊ အဘယ်ကြောင့်ဤခွေး
သေကောင်ကိုအရှင့်အားကျိန်ဆဲခွင့်ပြု တော်မူပါသနည်း။
အကျွန်ုပ်သည်သွား၍ သူ၏ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ပစ်ပါရစေ''
ဟု လျှောက်၏။
10 မင်းကြီးကအဘိရှဲနှင့်သူ၏အစ်ကိုယွာဘ
အား``ဤအမှုသည်သင်တို့နှင့်မသက်ဆိုင်။
ထာဝရဘုရားစေခိုင်းတော်မူသဖြင့် သူ
သည်ကျိန်ဆဲခဲ့သော်သူ့အား`သင်သည်
အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုဘိသနည်း' ဟု
အဘယ်သူမေးမြန်းမည်နည်း'' ဟုဆို၏။-
11 ထို့နောက်ဒါဝိ ဒ်သည်အဘိရှဲနှင့်မှူးမတ်
အပေါင်းတို့အား``ငါ၏သားရင်းကပင်လျှင်
ငါ့ကိုသေကြောင်းကြံလျက်နေသည်ဖြစ်ရာ
ဤဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်ပြုသည့်အမှုမှာ
အံ့ဩလောက်ပါသလော။ သူပြုလိုရာ
ပြုပါစေ။ ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ထာဝရ
ဘုရားစေခိုင်းတော်မူသဖြင့်သူသည် ဤသို့ပြုလုပ်ရခြင်းဖြစ်၏။-
12 ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ဒုက္ခကိုမြင် တော်မူ၍
ထိုသူ၏ကျိန်စာအစားကောင်း ချီးမ ်

ဂလာကိုချပေးကောင်းချပေးတော် မူပါလိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။- 13 ထိုနောက်ဒါဝိဒ်နှင့်နောက်တော်လိုက်သူတို့
သည်ဆက်လက်၍ခရီးပြုကြ၏။ ရှိမိသည်
တောင်ခါးပန်းတစ်လျှောက်လိုက်၍ကျိန်ဆဲ
ကာကျောက်ခဲများဖြင့်ပေါက်၏။ မြေမှုန့်
များနှင့်လည်းပက်၏။- 14 မင်းကြီးနှင့်အတူသူ၏လူအပေါင်းတို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်သောအခါ နွမ်းနယ်ကြ
သဖြင့်ထိုအရပ်တွင်အပန်းဖြေကြ၏။

အဗရှလုံယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ရှိခြင်း

15 အဗရှလုံသည်လိုက်ပါလာသောဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ယေရု
ရှလင်မြို့သို့ဝင်ကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့်အတူ
အဟိသောဖေလလည်းပါ၏။- 16 ဒါဝိ
ဒ်၏လူယုံတော်ဟုရှဲသည်အဗရှလုံ ကိုတွေ့သောအခါ``မင်းကြီးသက်တော်
ပါစေသော။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ပါစေ သော''
ဟုကြိုဆိုလေ၏။
17 အဗရှလုံက``သင်၏အဆွေတော်အပေါ်၌
ထားရှိသည့်ကျေးဇူးသစ္စာစကားအဘယ်သို့
ဖြစ်လေပြီနည်း။ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်သူ
နှင့်အတူလိုက်မသွားပါသနည်း'' ဟုမေး၏။
18 ဟုရှဲက``အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့လိုက်သွား
နိုင်ပါမည်နည်း။ ထာဝရဘုရားရွေးချယ်ခန့်
ထားသူ၏လူစုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသား

အပေါင်းတို့ရွေးချယ်ခန့်ထားသူ၏အစေ
ကိုအကျွန်ုပ်ခံပါမည်။ အကျွန်ုပ်သည်အရှင်
နှင့်အတူနေပါမည်။– 19 အမှန်မှာအကျွန်ုပ်သည်မိမိသခင်၏
သားတော်ထံတွင်အမှုတော်မထမ်းဆောင်
ပါလျှင် အဘယ်သူ၏ထံတွင်ထမ်းဆောင်
ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်အရှင့်ခမည်း
တော်၏အမှုတော်ကိုထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် နည်းတူ
ယခုအရှင်၏အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်ပါမည်''
ဟုလျှောက်၏။

20 ထိုနောက်အဗရှလုံသည်အဟိသောဖေလ
၏ဘက်သို့လှည့်၍``ငါတို့သည်အဘယ်အမှု
ကိုပြုရကြပါမည်နည်း။ ငါတို့အားအကြံ ပေးလော့''
ဟုဆို၏။

21 အဟိသောဖေလက``နန်းတော်ကိုစောင့်စေ
ရန်အရှင့်ခမည်းတော်ထားခဲ့သောမောင်းမ
များရှိရာသို့ဝင်၍ ကိုယ်လက်နှီးနှောမှုကို
ပြုတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်ခမည်းတော်သည်
အရှင့်အားရန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ကြောင်း
လူအပေါင်းတို့သိသောအခါအရှင်၏
နောက်လိုက်နောက်ပါတို့သည်အလွန်အား
ရကြပါလိမ့်မည်'' ဟုလျှောက်၏။–
22 သို့ဖြစ်၍အဗရှလုံသည်နန်းတော်အမိုး
ထက်တွင်အမိုးမိုးစေပြီးနောက် လူအပေါင်း

တို့၏မျက်မှောက်၌ခမည်းတော်၏မောင်းမ
များနှင့်ကိုယ်လက်နှီးနှောမှုကိုပြု၏။✡
23 ထိုစဉ်အခါကလူတို့သည်အဟိသော
ဖေလပေးသည့်အကြံကို ဘုရားသခင်
၏ဗျာဒိတ်တော်သဖွယ်မှတ်ယူတတ်ကြ၏။ ဒါဝိ
ဒ်နှင့်အဗရှလုံတို့လည်းမှတ်ယူ ကြသတည်း။

17

အဗရှလုံအားမှားယွင်းစေရန်ဟုရှဲ အကြံပေးခြင်း

1 အဟိသောဖေလက``အကျွန်ုပ်သည်လူ
တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ရွေးချယ်၍ ဒါဝိ
ဒ် နောက်သို့ယနေ့ည ဉ့်ပင်လိုက်ပါရစေ။-
2 မောပန်းစိတ်ပျက်နေချိန်၌သူ့အားအကျွန်ုပ်
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပါမည်။ ထိုအခါသူသည်
ကြောက်လန့်သွားမည်ဖြစ်၍ သူ၏လူတို့သည်
လည်းထွက်ပြေးကြပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည်
ဘုရင်တစ်ပါးတည်းကိုသာသတ်ပြီးလျှင်၊-
3 မ ် ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည်မိမိ၏
ခင်ပွန်းထံသို့ပြန်လာသကဲ့သို့ သူ၏လူ
အပေါင်းကိုအရှင့်ထံသို့ပြန်လာစေပါ
မည်။ အရှင်သေစေလိုသူမှာတစ်ယောက်
တည်းဖြစ်ပါ၏။ အခြားလူအပေါင်းတို့
သည်ဘေးဥပဒ်ရောက်ရကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ''

✡ **16:22** ၂ရာ၊ ၁၂:၁၁-၁၂။

ဟုအဗရှလုံအားလျှောက် ထား၏။-
4 ဤအကြံကိုအဗရှလုံနှင့်ဣသရေလ
အမျိုးသားခေါင်းဆောင်များကနှစ်သက် ကြ၏။

5 အဗရှလုံက``ယခုဟုရှဲကိုခေါ်ခဲ့ကြ။ သူ
၏အကြံကိုလည်းနားထောင်ကြစို့'' ဟု
ဆို၏။- 6 ဟုရှဲရောက်လာသောအခါအဗရှလုံ
က``အဟိသောဖေလပေးသောအကြံမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။
ထိုအကြံအတိုင်းငါတို့ လိုက်သင့်ပါသလော။
မလိုက်သင့်ပါမူငါ တို့အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုပြောပါ
လော့'' ဟုဆို၏။

7 ဟုရှဲက``ယခုတစ်ကြိမ်အရှင့်အား အဟိ
သောဖေလပေးသည့်အကြံမှာမသင့် လျော်ပါ။-
8 အရှင်၏ခမည်းတော်ဒါဝိ ဒ်နှင့်သူ၏လူတို့
သည်စစ်ရည်ဝသူများဖြစ်သည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ သူတို့သည်သားငယ်ပျောက်သည့်ဝက်
ဝံမကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည်ကို
လည်းကောင်းအရှင်သိတော်မူပါ၏။ အရှင့်
ခမည်းတော်သည်အတွေ့အကြုံများသည့်
စစ်သည်တော်တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ည ဥ့်အခါ
မိမိ၏လူတို့နှင့်အတူအိပ်စက်တော်မမူ တတ်ပါ။-
9 ယခုပင်လျှင်သူသည်ဂူတစ်ခုခု၌ဖြစ်
စေ၊ အခြားတစ်နေရာရာ၌ဖြစ်စေပုန်း
အောင်းလျက်နေပါလိမ့်မည်။ ဒါဝိ ဒ်က

စတင်တိုက်ခိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
အရှင်၏လူအချို့တို့ကျဆုံးကြပါ လိမ့်မည်။
ထိုသတင်းကိုကြားသောသူ တို့က အရှင်၏လူတို့အရေးရှုံးနိမ့်ကြ
ပြီဟုပြောဆိုကြပါလိမ့်မည်။– 10 ထိုအခါခြသေ့်ကဲ့သို့ကြောက်စိတ်ကင်းရှ
ရဲစွမ်းသတ္တိအရှိဆုံးသောသူများပင်လျှင်
ထိတ်လန့်သွားကြပါလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော်အရှင့်ခမည်းတော်သည်သူရဲကောင်း
ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ သူ၏စစ်သည်တော်
တို့သည်လည်းစစ်ရည်ဝသူများဖြစ်သည်
ကို ဣသရေလအမျိုးသားတစ်ရပ်လုံးသိ
ကြသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။– 11 အရှင့်အားအကျွန်ုပ်အကြံပေးလိုသည်မှာ
သမု ဒ္ဒ ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှများပြားသော
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းကိုနိုင်ငံ
တစ်စွန်းမှတစ်စွန်းတိုင်ခေါ်ယူစေရန်ဖြစ်
ပါ၏။ ထိုနောက်သူတို့အားအရှင်ကိုယ်တိုင်
ခေါင်းဆောင်၍စစ်ပွဲသို့ဝင်တော်မူပါ။–
12 ဒါဝိ ဒ်ရှိရာအရပ်ကိုမတွေ့တွေ့အောင်
ရှာ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည်သူ့အားရုတ်တရက်
အမှတ်မထင်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြပါ
မည်။ သူမှစ၍သူ၏လူတစ်စုံတစ်ယောက်
မျှမသေဘဲကျန်ရစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။–
13 အကယ်၍သူသည်မြို့တစ်မြို့အတွင်း
သို့ဆုတ်ခွာသွားလျှင် အကျွန်ုပ်တို့၏လူ

များသည်ကြိုးများကိုယူဆောင်ကာတောင်
ကုန်းပေါ်တွင်ကျောက်တစ်လုံးမျှမကျန်ဘဲ
ထိုမြို့ကိုချိုင့်ဝှမ်းအောက်သို့ဆွဲချကြ ပါမည်''
ဟုလျှောက်၏။
14 အဗရှလုံနှင့်ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့က``ဟုရှဲ၏အကြံသည်အဟိ
သောဖေလ၏အကြံထက်ကောင်း၏'' ဟု
ဆိုကြ၏။ အဗရှလုံ၌ဘေးရောက်စေခြင်း
ငှာ ထာဝရဘုရားသည်အဟိသောဖေလ
ပေးသောအကြံကောင်းကိုပျက်စေရန်
စီရင်တော်မူသတည်း။

ကြိုတင်သတိပေးခြင်းခံရ၍ဒါဝိဒ် လွတ်မြောက်သွားခြင်း

15 ထိုနောက်ဟုရှဲသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်
နှင့်အဗျာသာတို့အား မိမိသည်အဗရှလုံ
နှင့်ဣသရေလခေါင်းဆောင်များကိုအဘယ်
သို့အကြံပေး၍အဟိသောဖေလက မည်သို့အကြံပေးသည်ကိုပြောပြ၏။
16 ထိုနောက်ဟုရှဲက``လူတစ်ယောက်ကိုစေ
လွှတ်၍ဒါဝိဒ်မင်းအား`တောက န္တ တာရကူးတို့
ဆိပ်တွင်ည ဥ့်အိပ်တော်မမူပါနှင့်။ ယော်ဒန်
မြစ်တစ်ဘက်ကမ်းသို့ချက်ချင်းကူးတော်
မူပါ။ သို့မှသာလျှင်အရှင်နှင့်အရှင့်လူ

တို့သည်သေဘေးမှလွတ်မြောက်ကြပါ လိမ့်မည်'
ဟုလျှောက်ထားစေလော့'' ဟုမှာ ကြားလေသည်။
17 ဇာဒုတ်၏သားယောနသန်နှင့်အဗျာသာ
၏သားအဟိမတ်တို့သည်လူမြင်မည်စိုး
၍ မြို့ထဲမဝင်ဝံ့ဘဲအ ဲ ရောဂေလရွာတွင်
စောင့်နေကြ၏။ ဒါဝိ ဒ်ထံသို့သူတို့ယူ
ဆောင်ရန်သတင်းကိုအစေခံမကလေး
တစ်ယောက်ကလာရောက်ပေးပို့သည့်အတိုင်း
သူတို့သည်ဒါဝိ ဒ်ထံသို့သွား၍လျှောက် ကြ၏။-
18 သို့ရာတွင်ယခုတစ်ကြိမ်၌လူကလေး
တစ်ယောက်သည် သူတို့ကိုမြင်သဖြင့်အဗ
ရှလုံအားလျှောက်ထားလေ၏။ ထို့ကြောင့်
ယောနသန်နှင့်အဟိမတ်တို့သည်ဗာဟု ရိ
မ်မြို့ရှိအိမ်တစ်အိမ်သို့အဆောတလျင် သွားပြီးလျှင်
ထိုအိမ်အနီးရှိရေတွင်းထဲ သို့ဆင်း၍ပုန်းကြ၏။-
19 အိမ်ရှင်မသည်ရေတွင်းကိုဖုံးအုပ်ပြီးလျှင်
မည်သူမျှမရိပ်မိစေရန်အဖုံးပေါ်တွင် ဆန်လှန်း၍ထားလေသည်။-
20 အဗရှလုံ၏အမှုထမ်းတို့သည်ထိုအိမ်
သို့လာရောက်၍ထိုအမျိုးသမီးအား``အဟိ
မတ်နှင့်ယောနသန်အဘယ်မှာနည်း'' ဟု မေး၏။
အမျိုးသမီးက``မြစ်တစ်ဘက်သို့ကူးသွား ကြပါသည်''
ဟုဖြေ၏။
အမှုထမ်းတို့သည်ထိုသူတို့ကိုရှာသော်

လည်းမတွေ့သဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။-
21 သူတို့ပြန်သွားကြသောအခါအဟိမတ်
နှင့်ယောနသန်တို့သည်ရေတွင်းထဲမှတက်
လာပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်မင်းထံသွားရောက်သတင်း
ပို့ကြ၏။ သူတို့သည်မင်းကြီးအားအဟိသော
ဖေလအဘယ်သို့မကောင်းကြံသည်ကိုသံ
တော်ဦးတင်ပြီးနောက် ``မြစ်တစ်ဘက်ကမ်းသို့
ဆောလျင်စွာကူးတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်ထား
ကြ၏။- 22 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်နှင့်နောက်ပါအပေါင်းတို့
သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်ကူးကြရာ မိုး
သောက်ချိန်၌တစ်ယောက်မကျန်တစ်ဘက်
ကမ်းသို့ရောက်ရှိကြ၏။

23 အဟိသောဖေလသည်မိမိပေးသည့်
အကြံကိုမလိုက်ကြကြောင်းသိရှိသော
အခါ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်၍မိမိနေရင်း
မြို့သို့ပြန်လေ၏။ သူသည်မိမိ၏အမှု
ကိစ္စအဝဝကိုစီစဉ်ဆောင်ရွက်ပြီးနောက်
ကြိုးဆွဲချ၍သေလေ၏။ သူ့အလောင်းကို
သက်ဆိုင်ရာဆွေမျိုးစုသင်္ချိုင်းတွင်သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

24 အဗရှလုံနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်ယော်ဒန်မြစ်တစ်ဘက်ကမ်းသို့ကူးမိ ကြသောအခါ
ဒါဝိဒ်သည်မဟာနိမ်မြို့ သို့ရောက်ရှိနေလေပြီ။-
25 (အဗရှလုံသည်အာမသအားယွာဘ၏

နေရာတွင်တပ်မတော်ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ်ခန့်
ထား၏။ အာမသကားဣရှမေလအမျိုး
သားယေသာ၏သားဖြစ်၏။ သူ၏မိခင်မှာ
နာဟတ်၏သမီး၊ ယွာဘ၏မိခင်ဇေရုယာ
၏ညီမအဘိဂဲလဖြစ်သတည်း။-) 26 အဗရှလုံနှင့်နောက်ပါအပေါင်းတို့သ
ဂိလဒ်ပြည်တွင်တပ်စခန်းချကြ၏။
27 မဟာနိမ်မြို့သို့ဒါဝိဒ်ရောက်ရှိလာသော
အခါအမ္မုန်ပြည်၊ ရဗ္ဗာမြို့သားနာဟတ်၏
သားရှောဘိ၊ လောဒေဗာမြို့သားအမျေလ
၏သားမာခိရနှင့်ဂိလဒ်ပြည်ရောဂေလိမ်
မြို့သားဗာဇိလဲတို့သည်သူ၏ထံလာ
ရောက်တွေ့ဆုံကြ၏။- 28-29 တောကနၲ တာရၡ်ဒါဝိ
ဒ်နှင့်နောက်ပါတို့သည် အစာရေစာငတ်မွတ်လျက်၊
နွမ်းနယ်လျက် နေကြမည်ကိုသူတို့သိသောကြောင့်
ခွက် ဖလားများ၊ မြေအိုးများ၊ အိပ်ရာများ၊
ဂျုံ ဆန်၊ မုယောဆန်၊ မုန့်ညက်၊ ပေါက်ပေါက်၊
ပဲတောင့်၊ ပဲကြား၊ ပျားရည်၊ ဒိန်ခဲ၊ မလိုင်နှင့်သိုးများ
ကိုယူဆောင်လာကြ၏။

18

အဗရှလုံအရေးရှုံးနိမ့်ခြင်းနှင့်ကျဆုံးခြင်း

1 ဒါဝိဒ်မင်းသည်မိမိ၏လူတို့ကိုစုရုံးစေ
ပြီးလျှင် တစ်ထောင်တပ်၊ တစ်ရာတပ်များကို
ဖွဲ့၍ယင်းတို့ကိုအုပ်ချုပ်ရန်တပ်မှူးများ

ခန့်ထားတော်မူ၏။– 2 ထိုနောက်သူသည်ထိုတပ်တို့ကိုသုံးစုခွဲ
၍စေလွှတ်တော်မူ၏။ တစ်စုကိုယွာဘအား
လည်းကောင်း၊ တစ်စုကိုယွာဘ၏ညီအဘိရှဲ
အားလည်းကောင်း၊ အခြားတစ်စုကိုဂါသ
မြို့သားအိ တဲ တဲအားလည်းကောင်းဦးစီးစေ
တော်မူ၏။ ထိုနောက်မင်းကြီးသည်မိမိ၏
လူတို့အား``ငါကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်အတူ ချီတက်မည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
3 လူတို့က``အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ
ကြွတော်မမူပါနှင့်။ အကယ်၍အကျွန်ုပ်
တို့အားလုံးပင်တပ်လန့်ထွက်ပြေးကြ
သော်လည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အနက်
ထက်ဝက်မျှပင်ကျဆုံးသွားသော်လည်း ကောင်း၊
ရန်သူအတွက်အဘယ်သို့မျှ ထူးခြားမှုရှိမည်မဟုတ်ပါ။
အရှင် သည်ကားအကျွန်ုပ်တို့လူတစ်သောင်း
လောက်တန်ဖိုးရှိပါ၏။ အရှင်သည်မြို့
ထဲတွင်နေရစ်၍အကျွန်ုပ်တို့အားစစ် ကူပို့ပေးပါကပို၍ကောင်းပါလိမ့်
မည်'' ဟုလျှောက်ထားကြ၏။
4 မင်းကြီးကလည်း``အကောင်းဆုံးဟုသင်တို့
ထင်သည့်အတိုင်းငါပြုမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ
၏။ ထိုနောက်သူသည်တစ်ထောင်တပ်၊
တစ်ရာ တပ်တို့ချီတက်ထွက်ခွာသွားကြစဉ်မြို့
တံခါးအနီးတွင်ရပ်၍နေတော်မူ၏။–

5 ``ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍သူငယ်အဗ ရှလုံအားဘေးအ
န္တ ရာ ယ်မပြုကြပါ နှင့်'' ဟုယွာဘ၊
အဘိရှဲနှင့်အိ တ္တ ဲတို့အား မှာကြားတော်မူလိုက်၏။
ဤသို့တပ်မှူး ကြီးတို့အားမှာကြားသည်ကိုတပ်သား
အပေါင်းတို့ကြားကြ၏။
6 ဒါဝိ ဒ်၏တပ်မတော်သည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အား စစ်ဆင်ရန်မြို့ပြင်သို့ထွက်ခွာ
ပြီးလျှင်ဧဖရိ မ်တော၌တိုက်ပွဲဝင်ကြ၏။-
7 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဒါဝိ ဒ်၏
လူတို့လက်တွင် အကြီးအကျယ်အရေး
ရှုံးနိမ့်ကြလေသည်။ ထိုနေ့တွင်သူတို့ဘက်
မှလူပေါင်းနှစ်သောင်းမျှကျဆုံးသွား သတည်း။-
8 တိုက်ခိုက်မှုသည်တောတောင်များသို့ပျံ့နှံ့
၍သွားသဖြင့် တောတွင်သေဆုံးသည့်လူဦး
ရေမှာတိုက်ပွဲတွင်ကျဆုံးသည့်ဦးရေထက်
ပင်များလေသည်။
9 အဗရှလုံသည်ရုတ်တရက်ဒါဝိ ဒ်၏လူ
အချို့နှင့်တွေ့၏။ သူသည်လားကိုစီး၍
ဝက်သစ်ချပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ဝင်
လိုက်ရာသူ၏လည်သည်သစ်ကိုင်းများ
ကြားတွင်ညပ်၍နေလေ၏။ လားသည်ဆက်
လက်၍ပြေးသွားသဖြင့်အဗရှလုံမှာ လေထဲတွင်တွဲလွဲကျန်ရစ်လေတော့
10 ဒါဝိ ဒ်၏လူတစ်ယောက်သည်သူ့ကိုမြင်

သဖြင့်ယွာဘအား``အရှင်၊ ဝက်သစ်ချပင်
မှာအဗရှလုံတွဲလွဲနေသည်ကိုအကျွန်ုပ် မြင်ခဲ့ပါသည်''
ဟုပြော၏။
11 ယွာဘက``သင်မြင်ခဲ့သည်မှန်က
အဘယ် ကြောင့်ထိုနေရာ၌ပင်မထိုးသတ်ခဲ့ပါ
သနည်း။ အကယ်၍သာသတ်ခဲ့လျှင်သင့်
အားငွေဒင်္ဂါးတစ်ဆယ်နှင့်ခါးစည်းကို ငါဆုပေးလေပြီ''
ဟုဆို၏။
12 သို့ရာတွင် ထိုသူက``အကယ်၍အရှင်သည်
အကျွန်ုပ်အားငွေဒင်္ဂါးတစ်ရာပင်ပေးသော်
လည်း အကျွန်ုပ်သည်ဘုရင့်သားတော်ကို
လက်ဖျားနှင့်မျှတို့မည်မဟုတ်ပါ။ မင်း
ကြီးကအရှင့်အားလည်းကောင်း၊ အဘိရှဲ
နှင့်အိ တဲ့ တဲအားလည်းကောင်း`ငါ့မျက်နှာကို
ထောက်၍လူငယ်အဗရှလုံကိုဘေး အ နှ
တရာ ယ်မပြုပါနှင့်'' ဟုမှာကြားတော်
မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကြား ကြပါ၏။-
13 သို့ပါလျက်အကျွန်ုပ်သည်မင်းကြီး၏
အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်ဘဲ အဗရှလုံ
အားသတ်မည်ဆိုပါကမင်းကြီးမကြား
မသိသည့်အမှုအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိသဖြင့်
ထိုအကြောင်းကိုကြားသိ တော်မူမည်သာဖြစ်ပါ၏။
ထိုအခါအရှင် သည်အကျွန်ုပ်ဘက်၌နေ၍ကာကွယ်ပြော

ဆိုမည်မဟုတ်ပါ'' ဟုပြန်ပြောလေ၏။
14 ယွာဘက``ငါသည်သင်နှင့်ထပ်မံ၍အချိန်
မဖြုန်းလိုတော့ပြီ'' ဟုဆိုပြီးလျှင်လှံသုံး
စင်းကိုယူ၍ဝက်သစ်ချပင်မှတွဲလွဲကျ
လျက် အသက်ရှင်နေသောအဗရှလုံ၏
ရင်ကိုထုတ်ချင်းပေါက်ထိုးလေသည်။-
15 ထိုနောက်ယွာဘ၏တပ်သားဆယ်ယောက် တို့သည်
အဗရှလုံကိုဝိုင်း၍အဆုံး စီရင်လိုက်ကြ၏။
16 ယွာဘသည်အတိုက်အခိုက်ရပ်စဲစေရန်
တံပိုးခရာကိုမှုတ်စေ၏။ ထိုအခါသူ
၏တပ်သားတို့သည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အားလိုက်လံတိုက်ခိုက်ရာမှပြန် လာကြ၏။-
17 သူတို့သည်အဗရှလုံ၏အလောင်းကို ယူ၍
တောထဲတွင်တွင်းနက်တစ်ခုထဲသို့ ပစ်ချကာ
ကျောက်ခဲပုံကြီးဖြင့်ဖုံးအုပ် ထားကြ၏။
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်လည်း
မိမိတို့နေရပ်အသီးသီး သို့ထွက်ပြေးကြကုန်၏။
18 အဗရှလုံသည်မိမိတွင်သားမရှိသဖြင့်
မိမိနာမည်မတိမ်ကောစေရန်အသက်ရှင်
စဉ်အခါက ဘုရင့်ချိုင့်ဝှမ်းတွင်ကျောက်တိုင်
ကိုတည်ဆောက်၍ မိမိ၏နာမည်ဖြင့်ခေါ်တွင်
စေရာအဗရှလုံကျောက်တိုင်ဟုယနေ့
တိုင်အောင်တွင်သတည်း။

အဗရှလုံကွယ်လွန်ကြောင်းဒါဝိဒ် ကြားသိတော်မူခြင်း

19 ထိုနောက်ဇာဒုတ်၏သားအဟိမတ်သည်ယွာဘ
အား``ထာဝရဘုရားသည်မင်းကြီးအားရန်သူ
များလက်မှကယ်တော်မူပြီဖြစ်ကြောင်းသတင်း
ကောင်းကိုမင်းကြီးထံသွားရောက်ကြားလျှောက် ပါရစေ''
ဟုတောင်းပန်၏။

20 ယွာဘက``ယနေ့သင်သည်အဘယ်သတင်း
ကောင်းကိုမျှယူဆောင်၍မသွားရ။ အခြား
တစ်နေ့နေ့၌သွားခွင့်ပြုမည်။ ဘုရင်၏သား
တော်သေဆုံးပြီဖြစ်၍ယနေ့သင်သွား၍ မဖြစ်''
ဟုဆို၏။–
21 ထိုနောက်ယွာဘသည်မိမိ၏ကျွန်ကုရှ
အမျိုးသားအား``သင်တွေ့မြင်ရသည့်အမှု
ကိုမင်းကြီးထံသွား၍သံတော်ဦးတင်
လော့'' ဟုဆိုသဖြင့်သူသည်ယွာဘအား
ဦးညွှတ်ပြီးလျှင်ပြေး၍သွားလေသည်။

22 အဟိမတ်က``အကျွန်ုပ်အားလည်းထိုသတင်း
ကိုယူဆောင်သွားခွင့်ပြုပါ။ ဘေးတွေ့မည်
ဖြစ်သော်လည်းအကျွန်ုပ်အမှုမထားပါ''
ဟုထပ်မံ၍တောင်းပန်၏။

ယွာဘက``ငါ့သား၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်
ဤအမှုကိုပြုလိုပါသနည်း။ ယင်းသို့ပြု
သည့်အတွက်ဆုလာဘ်ရရှိလိမ့်မည်မဟုတ်'' ဟုဆို၏။

23 အဟိမတ်ကလည်း``ဘေးတွေ့မည်ဖြစ်သော်
လည်းအကျွန်ုပ်သွားလိုပါသည်'' ဟုတစ်ဖန်
တောင်းပန်၏။

ယွာဘက``ဤသို့ဖြစ်ပါမူသင်သွားလော့''
ဟုဆိုသဖြင့်အဟိမတ်သည်ယော်ဒန်မြစ်
ချိုင့်ဝှမ်းလမ်းဖြင့်ပြေးသွားရာ ကုရှိအမျိုး
သားကိုကျော်လွန်၍သွားလေ၏။
24 ဒါဝိ ဒ်သည်မြို့အပြင်တံခါးနှင့်အတွင်း
တံခါးစပ်ကြားတွင်ရှိသောမြေကွက်လပ်
တွင်ထိုင်လျက်နေ၏။ ကင်းစောင့်သည်မြို့ရိုး
ပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင် မြို့တံခါးအမိုးပေါ်
မှရပ်၍ကြည့်လိုက်ရာလူတစ်ယောက်
အဖော်မပါဘဲပြေးလာသည်ကိုမြင် သဖြင့်၊-
25 မင်းကြီးအားဟစ်အော်လျှောက်ထား၏။ မင်း
ကြီးက``ထိုသူသည်တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်လျှင်
သတင်းကောင်းကိုယူဆောင်လာသူဖြစ်မည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပြေးလာသူသည်လည်း
အနီးသို့ရောက်ရှိလာ၏။
26 ထိုအခါကင်းစောင့်သည် အခြားလူတစ်
ယောက်တစ်ကိုယ်တည်းပြေးလာသည်ကို
မြင်ပြန်သဖြင့် တံခါးမှူးအား``ကြည့်လော့၊
အခြားသူတစ်ယောက်တစ်ကိုယ်တည်း
ပြေးလာနေပါသည်'' ဟုအော်၍ပြော၏။

မင်းကြီးက``ဤသူသည်လည်း သတင်းကောင်း
ကိုယူဆောင်လာသူဖြစ်လိမ့်မည်'' ဟုမိန့် တော်မူ၏။
27 ကင်းစောင့်က``ပထမလူပြေးပုံမှာအဟိ
မတ်ပြေးပုံနှင့်တူပါသည်'' ဟုလျှောက်လျှင်၊
မင်းကြီးက``သူသည်လူကောင်းဖြစ်၍
သတင်းကောင်းကိုယူဆောင်လာလိမ့်မည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
28 အဟိမတ်သည်မင်းကြီးအားနှုတ်ခွန်းဆက်
သပြီးလျှင် ရှေ့တော်၌မြေပေါ်သို့လှဲချ
ပျပ်ဝပ်ကာ``သူပုန်တို့အပေါ်တွင်အရှင်မင်း
ကြီးအားအောင်ပွဲခံစေတော်မူသောအရှင်
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မ င်္ ဂ
လာရှိတော်မူစေသတည်း'' ဟုလျှောက်၏။
29 မင်းကြီးက``လူငယ်အဗရှလုံဘေးကင်း ပါ၏လော''
ဟုမေးလျှင်၊
အဟိမတ်က``အရှင်၊ အကျွန်ုပ်အားအရှင်
၏တပ်မှူးစေလွှတ်စဉ်အခါကရုန်းရင်းဆန်
ခတ်ဖြစ်၍နေသဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်
သို့မျှမလျှောက်ထားတတ်ပါ'' ဟုပြန်လည် ဖြေကြား၏။
30 မင်းကြီးက``ထိုနေရာသို့ရွှေ့၍ရပ်လော့'' ဟု
ဆိုလျှင်အဟိမတ်သည်ရွှေ့၍ရပ်နေ၏။
31 ထိုနောက်ကုရှိအမျိုးသားရောက်ရှိလာ၍
မင်းကြီးအား``အကျွန်ုပ်သည်အရှင်မင်းကြီး

အတွက်သတင်းကောင်းကိုယူဆောင်လာပါ
သည်။ ယနေ့အရှင်အားထာဝရဘုရား
သည်ပုန်ကန်သူအပေါင်းတို့အပေါ်တွင်
အောင်ပွဲခံစေတော်မူပါပြီ'' ဟုလျှောက်၏။
32 မင်းကြီးက``လူငယ်အဗရှလုံဘေးကင်း
ပါ၏လော'' ဟုမေးတော်မူသော်ကုရှိအမျိုး
သားက``အရှင်၊ အရှင်၏ရန်သူများနှင့်အရှင့်
အားပုန်ကန်ကြသူများသည်ထိုသူငယ်
ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေသော'' ဟုလျှောက်၏။
33 မင်းကြီးသည်လွန်စွာဝမ်းနည်းကြေကွဲလျက်
မြို့တံခါးအမိုးထက်၌ရှိသောအခန်းသို့
တက်သွား၍ငိုကြွေးတော်မူ၏။ ယင်းသို့
တက်သွားစဉ်``အို ငါ့သား၊ ငါ့သားအဗရှလုံ၊
အဗရှလုံငါ့သား၊ သင့်ကိုယ်စားငါသေ ချင်ပါဘိ။
ငါ့သားအဗရှလုံ၊ ငါ့သား'' ဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်းလေ၏။

19

ဒါဝိဒ်အားယွာဘပြစ်တင်လျှောက်ထားခြင်း

1 ဒါဝိ ဒ်မင်းသည်အဗရှလုံအတွက်ငိုကြွေး
မြည်တမ်းလျက်နေကြောင်း ယွာဘထံသို့
သတင်းရောက်ရှိလာ၏။-
2 မင်းကြီးသည်သားတော်အတွက်ငိုကြွေး
မြည်တမ်းလျက်နေကြောင်းကြားသိရသော
အခါ ဒါဝိ ဒ်၏တပ်သားအပေါင်းတို့အဖို့
ထိုနေ့၌အောင်ပွဲသည်ဝမ်းနည်းပူဆွေးပွဲ ဖြစ်ရလေ၏။-

3 တိုက်ပွဲမှထွက်ပြေးခဲ့သဖြင့်ရှက်ကြောက်
နေသည့်စစ်သားများကဲ့သို့ သူတို့သည်မြို့
ထဲသို့တိတ်တဆိတ်ပြန်လည်ဝင်ရောက်
လာကြ၏။- 4 မင်းကြီးသည်မျက်နှာကိုအုပ်၍``အို
ငါ့သား၊ ငါ့သားအဗရှလုံ၊ အဗရှလုံငါ့သား''
ဟုကျယ်လောင်စွာငိုကြွေးတော်မူ၏။

5 ယွာဘသည်ဘုရင့်အိမ်တော်သို့သွား၍``ယနေ့
အရှင်သည်အရှင်၏အသက်ကိုလည်းကောင်း၊
အရှင့်သားသမီး၊ မိဖုရားမောင်းမတို့၏
အသက်ကိုလည်းကောင်းကယ်ဆယ်သော
အရှင့်လူတို့အားချီးမြှင့်မည့်အစား ရှုတ်ချတော်မူလေပြီ။-
6 အရှင်သည်မိမိအားချစ်မြတ်နိုးသူတို့ကို
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အရှင့်အားမုန်းသူတို့ကို
ထောက်ခံအားပေးတော်မူပြီ။ မိမိ၏တပ်မှူး
များနှင့်တပ်သားများအားမည်သို့မျှပမာဏ
မပြုကြောင်းထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ယခု
အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသေ၍အဗ
ရှလုံအသက်ရှင်လျက်နေမည်ဆိုပါမူ
အရှင်အားရဝမ်းမြောက်တော်မူမည် ဖြစ်ကြောင်းအကျွန်ုပ်သိမြင်နိုင်ပါ၏
7 ယခုအရှင်ကြွတော်မူ၍အရှင်၏လူတို့
အားမေတ္တာစကားကိုမိန့်တော်မူပါ။ ထိုသို့
အရှင်ပြုတော်မမူပါလျှင်နက်ဖြန်နံနက်
၌ထိုသူတို့အနက်တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ

အရှင်နှင့်အတူရှိနေတော့မည်မဟုတ်
သဖြင့် အရှင့်တစ်သက်တွင်အဆိုးရွား
ဆုံးသောဘေးအ နန္တ တရာ ယ်နှင့်တွေ့ကြုံရမည်
ဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရ
ဘုရား၏နာမတော်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန် ဆိုပါ၏''
ဟုလျှောက်လေ၏။– 8 ထိုအခါမင်းကြီးသည်ထပြီးလျှင်မြို့
တံခါးအနီးသို့သွား၍ထိုင်တော်မူ၏။ လူ
တို့သည်ထိုအရပ်တွင်မင်းကြီးရှိတော်မူ
ကြောင်းကြားသောအခါအထံတော်သို့
ချဉ်းကပ်လာကြ၏။

ယေရုရှလင်မြို့သို့ဒါဝိဒ်ပြန်ကြွတော်မူခြင်း

ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်အတောအတွင်း၌ကားရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရပ်
အသီးသီးသို့ထွက်ပြေးကြ၏။– 9 တစ်ပြည်လုံးတွင်လူတို့က``ဒါဝိ
ဒ်မင်းသည် ငါတို့ကိုရန်သူများလက်မှကယ်တော်မူ၏။
သူသည်ငါတို့အားဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့
လက်မှကယ်ဆယ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင်ယခု
အခါအဗရှလုံအတွက်ကြောင့်တိုင်း ပြည်ကိုစွန့်ခွာသွားလေပြီ။–
10 ငါတို့သည်အဗရှလုံအားငါတို့၏ဘုရင်
အဖြစ်ဘိသိက်ပေးခဲ့ကြသော်လည်း သူသည်
စစ်ပွဲတွင်ကျဆုံးသွားလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဒါဝိ
ဒ်မင်းအားပြန်လည်ခေါ်ဆောင်ရန် အဘယ်ကြောင့်

ငါတို့မကြံစည်ဘဲနေကြ ပါသနည်း''
ဟူ၍အချင်းချင်းငြင်းခုံ ပြောဆိုကြ၏။
11 ဤသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့ပြောဆို
နေကြသည့်သတင်းသည် ဒါဝိ ဒ်ထံသို့
ရောက်ရှိလာ၏။ ``အဘယ်ကြောင့်သင်တို့
သည်မိမိတို့ဘုရင်အားနန်းတော်သို့ပြန်
လည်ခေါ်ဆောင်ရန် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ထက်နောက်ကျလျက်နေကြပါ သနည်း။-
12 သင်တို့သည်ငါ၏ဆွေမျိုး၊ ငါ၏သွေးသား
များဖြစ်ကြ၏။ ငါ့အားပြန်လည်ခေါ်ဆောင်
ရန်အဘယ်ကြောင့်နောက်ကျနေရပါသနည်း''
ဟုမေးမြန်းစေရန်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်
နှင့်အဗျာသာတို့ကိုယုဒခေါင်းဆောင်
များထံသို့စေလွှတ်တော်မူ၏။- 13 ထို့ပြင်အာမသအား``သင်သည်ငါ၏ဆေ
ဖြစ်၏။ ယခုအချိန်မှစ၍သင့်အားယွာဘ
၏နေရာတွင်တပ်မတော်ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ်ငါ ခန့်ထားပြီ။
ယင်းသို့ငါမပြုပါမူဘုရားသခင်သည်ငါ့အားအဆုံးစီရင်တော်မူပါ
စေသော'' ဟုပြောကြားရန်လည်းမှာတော်မူ
လိုက်၏။- 14 ဒါဝိ ဒ်၏စကားကြောင့်ယုဒပြည်သူပြည်
သားအပေါင်းတို့၏စိတ်ကိုညွတ်စေသဖြင့်
သူတို့က``မင်းကြီးနှင့်မှူးမတ်အပေါင်းတို့
ပြန်ကြွတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်စေကြ၏။
15 အပြန်ခရီးတွင်မင်းကြီးအားမြစ်တစ်ဘက်

ကမ်းသို့ပို့ဆောင်ပေးရန် ဂိလဂါလမြို့သို့
လာရောက်ကြသည့်ယုဒပြည်သားတို့
သည်ယော်ဒန်မြစ်မှနေ၍ခရီးဦးကြို ပြုကြလေသည်။-
16 ထိုအချိန်၌ပင်လျှင်ဂေရ၏သား၊ ဗာဟု
ရိ မ်မြို့သားဗ င်္ ယာမိန်အနွယ်ဝင်ရှိမိသည်
လည်း ဒါဝိ ဒ်မင်းကိုကြိုဆိုရန်ယော်ဒန်မြစ်
သို့အလျင်အမြန်လာရောက်၏။-✡ 17 သူနှင့်အတူဗ
င်္ ယာမိန်အနွယ်ဝင်လူပေါင်း တစ်ထောင်ပါ၏။
ထို့ပြင်ရှောလုမိသားစု ၏အစေခံဇိဘသည်လည်းမိမိ၏သား
တစ်ဆယ့်ငါးယောက်၊ အစေခံနှစ်ဆယ်နှင့်
အတူလာရောက်လေသည်။ သူတို့သည်မင်း
ကြီး၏အလျင်ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်ရှိ ကြ၏။-
18 သူတို့သည်ဘုရင့်အိမ်တော်သားတို့ကို
မြစ်တစ်ဘက်သို့ပို့ဆောင်ပေးရန်နှင့် မင်း
ကြီးအလိုရှိရာကိုဆောင်ရွက်ပေးရန် မြစ်ကိုကူးကြ၏။

ရှိမိအားဒါဝိဒ်ကရုဏာပြခြင်း

မင်းကြီးသည်မြစ်ကိုကူးရန်အသင့်ပြင်
ဆင်နေစဉ်ရှိမိသည်ရှေ့တော်၌ပျပ်ဝပ် ပြီးလျှင်၊-
19 အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်ယေရုရှလင်မြို့
မှထွက်ကြွတော်မူစဉ်အခါက အရှင့်
အားအကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခဲ့သည်ကိုခွင့်လွှတ် တော်မူပါ။
ထိုအမှုအတွက်အကျွန်ုပ် အားရန်ငြိုးထားတော်မမူပါနှင့်။

✡ **19:16** ၂ရာ၊ ၁၆:၅-၁၃။

ထို အမှုကိုမေ့ပျောက်တော်မူပါ။- 20 အရှင်၊
အကျွန်ုပ်သည်ပြစ်မှားမိပါပြီ။ သို့ ဖြစ်၍မြောက်ဘက်အနွယ်ဝင်များထဲမှ
အကျွန်ုပ်သည်ဦးစွာပထမအရှင်မင်း ကြီးအား
ယနေ့လာရောက်ကြိုဆိုခြင်း ဖြစ်ပါ၏'' ဟုလျှောက်၏။
21 ဇေရုယာ၏သားအဘိရှဲက``ရှိမိအားသေ
ဒဏ်ပေးသင့်ပါသည်။ သူသည်ထာဝရဘုရား
ဘိသိက်ပေးတော်မူသောဘုရင်ကိုကျိန်ဆဲ သူဖြစ်ပါ၏''
ဟုလျှောက်၏။
22 သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ်သည် အဘိရှဲနှင့်သူ၏
အစ်ကိုယွာဘအား``သင်တို့ထင်မြင်ချက်
ကိုအဘယ်သူတောင်းခံပါသနည်း။ သင်
တို့သည်ငါ့ကိုဒုက္ခပေးလိုကြပါသလော။
ငါသည်ကားယခုအခါဣသရေလဘုရင်
ဖြစ်လေပြီ။ ထို့ကြောင့်အဘယ်ဣသရေလ
အမျိုးသားကိုမျှမသတ်ရကြ'' ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊-
23 ရှိမိအား``သင်သည်သေဒဏ်ခံရမည်မဟုတ်
ကြောင်းငါကတိပြု၏'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မေဖိဗောရှက်အားဒါဝိဒ်ကရုဏာပြခြင်း

24 ထိုနောက်ရှောလု၏မြေးမေဖိဗောရှက်သည်
မင်းကြီးအားခရီးဦးကြိုပြုရန်လာရောက်
၏။ သူသည်မင်းကြီးယေရုရှလင်မြို့ကထွက်
ခွာသွားချိန်မှအစပြု၍ အောင်မြင်စွာပြန်
လည်ရောက်ရှိလာချိန်အထိ မိမိ၏ခြေတို့

ကိုမဆေး၊ မုတ်ဆိတ်ကိုမညှပ်၊ အဝတ်အစား
ကိုလည်းမလျှော်မဖွတ်ဘဲနေ၏။-✡ 25 မင်းကြီးသည်မေဖိဗောရှက်ယေရု
မြို့မှရောက်ရှိလာသောအခါ``မေဖိဗောရှက်၊
သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ငါနှင့်အတူမ
လိုက်ခဲ့ပါသနည်း'' ဟုမေးတော်မူ၏။
26 မေဖိဗောရှက်က``အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်သိ
တော်မူသည့်အတိုင်းအကျွန်ုပ်သည်ခြေဆွံ့
သူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်အရှင်နှင့်အတူ
မြည်းစီး၍လိုက်နိုင်ရန်မြည်းကိုကုန်းနှီး
အတင်ခိုင်းသော်လည်းအကျွန်ုပ်၏အစေခံ
သည်အကျွန်ုပ်အားလှည့်စားပါ၏။-
27 သူသည်အကျွန်ုပ်အကြောင်းကိုလည်းမင်း
ကြီးအားလိမ်လည်လျှောက်ထားပါ၏။ သို့
ရာတွင်အရှင်သည်ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
ကင်တမန်ကဲ့သို့ဖြစ်သဖြင့် မိမိမှန်ကန်
သည်ဟုအရှင်ထင်မြင်တော်မူသည့်အတိုင်း
ပြုတော်မူပါ၏။- 28 အကျွန်ုပ်ခမည်းတော်၏အိမ်ထောင်စုသား
အပေါင်းတို့သည် အရှင်၏လက်တွင်ကွပ်မျက်
ခြင်းကိုခံထိုက်သူများဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်
လည်းအရှင်သည်အကျွန်ုပ်အားအရှင့်စား
တော်ပွဲတွင်စားသောက်ခွင့်ကိုပေးတော်မူ
ပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးထံမှအဘယ်အရာ

✡ **19:24** ၂ရာ၊ ၉:၁-၁၃၊ ၁၆:၁-၄။

ကိုမျှထပ်မံအသနားခံရန်မရှိတော့ ပါ''
ဟုလျှောက်လေ၏။
29 မင်းကြီးက``သင်နောက်ထပ်ပြောဆိုရန်မလို
တော့ပြီ။ ရှောလု၏ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုသင်နှင့်
ဇိဘတစ်ဝက်စီယူကြရန်ငါဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်သည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
30 မေဖိဗောရှက်ကလည်း``အားလုံးသူ့ကိုပင်
ပေးတော်မူပါ။ အရှင်မင်းကြီးကောင်းမွန်
ချောမောစွာပြန်လည်ရောက်ရှိခြင်းနှင့်ပင်
လျှင်အကျွန်ုပ်ကျေနပ်လျက်နေပါ၏'' ဟု လျှောက်၏။

ဗာဇိလဲအားဒါဝိဒ်ကရုဏာပြခြင်း

31 ဂိလဒ်ပြည်သားဗာဇိလဲသည်လည်းမင်း
ကြီးအား ယော်ဒန်မြစ်တစ်ဘက်သို့ပို့ဆောင်
ရန်ရောဂေလိမ်မြို့မှလာ၏။-✡ 32 ဗာဇိလဲသည်အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိ၍အလွန်
အိုမင်းနေလေပြီ။ သူသည်အလွန်ကြွယ်ဝ
ချမ်းသာသူဖြစ်သဖြင့် မဟာနိမ်မြို့တွင်
မင်းကြီးစခန်းချနေစဉ်အခါကစားနပ်
ရိက္ခာထောက်ပံ့ခဲ့သူဖြစ်၏။- 33 မင်းကြီးကသူ့အား``ငါနှင့်အတူယေရု
ရှလင်မြို့သို့လိုက်ခဲ့လော့။ သင့်အားငါ
ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်မည်'' ဟုဆို၏။
34 သို့ရာတွင်ဗာဇိလဲက``အကျွန်ုပ်သည်ကြာ
ကြာအသက်ရှင်ရတော့မည်မဟုတ်ပါ။ အ

✡ **19:31** ၂ရာ၊ ၁၇:၂၇-၂၉။

ဘယ်ကြောင့်အရှင်မင်းကြီးနှင့်ယေရုရှလင်
မြို့သို့လိုက်ရပါမည်နည်း။– 35 အကျွန်ုပ်သည်အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိပါပြီ။
အဘယ်အမှုတွင်မျှပျော်မွေ့နှစ်သက်
ခြင်းမရှိတော့ပါ။ စားသောက်သည့်အစား
အစာ၏အရသာကိုလည်းမသိနိုင်တော့
ပါ။ သီချင်းသံကိုလည်းမကြားနိုင်ပါ။ အ
ကျွန်ုပ်သည်အရှင်မင်းကြီးအတွက်ဝန်လေး
မည်သာဖြစ်ပါ၏။– 36 ဤသို့ကြီးမြတ်သည့်ဆုလာဘ်တော်နှင့်လည်း
မထိုက်မတန်ပါ။ သို့သော်အကျွန်ုပ်သည်
ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်ကူးပြီးလျှင် အရှင်
နှင့်အတူအနည်းငယ်လိုက်ပါမည်။– 37 မိဘတို့၏သင်္ချိုင်းအနီးတွင်သေနို
အကျွန်ုပ်အားအိမ်သို့ပြန်ခွင့်ပြုတော်မူပါ။
ဤသူသည်အကျွန်ုပ်၏သားခိမဟံဖြစ်
ပါ၏။ အရှင်မင်းကြီး၊ သူ့အားခေါ်ဆောင်
သွားပြီးနောက်သူ့အတွက်အရှင်အလိုတော်
ရှိသည့်အတိုင်းပြုတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်၏။
38 မင်းကြီးကလည်း``ငါသည်သူ့ကိုခေါ်သွား
ပြီးလျှင်သင်အလိုရှိသည့်အတိုင်းသူ့အတွက်
ဆောင်ရွက်ပေးမည်။ သင်၏အတွက်သင်တောင်း
လျှောက်သည့်အတိုင်းငါပြုမည်'' ဟုပြန်လည်
မိန့်ကြားတော်မူ၏။– 39 ထိုနောက်ဒါဝိ
ဒ်နှင့်သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်ကူးကြ၏။
မင်းကြီးသည် ဗာဇိလဲအားနမ်းရှုပ်ပြီးလျှင်ကောင်းချီးပေး

တော်မူ၏။ ထိုနောက်ဗာဇိလဲသည်မိမိနေရပ်
သို့ပြန်လေ၏။

ယုဒပြည်သားများနှင့်ဣသရေလပြည်သားတို့ ဘုရင်အတွက်အချင်းများကြခြင်း

40 မင်းကြီးသည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသောအခါ
ယုဒပြည်တစ်ပြည်လုံးမှလူတို့နှင့် ဣသရေလ
ပြည်တစ်ဝက်မှလူတို့သည်မင်းကြီးအားလိုက်
ပါပို့ဆောင်ကြ၏။ ထိုနောက်မင်းကြီးသည်
ဂိလဂါလမြို့သို့ဆက်လက်၍ကြွတော်မူ ၏။
ခိမဟံသည်လည်းလိုက်ပါသွားလေသည်။-
41 ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် မင်းကြီးထံလာ၍``အကျွန်ုပ်တို့၏ညီ
အစ်ကိုများဖြစ်ကြသောယုဒပြည်သား
တို့သည်အရှင်နှင့်တကွအရှင့်မိသားစု၊
အရှင့်လူတို့ကိုယော်ဒန်မြစ်တစ်ဘက်သို့
ပို့ဆောင်ခွင့်ရှိသည်ဟုအဘယ်ကြောင့်ထင်
မှတ်ကြပါသနည်း'' ဟုလျှောက်ထားကြ၏။
42 ယုဒပြည်သားတို့က``မင်းကြီးသည်ငါတို့
အနွယ်ဝင်ဖြစ်သဖြင့် ငါတို့ထိုသို့ပြုကြ
ခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်အဘယ်
ကြောင့်အမျက်ထွက်ရကြပါသနည်း။ ငါ
တို့သည်မင်းကြီး၏ရိက္ခာတော်ကိုစား၍
ဆုလာဘ်တော်ကိုခံယူပါသလော'' ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

43 ဣသရေလပြည်သားအပေါင်းတို့က``ဒါဝိ
ဒ် မင်းသည်သင်တို့ပြောသည့်အတိုင်းသင်တို့
အနွယ်ဝင်ပင်ဖြစ်စေကာမူ ငါတို့သည်သင်
တို့ထက်ဆယ်ဆပို၍သူ့အားပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိ
ပါ၏။ သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်ငါတို့
အားအထင်သေးကြပါသနည်း။ အမှန်
စင်စစ်မင်းကြီးအားပြန်လည်ဖိတ်ခေါ်ရန်
ဦးစွာပထမပြောဆိုကြသူများကား ငါတို့ပင်ဖြစ်ပါ၏''
ဟုဆို၏။
သို့ရာတွင်ဤသို့အရေးဆိုရာတွင်ယုဒ
ပြည်သားတို့ကဣသရေလပြည်သားတို့
ထက်ပို၍ပြင်းထန်ကြ၏။

20

ရှေဘပုန်ကန်ခြင်း

1 ဂိလဂါလမြို့တွင်ဗိခရိ၏သား၊ ဗ ် ယာမိန်
အနွယ်ဝင်၊ ရှေဘဆိုသူလူဆိုးလူသွမ်း တစ်ယောက်ရှိ၏။
သူသည်တံပိုးခရာမှုတ်ပြီး လျှင်``ဒါဝိ ဒ်ကိုအလိုမရှိ။
ငါတို့သူ့နောက် သို့မလိုက်လို။ ဣသရေလပြည်သူတို့ငါတို့
သည်အိမ်သို့ပြန်ကြကုန်အံ့'' ဟုဟစ်အော်
ကြွေးကြော်၏။-✡ 2 ထို့ကြောင့်ဣသရေလပြည်မှလူတို့သည်
ဒါဝိ ဒ်ကိုစွန့်၍ ရှေဘနှင့်လိုက်သွားကြ၏။
ယုဒပြည်မှလူတို့မူကားသစ္စာမဖောက်ဘဲ

✡ **20:1** ၃ရာ၊ ၁၂:၁၆။ ၆ရာ၊ ၁၀:၁၆။

ယော်ဒန်မြစ်မှယေရုရှလင်မြို့တိုင်အောင် ဒါဝိ
ဒ်နှင့်လိုက်သွားကြလေသည်။
3 ဒါဝိ ဒ်သည်ယေရုရှလင်မြို့တွင်ရှိသောမိမိ
၏နန်းတော်သို့ရောက်သောအခါ နန်းတော်စောင့်
အဖြစ်ထားခဲ့သည့်မောင်းမဆယ်ယောက်ကို
ထိန်းသိမ်းလိုက်ပြီးလျှင်အစောင့်နှင့်ထား၏။
သူတို့အတွက်လိုအပ်သောပစ္စည်းအသုံး
အဆောင်များကိုပေးတော်မူသော်လည်းမင်း
ကြီးသည်သူတို့နှင့်ကိုယ်လက်နှီးနှောမှုကို ပြုတော်မမူ။
သူတို့သည်တစ်သက်လုံး အချုပ်ခံရကာမုဆိုးမများကဲ့သို့
နေထိုင်ရကြ၏။✡
4 မင်းကြီးသည်အာမသအား``သင်သည်ယုဒ
ပြည်သူတို့အားခေါ်ယူစုရုံးစေပြီးလျှင် သန်
ဘက်ခါထိုသူတို့နှင့်အတူဤအရပ်သို့ပြန် လာရမည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။- 5 အာမသသည်ယုဒပြည်သူတို့ကိုခေါ်ယူ
ရန်ထွက်ခွာသွားသော်လည်း မင်းကြီးချိန်းဆို
သည့်အချိန်၌ပြန်လည်၍ရောက်မလာချေ။-
6 ထို့ကြောင့်မင်းကြီးသည်အဘိရှဲအား``ရှေဘ
သည်အဗရှလုံထက်ပင်ပို၍ငါတို့အား
ဒုက္ခပေးလိမ့်မည်။ ငါ၏လူတို့ကိုခေါ်၍သူ့
နောက်သို့လိုက်လော့။ သို့မဟုတ်လျှင်သူသည်
မြို့ရိုးအခိုင်အမာရှိသည့်မြို့များကိုသိမ်း

✡ **20:3** ၂ရာ၊ ၁၆:၂၂။

ယူကာငါတို့လက်မှလွတ်မြောက်သွားလိမ့် မည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။- 7 သို့ဖြစ်၍ယွာ ဘ၏လူများ၊
ကိုယ်ရံတော်တပ် သားများနှင့်အခြားတပ်သားအပေါင်းတို့
သည် အဘိရှဲနှင့်အတူရှေဘကိုလိုက်လံ
ရှာဖွေရန်ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်ခွာကြ လေသည်။-
8 ဂိဗော င်မြို့ရှိကျောက်တုံးကြီးသို့ရောက်
သောအခါ သူတို့သည်အာမသနှင့်တွေ့
ဆုံမိကြ၏။ ယွာဘသည်စစ်ပွဲဝင်ရန်
အဝတ်တန်ဆာများကိုဝတ်ဆင်ကာ ဓား ကိုဓား
အိမ်တွင်ထည့်၍ခါးပတ်တွင်ချိတ် ထား၏။
သူသည်ရှေ့သို့တိုးလိုက်ရာဓားအိမ်မှလျှောကျလာ၏။-
9 ယွာဘသည်အာမသအား``မိတ်ဆွေ၊ ကျန်း
မာပါ၏လော'' ဟုဆိုပြီးလျှင်နမ်းရှုပ်ဟန်
ပြု၍ညာလက်ဖြင့်အာမသ၏မုတ်ဆိတ် ကိုဆွဲကိုင်ကာ၊-
10 အာမသသတိလစ်နေစဉ်သူ၏ဝမ်းကို
လက်ဝဲလက်တွင်ကိုင်ထားသောဓား ဖြင့်ထိုး
လိုက်ရာ အူများမြေပေါ်သို့ကျ၍ချက်ချင်း
ပင်အာမသသေဆုံးလေ၏။ ထို့ကြောင့်
ယွာဘသည်သူ့အားနောက်တစ်ချက်ထပ်
၍ထိုးရန်မလိုတော့ချေ။

ထိုနောက်ယွာဘနှင့် သူ၏ညီအဘိရှဲ
တို့သည် ရှေဘ၏နောက်သို့လိုက်ကြ၏။-

11 ယွာဘ၏ငယ်သားတစ်ယောက်သည်အာမသ
၏အလောင်းအနီးတွင်ရပ်လျက်``ယွာဘနှင့်
ဒါဝိ ဒ်၏ဘက်သားမှန်သမျှသည်ယွာဘ
နောက်သို့လိုက်ကြလော့'' ဟုအော်ဟစ်၏။-
12 အာမသ၏အလောင်းသည်လမ်းလယ်တွင်
သွေး၌လူးလျက်နေ၏။ လူတိုင်းပင်ထို
နေရာသို့ရောက်သောအခါရပ်တန့်လိုက်
ကြသည်ကိုယွာဘ၏ငယ်သားမြင်သော
အခါ အလောင်းကိုကွင်းပြင်သို့ဆွဲယူ
ပြီးလျှင်အဝတ်နှင့်အုပ်ထားလိုက်၏။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်အနီးမှဖြတ် သွားသူအပေါင်းတို့သည်ထိုအလော
ကိုမြင်ရကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။- 13 လမ်းပေါ်မှအလောင်းကိုဖယ်ရှားလို
အခါ လူအပေါင်းတို့သည်ရှေဘအားလိုက်
လံဖမ်းဆီးရန်ယွာဘ၏နောက်သို့လိုက်သွား ကြ၏။
14 ရှေဘသည်ဣသရေလအနွယ်ရှိသမျှထံ
သို့ လှည့်လည်ပြီးလျှင်အာဗေလဗက်မာခ
မြို့သို့ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုအခါဗိခရိ[4]
သားချင်းစုရှိသမျှတို့သည် သူ့နောက်သို့
လိုက်၍မြို့ထဲသို့ဝင်ကြ၏။- 15 ယွာဘ၏လူတို့သည်လည်းရောက်ရှိလာ
လျက်မြို့ထဲတွင် ရှေဘခိုနေကြောင်းကြား၍
မြို့ကိုဝိုင်းရံထားကြလေသည်။ သူတို့သည်
မြို့အပြင်တံတိုင်းကိုကပ်၍ မြေကတုတ်

4 **20:14** * ဗိခရိ။ ဟေဗြဲမူမှာဗေရိ။

များဖို့ကာမြို့ရိုးပြိုကျစေရန်တံတိုင်း
အောက်မြေကိုတူးကြ၏။- 16 ထိုမြို့ထဲတွင်အသိအလိမ္မာရှိသူအမျိုး
သမီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူက``သင်တို့နား
ထောင်ကြလော့။ နားထောင်ကြလော့။
ငါသည် ယွာဘနှင့်စကားပြောလိုသည်။
သူ့အား ဤနေရာသို့ခေါ်ခဲ့ကြလော့'' ဟုမြို့ရိုး
ပေါ်မှဟစ်အော်၏။- 17 ယွာဘရောက်ရှိလာသောအခါအမျိုး
သမီးက``သင်သည်ယွာဘပေလော'' ဟု မေး၏။

``ဟုတ်ပါသည်'' ဟုယွာဘဆိုလျှင်၊

``အရှင်ကျွန်မ၏စကားကိုနားထောင် တော်မူပါ''
ဟုအမျိုးသမီးကပြော၏။

``ယွာဘက`အကျွန်ုပ်နားထောင်နေပါသည်'
ဟုဆိုသောအခါ၊

18 အမျိုးသမီးက``အကြောင်းပြီးစေလိုသော်
အာဗေလမြို့သို့သွားလော့' ဟုရှေးဆိုရိုး စကားရှိပါ၏။
လူတို့သည်ဤအတိုင်း လည်းပြုခဲ့ကြ၏။-
19 ကျွန်မတို့၏မြို့သည်ကြီးမြတ်သည့်မြို့၊
ဣသရေလပြည်တွင်ငြိမ်းချမ်းမှုကိုအလို
လားဆုံး၊ သစ္စာအရှိဆုံးမြို့တစ်မြို့ဖြစ်ပါ၏။
အရှင်သည်ဤမြို့ကိုဖျက်ဆီးရန်အဘယ်
ကြောင့်ကြိုးစားနေပါသနည်း။ ဘုရားသခင်
ပိုင်တော်မူသောအရာကိုအရှင်ပျက်စီးစေ
လိုတော်မူပါသလော'' ဟုမေး၏။

20 ယွာဘက``ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ငါသည်အဘယ်
အခါ၌မျှ သင်တို့၏မြို့ကိုဖျက်ဆီးမည် မဟုတ်ပါ။-
21 ဖျက်ဆီးရန်ငါတို့မှာအကြံအစည်လည်း မရှိပါ။ ဧဖရိ
မ်တောင်ကုန်းဒေသမှဗိခရိ ၏သားရှေဘဆိုသူသည်
ဒါဝိ ဒ်မင်းအား ပုန်ကန်မှုကိုစတင်ပြုလုပ်ခဲ့ပါ၏။
ထိုသူ တစ်ဦးတည်းကိုငါ့အားပေးအပ်ပါမူငါ
သည်ဤမြို့မှထွက်ခွာသွားပါအံ့'' ဟု ပြန်ပြောလေ၏။
အမျိုးသမီးက``ထိုသူ၏ဦးခေါင်းကိုမြို့ရိုး
ပေါ်သို့ကျော်၍ပစ်ချလိုက်ပါမည်'' ဟုဆို ပြီးလျှင်၊-
22 မြို့သူမြို့သားများထံသွား၍အကြံပေး၏။
သူတို့သည်ရှေဘ၏ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး
လျှင် တံတိုင်းကိုကျော်၍ယွာဘထံသို့ပစ်
ပေးကြ၏။ ယွာဘသည်တံပိုးခရာမှုတ်
လိုက်သောအခါသူ၏လူအပေါင်းတို့သည်
ထိုမြို့မှထွက်ခွာကာမိမိတို့နေရပ်သို့ ပြန်ကြကုန်၏။
ယွာဘသည်လည်းယေရု ရှလင်မြို့ဘုရင့်ထံတော်သို့ပြန်လေ၏။

ဒါဝိဒ်၏အရာရှိများ

23 ယွာဘသည်တပ်မတော်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၍
ယောယဒ၏သားဗေနာယသည် ဒါဝိ ဒ်၏
ကိုယ်ရံတော်တပ်သားများကိုအုပ်ချုပ် ရ၏။-
24 အဒေါနိရံသည်ချွေးတပ်ကိုအုပ်ချုပ်ရ
၍အဟိလုပ်၏သားယောရှဖတ်သည်မော်
ကွန်းထိန်းဖြစ်၏။- 25 ရှေဝသည်တရားရုံးတော်အတွင်းဝန်ဖြစ်

၍ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည်ယဇ်ပုရော
ဟိတ်များဖြစ်ကြ၏။- 26 ယာကျရမြို့သားဣရသည်လည်းဒါဝိ
ဒ်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တစ်ပါးဖြစ်သတည်း။

21

ရှောလု၏သားမြေးများအသတ်ခံရခြင်း

1 ဒါဝိ ဒ်နန်းစံချိန်အတွင်း၌သုံးနှစ်ပတ်လုံး
အစာငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဘေးကြီးဆိုက်
ရောက်လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရ
ဘုရားထံစုံစမ်းလျှောက်ထားရာထာဝရ
ဘုရားက``ရှောလုသည်ဂိဗောင်မြို့မှလူတို့
အားကွပ်မျက်ခဲ့သည့်အတွက် သူနှင့်သူ၏
မိသားစုတွင်လူသတ်မှုအပြစ်ရှိသဖြင့်
ဤဘေးဆိုးကျရောက်လာခြင်းဖြစ်၏'' ဟု
မိန့်တော်မူ၏။- 2 (ဂိဗောင်မြို့မှလူတို့သည်ဣသရေလ
အမျိုးသားများမဟုတ်။ သူတို့သည်အာ
မောရိအမျိုးသားလူနည်းစုဖြစ်၍ သူတို့
အားဣသရေလအမျိုးသားတို့ကကာ
ကွယ်စောင့်ရှောက်မည်ဟုကတိထားခဲ့၏။
သို့ ရာတွင်ရှောလုသည်ဣသရေလနှင့်ယုဒ
ပြည်သူတို့အတွက် စိတ်ထက်သန်မှုကြောင့် ဂိဗော
င်မြို့မှလူတို့အားသုတ်သင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သတည်း။-
)✡ 3 ထို့ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်သည်ဂိဗော င်မြို့မှလူတို့

✡ **21:2** ယောရှု၊ ၉:၃-၁၅။

ကိုခေါ်၍``ငါသည်သင်တို့အဖို့အဘယ်
အမှုကိုပြုရပါမည်နည်း။ သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရား၏လူမျိုးတော်အားကောင်း
ချီးပေးကြစေရန် ငါသည်သင်တို့ခံခဲ့ရ
သည့်မတရားမှုအတွက်တစ်ခုခုပြု လုပ်ပေးလိုပါသည်''
ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊

4 ထိုသူတို့က``ရှောလုတို့မိသားစုနှင့်အကျွန်ုပ်
တို့အချင်းပွားမှုကိုရွှေငွေနှင့်ပေးလျော်၍
မရနိုင်ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်ဣသ
ရေလအမျိုးသားကိုမျှလည်းမသတ်လို ပါ''
ဟုလျှောက်ထားကြ၏။

``ထိုသို့ဖြစ်ပါမူသင်တို့အတွက်အဘယ်သို့
ပြုစေလိုပါသနည်း'' ဟုမေးတော်မူလျှင်၊

5 ထိုသူတို့က``ရှောလုသည်ဣသရေလနိုင်ငံ
အတွင်း၌ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးသားများ
အလျှင်းမကျန်ရစ်ရအောင်သုတ်သင်ပစ်
ရန်ကြံရွယ်ခဲ့ပါ၏။- 6 သို့ဖြစ်၍သူ၏သားမြေးခုနစ်ယောက်ကို
အကျွန်ုပ်တို့အားပေးအပ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
တို့သည်ထာဝရဘုရားရွေးချယ်ခန့်ထား
တော်မူသည့်ဘုရင်ရှောလု၏ဌာနေ၊ ဂိဗာ
မြို့တွင်သူတို့အားထာဝရဘုရား၏ရှေ့
တော်၌စက်တိုင်တင်ပါမည်'' ဟုလျှောက် ကြ၏။

မင်းကြီးက``ထိုသူတို့ကိုငါပေးအပ်မည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
7 ဒါဝိ ဒ်သည်ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်တွင်
ယော နသန်နှင့်မိမိပြုခဲ့သည့်သစ္စာကတိကို
ထောက်၍ ယောနသန်၏သား၊ ရှောလု၏မြေး
မေဖိဗောရှက်၏အသက်ကိုချမ်းသာ ပေး၍၊-
✡ 8 အဲအာ၏သမီးရိဇပနှင့်ရှောလုရရှိသည့်
သားတော်အာမောနိနှင့်မေဖိဗောရှက်နှစ်
ယောက်၊ မေဟောလမြို့နေဗာဇိလဲ၏သား
အဒြေလနှင့်ရှောလု၏သမီးမိရပ်ရရှိ သည့်သားငါးယောက်တို့ကို
ဂိဗော င်မြို့မှ လူတို့အားပေးအပ်တော်မူ၏။-✡ 9 ဂိဗော
င်မြို့မှလူတို့သည်ထိုသူတို့အား တောင်ပေါ်တွင်
ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော် ၌စက်တိုင်တင်လိုက်ကြ၏။
ထိုသူခုနစ် ယောက်စလုံးတို့သည်နွေဦးပေါက်မုယော
စပါးရိတ်သိမ်းစကာလ၌တစ်ပြိုင်နက် သေကြလေသည်။
10 ထိုအခါအဲအာ၏သမီး၊ ရှောလု၏မောင်းမ
တော်ရိဇပသည် လျှော်တေဝတ်ကိုအလောင်း
များထားရာကျောက်ပေါ်မှာမိုးပြီးလျှင်
စပါးရိတ်သိမ်းစကာလမှစ၍ မိုးဦးကျ
ချိန်တိုင်အောင်အလောင်းများကိုနေ့အချိန်
၌လေသတ္တဝါ၊ ည ဥ့်အချိန်၌မြေသတ္တဝါ
တို့မချဉ်းကပ်စေရန်စောင့်ရှောက်လျက်နေ လေ၏။

✡ **21:7** ၁ရာ၊ ၂၀:၁၅-၁၇။ ၂ရာ၊ ၉:၁-၇။ ✡ **21:8** ၁ရာ၊ ၁၈:၁၉။

11 ရိဇပ၏အပြုအမူကိုသိရှိတော်မူသော အခါ၊– 12 ဒါဝိ
ဒ်သည်ဂိလဒ်ပြည်သို့သွား၍ယာဗက်မြို့ သားတို့ထံမှ
ရှောလုနှင့်ယောနသန်၏အရိုး တို့ကိုဆောင်ယူတော်မူ၏။
(ယာဗက်မြို့သား တို့သည်ထိုအရိုးတို့ကိုဗက်ရှ
န်မြို့ရင်ပြင်မှ လျှို့ဝှက်စွာဆောင်ယူခဲ့ကြ၏။ ဖိလိ
တ္တ တိအမျိုး သားတို့သည်ဂိလဗောတောင်ပေါ်တွင်
ရှောလု ကိုသတ်ပြီးနောက်သူ၏အလောင်းနှင့်ယော
နသန်၏အလောင်းကိုဗက်ရှ န်မြို့ရင်ပြင်
တွင်ဆွဲထားကြသည်။–)✡ 13 ဒါဝိ
ဒ်သည်ရှောလုနှင့်ယောနသန်တို့၏ အရိုးကိုယူပြီးနောက်
စက်တိုင်အတင်ခံ ရသောခုနစ်ယောက်တို့၏အရိုးတို့ကို
လည်းစုသိမ်းတော်မူ၏။– 14 ထိုနောက်သူတို့သည်ထိုအရိုးများကိုရှောလု
နှင့်ယောနသန်၏အရိုးတို့နှင့်အတူဗ ်ိ ယာမိန်
နယ်၊ ဇေလမြို့ရှိရှောလု၏ခမည်းတော်ကိရှ
၏သင်္ချိုင်းတွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူတို့သည်မင်း
ကြီးမိန့်မှာတော်မူလိုက်သမျှတို့ကိုဆောင် ရွက်ကြ၏။
ထိုနောက်ဘုရားသခင်သည်ပြည် တော်အတွက်
ထိုသူတို့တောင်းလျှောက်သည့် ဆုတောင်းပ တ္တ ထ
နာများကိုနားညောင်းတော် မူ၏။

အလွန်ထွားကြို င်းသည့်ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့နှင့်
ဖြစ်သောတိုက်ပွဲများ
(၅ရာ၊ ၂၀:၄–၈)

✡ **21:12** ၁ရာ၊ ၃၁:၈–၁၃။

15 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့နှင့်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည်တစ်ဖန်စစ်ဖြစ်ကြပြန်၏။ ဒါဝိ ဒ်
နှင့်လူတို့သည် ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့ထံသို့
သွားရောက်တိုက်ခိုက်ကြ၏။ တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် ဒါဝိ
ဒ်သည်မောပန်းလျက်နေ၏။- 16 ဣရှဗိဗေနုပ်ဟုနာမည်တွင်သောအလွန်
ထွားကြို င်းသူလူတစ်ယောက်သည် ဒါဝိ
ဒ် အားလုပ်ကြံမည်ပြု၏။ သူသည်ဋ္ဌ
ဌားတစ် လက်ကိုကိုင်ဆောင်ထား၏။
သူ၏ကြေးဝါ လုံသည်ခုနစ်ပေါင်လေး၏။
ဇေရုယာသား အဗိရှဲသည်ဒါဝိ ဒ်ကိုကူညီ၍ဖိလိ
တ္ တိ လူကိုတိုက်သတ်လေ၏။- 17 ဒါဝိ
ဒ်၏လူတို့သည်မင်းကြီးအား နောက်
တစ်ဖန်မိမိတို့နှင့်အတူစစ်ပွဲသို့လိုက် တော်မမူရန်ကတိပြုစေကြ၏။
သူတို့ က``အရှင်သည်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏မျှော်လင့်ရာဖြစ်တော်မူပါ၏။ အကျွန်ုပ်
တို့သည်အရှင့်အားဘေးမရောက်စေလိုပါ''
ဟုလျှောက်ထားကြ၏။✡
18 ထိုနောက်ဂေါဘမြို့တွင်ဖိလိ တ္
တိအမျိုး သားတို့နှင့်တစ်ဖန်တိုက်ပွဲဖြစ်ပြန်ရာ
ဟုရှ မြို့သားသိဗေခဲသည်သာဖနာမည်ရှိ
အလွန်ထွားကျိုင်းသူကိုသတ်ဖြတ်လိုက် လေသည်။
19 ဂေါဘမြို့၌ပင်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့

✡ **21:17** ၃ရာ၊ ၁၁:၃၆။ ဆာ၊ ၁၃၂:၁၇။

နှင့်အခြားတိုက်ပွဲတစ်ခုဖြစ်ပြန်၏။ ထို
တိုက်ပွဲတွင်ယာဣရ၏သား၊ ဗက်လင်မြို့
သားဧလဟာနန်သည်ဂါသမြို့သား ဂေါလျ
တ်ကိုသတ်ဖြတ်လိုက်၏။ ဂေါလျ တ်
၏လှံရိုးသည်ယက်ကန်းလက်လိပ်တန်
တမျှကြီးသတည်း။
20 ထိုနောက်တစ်ဖန်ဂါသမြို့၌ပင်တိုက်ပွဲ
တစ်ခုဖြစ်ပြန်၏။ ထိုတိုက်ပွဲတွင်စစ်တိုက်
ဝါသနာပါ၍အလွန်ထွားကျိုင်းသူလူ တစ်ယောက်ပါရှိ၏။
သူ၏လက်များတွင် လက်ချောင်းခြောက်ချောင်းစီနှင့်ခြေများ
တွင်ခြေချောင်းခြောက်ချောင်းစီရှိ၏။-
21 သူသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ကြိုးစားပြောဆိုသဖြင့် ဒါဝိ ဒ်၏အစ်ကို
ရှိမာ၏သားယောနသန်ကသူ့ကိုသတ် လိုက်လေသည်။
22 ဤလူလေးယောက်တို့သည်ဂါသမြို့ရှိထွား
ကျိုင်းသူများအမျိုးအနွယ်မှဆင်းသက်
ပေါက်ဖွားလာသူများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့
သည်ဒါဝိ ဒ်နှင့်နောက်ပါတို့၏လက်ရုံးရည်
ဖြင့်ကျဆုံးရကြလေသတည်း။

22

ဒါဝိဒ်၏အောင်ပွဲသီချင်း
(ဆာ၊ ၁၈)

1 ရှောလုနှင့်အခြားရန်သူတို့၏လက်မှထာဝရ
ဘုရားကယ်တော်မူခြင်းကိုခံရပြီးသည့် အခါ၌ ဒါဝိ
ဒ်သည်အောက်ပါသီချင်းကို ဖွဲ့ဆို၏။
2 ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ကယ်တင်ရှင်
ငါ၏ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။
3 ငါ၏ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကို
ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်တော်မူသဖြင့်
ငါသည်ဘေးမဲ့လုံခြုံမှုရှိပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်ဒိုင်းလွှားသဖွယ်ငါ့ကို
ကွယ်ကာတော်မူ၏။
ငါ၏ဘက်မှခုခံတိုက်ခိုက်တော်မူ၍
ငါ့အားဘေးမဲ့လုံခြုံစွာထားတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်သည်ငါ၏ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။
ငါ့ကိုကွယ်ကာ၍အကြမ်းဖက်မှုမှကယ်တော် မူ၏။
4 ငါသည်ထာဝရဘုရားအားတောင်းလျှောက်သည့်
အခါတိုင်းကိုယ်တော်သည်
ငါ့အားရန်သူများလက်မှကယ်တော်မူ၏။
ထာဝရဘုရားအားထောမနာပြုကြလော့။
5 သေမင်း၏လှိုင်းတံပိုးများသည်ငါ့ကိုဝိုင်းရံ လျက်ရှိ၏။
ဆုံးပါးပျက်စီးခြင်းလှိုင်းလုံးများသည်ငါ၏
အပေါ်သို့ လွှမ်းမိုး၍လာကြ၏။
6 မရဏာနိုင်ငံ၏ကြိုးတို့သည်ငါ့ကိုရစ်ပတ် ကြ၏။
သေမင်းသည်ငါ့ကိုဖမ်းရန်ကျော့ကွင်းထောင်၏။

7 ငါသည်ဒုက္ခရောက်၍ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ခေါ်ပါ၏။
ကူမတော်မူရန်ငါ၏ဘုရားသခင်အား ဟစ်ခေါ်ပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်ဗိမာန်တော်ထဲမှာငါ၏အသံ ကို
ကြားတော်မူ၏။
ကူမတော်မူရန်ငါဟစ်ခေါ်သံကိုကြားတော် မူ၏။
8 ထိုအခါဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကြောင့်
မြေကြီးသည်တုန်လှုပ်လေ၏။
မိုးကောင်းကင်၏အခြေအမြစ်တို့သည်
ရွေ့လျားတုန်လှုပ်ကြ၏။
9 နှာခေါင်းတော်ထဲမှမီးခိုးများသည်လည်းကောင်း၊
ခံတွင်းတော်ထဲမှကျွမ်းလောင်စေတတ်သည့်
မီးလျှံနှင့်မီးကျီးခဲများသည်လည်းကောင်း
ထွက်လေ၏။
10 ကိုယ်တော်သည်မိုးကောင်းကင်ကို
ကွေးညွတ်စေပြီးလျှင်ဆင်းသက်ကြွလာ တော်မူ၏။
ခြေဖဝါးတော်အောက်တွင်မဲမှောင်သော မိုးတိမ်များရှိ၏။
11 ကိုယ်တော်သည်ခေရုဗိ မ်[5] ကိုစီးလျက်လေပြင်း
အဟုန်ဖြင့်လျင်မြန်စွာကြွလာတော်မူ၏။
12 ကိုယ်တော်သည်မှောင်မိုက်တည်းဟူသော
ရေခိုးရေငွေ့အပြည့်ပါရှိသည့်
ထူထပ်သောမိုးတိမ်တိုက်ကိုပတ်လည်တော်၌
ကာရံစေတော်မူ၏။

5 **22:11** * ခေရုဗိမ်။ ရှင်းလင်းချက်ကြည့်ပါ။

13 ရှေ့တော်၌လျှပ်စီးပြက်သဖြင့်မီးကျီး ခဲများသည်
အလျှံထလေ၏။
14 ထိုနောက်ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်မှ
မိုးချုန်းစေတော်မူ၏။
အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်၏အသံ တော်သည်
ထွက်ပေါ်လာ၏။
15 ကိုယ်တော်သည်မြားတော်တို့ကို ပစ်လွှတ်တော်မူလျက်
ရန်သူများကိုကွဲလွင့်စေတော်မူ၏။
လျှပ်စီးပြက်စေလျက်သူတို့အား ထွက်ပြေးစေတော်မူ၏။
16 ထာဝရဘုရားသည်ရန်သူတို့အား
အမျက်ထွက်တော်မူ၍
ဆုံးမကြိမ်းဝါးတော်မူသောအခါ၊ သမုဒ္ဒရာ
အောက်ခံနှင့်ကမ္ဘာမြေကြီး၏
အခြေအမြစ်တို့သည်ဟင်းလင်းထင်ပေါ်လာ ကုန်၏။
17 ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်ဘုံမှလက်တော်ကို
ဆန့်တော်မူ၍ငါ့ကိုကိုင်တော်မူ၏။
ရေနက်ကြီးထဲမှငါ့ကိုဆယ်တင်တော်မူ၏။
18 ကိုယ်တော်သည်တန်ခိုးကြီးသောရန်သူ
ငါ့ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့၏လက်မှ
ငါ့ကိုကယ်တော်မူ၏။
သူတို့သည်ငါပြိုင်၍မရနိုင်အောင်ခွန်အား ကြီးပါ၏။
19 ငါသည်ဒုက္ခရောက်သောအခါသူတို့သည်
ငါ့ကိုတိုက်ခိုက်ကြ၏။

သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကို
ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်တော်မူ၏။
20 ကိုယ်တော်သည်ငါ့ကိုဘေးမှလွတ်မြောက်ရန်
ကူမတော်မူ၏။
ငါ့ကိုနှစ်သက်တော်မူသဖြင့်ကယ်တော်မူ၏။
21 ငါသည်ဖြောင့်မတ်စွာပြုကျင့်သဖြင့်
ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားဆုလာဘ်များ
ချပေးတော်မူ၏။
ငါသည်အပြစ်ကင်းသဖြင့်ကိုယ်တော်သည်
ငါ့ကိုကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။
22 ငါသည်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကို
စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါ၏။
ငါ၏ဘုရားသခင်ကိုကျောမခိုင်းခဲ့ပါ။
23 ငါသည်ကိုယ်တော်၏ပညတ်တော်ရှိသမျှတို့ကို
စောင့်ထိန်းခဲ့၏။
ကိုယ်တော်၏အမိန့်တော်တို့ကိုမဖီဆန်ခဲ့ပါ။
24 ငါသည်အပြစ်မဲ့သူဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကောင်း၊
ဒုစရိုက်ကိုရှောင်ကြဉ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း
ကိုယ်တော်သိတော်မူပါ၏။
25 ထို့ကြောင့်ငါသည်အပြစ်ကင်းသူဖြစ်ကြောင်းကို
သိတော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း၊
ငါသည်ဖြောင့်မတ်စွာပြုကျင့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊

ကိုယ်တော်သည်ငါ့အားဆုလာဘ်များကို
ပေးသနားတော်မူ၏။
26 အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ရှင်သည်သစ္စာရှိ
သူတို့အားသစ္စာစောင့်တော်မူ၏။
အပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိအောင်ကောင်းမြတ်သူတို့အား
အကန့်အသတ်မရှိဘဲကျေးဇူးပြုတော်မူ တတ်၏။
27 စိတ်နှလုံးဖြူစင်သူတို့အားဖြူစင်သော
စိတ်သဘောထားကိုလည်းကောင်း၊
သူယုတ်မာတို့အားဆန့်ကျင်သော
စိတ်သဘောထားကိုလည်းကောင်းပြတော် မူ၏။
28 ကိုယ်တော်သည်စိတ်နှိမ့်ချသူတို့အားကယ်တော် မူ၏။
သို့ရာတွင်မာနထောင်လွှားသူတို့ကိုမူ
နှိမ့်ချစေတော်မူ၏။
29 အို ထာဝရဘုရား၊ကိုယ်တော်ရှင်သည်
အကျွန်ုပ်၏အလင်းဖြစ်လျက်အကျွန်ုပ်၏
အမှောင်ကိုလင်းစေတော်မူ၏။
30 ကိုယ်တော်ရှင်သည်ရန်သူများကိုတိုက်ခိုက်ရန်
ခွန်အားကိုလည်းကောင်း၊
သူတို့၏ခံတပ်များကိုဖြိုခွင်းရန်တန်ခိုးကို
လည်းကောင်းအကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူ၏။
31 ဤဘုရားသခင်ပြုတော်မူသောအမှုတို့သည်
ပြီးပြည့်စုံပါ၏။

ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း
ယုံကြည်ကိုးစားထိုက်ပါပေသည်တကား။
ကိုယ်တော်သည်မိမိအားကိုးစားသူအပေါင်း တို့
အတွက်ဒိုင်းလွှားသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။
32 ထာဝရဘုရားတစ်ပါးတည်းသာလျှင်
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
ဘုရားသခင်သည်သာလျှင်ငါတို့
ကွယ်ကာရာဖြစ်တော်မူ၏။
33 ဤဘုရားကားငါခိုလှုံရာခိုင်ခံ့သည့်
ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်သည်ငါလိုက်လျှောက်ရာ
ခရီးလမ်းကိုဘေးမဲ့လုံခြုံစေတော်မူ၏။
34 ကိုယ်တော်သည်ငါ့အားသမင်ကဲ့သို့ခြေမြဲစေ၍
တောင်များပေါ်တွင်၊ ဘေးမဲ့လုံခြုံစွာထားတော်
မူ၏။✡
35 အသန်ဆုံးသောလေးကိုတင်နိုင်ရန်ငါ့အား
စစ်ပွဲအတွက်လေ့ကျင့်ပေးတော်မူ၏။
36 အို ထာဝရဘုရား၊ကိုယ်တော်ရှင်သည်အကျွန်ုပ် အား
ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်၍ကယ်တော်မူပါ၏။
ကိုယ်တော်ရှင်ကူမတော်မူသဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်
ကြီးမြင့်လာရပါ၏။

✡ **22:34** ဟဗ၊ ၃:၁၉။

37 ကိုယ်တော်ရှင်သည်အကျွန်ုပ်အားရန်သူဖမ်းဆီးခြင်း
မခံရအောင်စီရင်တော်မူပါ၏။
အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်အခါ၌မျှအရေးရှုံးနိမ့်
ခဲ့သည်မရှိပါ။
38 အကျွန်ုပ်သည်ရန်သူတို့အားလိုက်လံဖမ်းဆီးလျက်
သူတို့အားနှိမ်နင်းပယ်ရှားပြီးသည့်တိုင်အောင်
မပြန်ပါ။
39 အကျွန်ုပ်သည်ရန်သူတို့အားနာလန်မထူ နိုင်အောင်
ချေမှုန်းပါ၏။
သူတို့သည်အကျွန်ုပ်၏ခြေရင်းတွင်လဲ၍
အညံ့ခံကြပါ၏။
40 ကိုယ်တော်ရှင်သည်အကျွန်ုပ်အားစစ်ပွဲဝင်နိုင်ရန်
ခွန်အားကိုပေးတော်မူပါ၏။
ရန်သူများအပေါ်တွင်အောင်မြင်ခွင့်ကိုလည်း
ပေးတော်မူပါ၏။
41 ကိုယ်တော်ရှင်သည်အကျွန်ုပ်၏ရှေ့မှရန်သူများကို
ထွက်ပြေးစေတော်မူပါ၏။
အကျွန်ုပ်သည်မိမိကိုမုန်းသောသူတို့အား
သုတ်သင်ဖျက်ဆီးခွင့်ကိုရပါ၏။
42 သူတို့သည်ကယ်မည့်သူကိုရှာသော်လည်း
ကယ်မည့်သူမရှိပါ။
ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်ကြသော်လည်း
ထူးတော်မမူပါ။

43 အကျွန်ုပ်သည်သူတို့အားချေမှုန်းသဖြင့် သူတို့သည်
မြေမှုန့်ကဲ့သို့ညက်ညက်ကြေကြပါ၏။
လမ်းပေါ်မှ ရွှံ့ကိုနင်းသကဲ့သို့သူတို့အား
အကျွန်ုပ်နင်းပါ၏။
44 ကိုယ်တော်ရှင်သည်အကျွန်ုပ်အားပုန်ကန်သော
ပြည်သူတို့၏လက်မှကယ်တော်မူ၍
လူမျိုးတကာတို့ကိုအုပ်စိုးခွင့်ပေးတော်မူပါ၏။
အကျွန်ုပ်မသိဘူးသောလူမျိုးတို့သည်ယခုအခါ၌
အကျွန်ုပ်ထံအခွန်ဆက်ရကြပါ၏။
45 လူမျိုးခြားတို့သည်အကျွန်ုပ်ရှေ့တွင်
ဦးညွှတ်ပျပ်ဝပ်ကြပါ၏။
သူတို့သည်အကျွန်ုပ်၏အမိန့်ကိုကြားသော အခါ
နာခံကြပါ၏။
46 သူတို့သည်ရဲစွမ်းသတ္တိမရှိကြတော့ဘဲ မိမိတို့၏
ရဲတိုက်များမှတုန်လှုပ်လျက်ထွက်လာကြပါ၏။
47 ထာဝရဘုရားသည်အသက်ရှင်တော်မူ၏။
ငါ့အားကွယ်ကာတော်မူသောအရှင်ကို
ထောမနာပြုကြလော့။
တန်ခိုးကြီး၍ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်သည်ကြီးမြတ်တော်မူကြောင်း
ကြွေးကြော်ကြလော့။
48 ကိုယ်တော်သည်ငါ့အားရန်သူများကိုအောင် မြင်ခွင့်
ပေးတော်မူ၏။

လူမျိုးတကာတို့ကိုငါ၏လက်အောက်သို့
ရောက်စေတော်မူလျက်၊
49 ရန်သူများ၏လက်မှငါ့ကိုကယ်တော်မူ၏။
အို ထာဝရဘုရား၊ကိုယ်တော်ရှင်သည်
အကျွန်ုပ်အားရန်သူများကိုအောင်မြင်ခွင့် ပေးတော်မူ၍
အကြမ်းဖက်သူတို့၏ဘေးမှကွယ်ကာ
စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။
50 သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်သည်လူမျိုးတကာတို့ရှေ့တွင်
ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍
ကိုယ်တော်ရှင်၏ဂုဏ်တော်ကိုသီချင်းဆို ပါမည်။✡
51 ဘုရားသခင်သည်မိမိဘိသိက်ပေးတော်မူသော
ဘုရင်အားအောင်ပွဲကြီးကိုခံစေတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်ဘိသိက်ပေးတော်မူသော ဒါဝိ
ဒ်မင်းမှစ၍အဆက်အနွယ်တို့အား၊
ခိုင်မြဲသောမေတ္တာတော်ကိုကာလအစဉ်အဆက်
ပြတော်မူ၏။

23

ဒါဝိဒ်၏နောက်ဆုံးမိန့်မြွက်သည့်စကား

1 ဘုရားသခင်ချီးမြှင့်တော်မူခြင်းကိုခံရသော
ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့် ယာကုပ်၏ဘုရားဘိသိက်ပေး
တော်မူသောဣသရေလနိုင်ငံတွင် သာယာစွာ
သီချင်းဖွဲ့ဆိုသောယေရှဲ၏သားဒါဝိ ဒ်၏နောက်

✡ **22:50** ရော၊ ၁၅:၉။

ဆုံးမိန့်မြွက်သည့်စကားကားအောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်သည်။
2 ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်ငါ့အားဖြင့်
မိန့်ကြားတော်မူ၏။
နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ၏နှုတ်ဖျားတွင်
တည်လျက်ရှိ၏။
3 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ကွယ်ကာရာ အရှင်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင်သည်
ငါ့အားဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
``ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရိုသေလျက်
တရားမျှတစွာအုပ်စိုးသောမင်းသည်၊
4 မိုးရွာပြီးနောက်မိုးသားများကင်းစင်လျက်
အရှု ဏ်တက်ချိန်အခါမြက်များကိုအရောင်
လက်စေသည့်နေမင်းနှင့်တူ၏''
5 ထိုနည်းတူစွာဘုရားသခင်သည်ငါ၏သား မြေးတို့ကို
ကောင်းချီးပေးတော်မူလိမ့်မည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ကိုယ်တော်သည်
မပျက်နိုင်မပြောင်းလဲနိုင်သော၊ ထာဝရ ပဋိညာဉ်ကို
ငါနှင့်ပြုထားတော်မူသောကြောင့်ဖြစ်၏။
သို့ဖြစ်၍ငါ၏လိုအင်ဆန္ဒပြည့်စုံပြီ။
ဤကားငါ၏အောင်ပွဲပေတည်း။
ယင်းသို့ဖြစ်စေရန်ဘုရားသခင်သည်
ကေန်မုချစီမံတော်မူလိမ့်မည်။

6 သို့ရာတွင်ဘုရားမဲ့သူတို့မူကားဖယ် ရှားခြင်းကို
ခံရသည့်ဆူးပင်များနှင့်တူကြ၏။
ထိုဆူးပင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှလက်နှင့်
မကိုင်မတွယ်နိုင်။
7 ယင်းတို့ကိုကိုင်တွယ်ရန်သံတန်ဆာသို့မဟုတ်
လှံတံကိုအသုံးပြုရ၏။
ထိုဆူးပင်တို့သည်မီးရှို့၍လုံးဝဖျက်ဆီးခြင်းကို
ခံရလိမ့်မည်။

ဒါဝိဒ်၏နာမည်ကျော်သူရဲကောင်းများ (၁ရာ၊ ၁၁:၁၀-၄၁)

8 ဒါဝိ ဒ်၏သူရဲကောင်းတို့၏နာမည်များကို
ဖော်ပြအံ့။ ပထမသူရဲကောင်းမှာဟပေါနီ
မြို့သား၊ သူရဲကောင်းသုံးဦးတို့၏ခေါင်းဆောင်
ယာရှောဘံဘက်ရှိဗက်ဖြစ်သည်။ သူသည်တိုက်
ပွဲတစ်ခုတည်း၌လူရှစ်ရာကိုမိမိ၏လှံဖြင့်
ထိုးသတ်ခဲ့သူဖြစ်၏။
9 သူရဲကောင်းသုံးဦးတို့အနက်ဒုတိယသူရဲ
ကောင်းမှာအာဟောရ၏သားချင်းစုဝင်ဒေါဒေါ
၏သား၊ ဧလာဇာဖြစ်၏။ အခါတစ်ပါးက
ဧလာဇာသည်စစ်ဆင်ရန်စုရုံးလျက်ရှိသော ဖိလိ တ္
တိအမျိုးသားတို့အားဒါဝိ ဒ်နှင့်တကွ စိန်ခေါ်ခဲ့၏။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ဆုတ်ခွာကြသော်လည်း၊-
10 သူသည်မဆုတ်ခွာဘဲလက်အံ့သေ၍ဋ္ဌ ဌား

ကိုလက်နှင့်ခွာမရသည့်တိုင်အောင် ဖိလိ တ္
တိ အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်ခိုက်လေသည်။
ထို နေ့၌ထာဝရဘုရားသည်အောင်ပွဲကြီး
ကိုခံစေတော်မူသဖြင့်တိုက်ပွဲပြီးဆုံး သွားသောအခါဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည်ကျဆုံးသည့်သူများထံမှလက်
နက်တန်ဆာများကိုသိမ်းယူရန်လော
ဇာရှိရာသို့လာရောက်ကြ၏။
11 တတိယသူရဲကောင်းမှာအာဂိ၏သား၊
ဟရရိမြို့သားရှ မ္ မဖြစ်၏။ ဖိလိ တ္
တိအမျိုး သားတို့သည်ပဲခင်းရှိသောလေဟိအရပ်
တွင်စုရုံးလျက်နေကြ၏။ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသား
တို့ထံမှထွက်ပြေးကြသော်လည်း၊- 12 ရှ
မ္ မသည်ပဲခင်းမှမဆုတ်ခွာဘဲခုခံကာ
ကွယ်ကာဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့ကိုသတ်
ဖြတ်သဖြင့် ထိုနေ့၌ထာဝရဘုရားသည်
အောင်ပွဲကြီးကိုခံစေတော်မူ၏။
13 ကောက်ရိတ်ချိန်နီးသောအခါရဲဘော်သုံး
ကျိပ်ဝင်သူရဲကောင်းသုံးယောက်တို့သည် ဒါဝိ
ဒ်ရှိရာအဒုလံဥမင်သို့ဆင်းသွား ကြ၏။
ထိုအချိန်၌ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသား တစ်စုသည်ရေဖိ
မ်ချိုင့်ဝှမ်း၌တပ်စခန်း ချလျက်ရှိနေကြ၏။-
14 ထိုအခါကဒါဝိ ဒ်သည်တောင်ပေါ်ခံတပ်

ထဲတွင်ရှိ၍ ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတစ်စု
ကဗက်လင်မြို့ကိုသိမ်းယူထားကြ၏။–
15 ဒါဝိ ဒ်က``ဗက်လင်မြို့တံခါးအနီးရှိ
ရေတွင်းမှရေကိုငါသောက်ချင်ပါဘိ''
ဟုတောင့်တပြောဆိုမိရာ၊– 16 နာမည်ကျော်ရဲဘော်သုံးယောက်တို့သည်
ဖိလိ တ္ တိတပ်စခန်းကိုထိုးဖောက်ပြီးနောက်
ရေတွင်းမှရေကိုခပ်ယူ၍ဒါဝိ ဒ်ထံသို့
ယူဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင်မင်းကြီးသည်
ထိုရေကိုသောက်တော်မမူဘဲထာဝရ ဘုရားအားပူဇော်သည့်အနေဖြင့်သွန်
လောင်းလျက်၊– 17 ``အို ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်သည်အဘယ် နည်းနှင့်မျှဤရေကိုမသောက်နိုင်ပါ။
အသက် စွန့်၍ရေခပ်ကြသူတို့၏သွေးကိုသောက်
သည်နှင့်တူပါလိမ့်မည်'' ဟုလျှောက်၏။

ဤကားနာမည်ကျော်သူရဲကောင်းသုံးဦး
တို့၏စွန့်စားခန်းများပင်တည်း။

18 ယွာဘ၏ညီအဘိရှဲသည်နာမည်ကျော်
ရဲဘော်သုံးကျိပ်၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။
သူ သည်လူသုံးရာကိုလှံနှင့်ထိုးသတ်ခဲ့သ
ဖြင့်ရဲဘော်သုံးကျိပ်တွင်နာမည်ကြီးလာ ၏။–
19 သူသည်ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့တွင်ထူးချွန်
သူဖြစ်သော်လည်းသူရဲကောင်းသုံးယောက်
လောက်နာမည်မကြီးချေ။ ဒါဝိ ဒ်မင်းသည်
သူ့အားကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးအဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထားတော်မူ၏။

20 ကပ်ဇေလမြို့မှယောယဒ၏သားဗေ
နာယသည်နာမည်ကျော်သူရဲကောင်းတစ်ဦး
ဖြစ်၏။ သူသည်ရဲဝံ့စွန့်စားရသောအမှု
များကိုပြုခဲ့၏။ သူသည်အလွန်ကြီးမား
သောမောဘစစ်သူရဲနှစ်ယောက်ကိုသတ်
ခဲ့၏။ အလွန်ချမ်းအေးသောဆောင်းနေ့တစ်နေ့
၌သားရဲတွင်းတစ်ခုသို့ဝင်၍ခြင်္သေ့တစ်
ကောင်ကိုသတ်ခဲ့၏။- 21 သူသည်လှံကိုကိုင်ဆောင်ထားသူအလွန်
ကြီးမားသောအီဂျစ်အမျိုးသားတစ် ယောက်ကိုလည်းသတ်ခဲ့၏။
ဗေနာယသည် ထိုသူကိုတင်းပုတ်ဖြင့်တိုက်ခိုက်ကာသူ
၏လက်မှလှံကိုလုယူလိုက်၏။ ထိုနောက်
ထိုလှံဖြင့်ပင်သူ့အားသတ်လိုက်၏။-
22 ဤသည်တို့ကားရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်ဗေ
နာယ၏စွန့်စားခန်းများပင်ဖြစ်၏။- 23 သူသည်ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့တွင်ထူ
သူဖြစ်သော်လည်းသူရဲကောင်းသုံးယောက်
လောက်နာမည်မကြီးချေ။ ဒါဝိ ဒ်သည်သူ့
အားကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးအဖြစ်ဖြင့်ခန့် ထားတော်မူ၏။
24-39 ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်အခြားသူရဲကောင်း
များကိုဖော်ပြအံ့။
ယွာဘ၏ညီအာသဟေလ၊
ဗက်လင်မြို့နေဒေါဒေါ၏သားလေဟာနန်၊
ဟရောဒိမြို့သား၊ ရှမ္မနှင့်ဧလိက၊
ဖာလာတိမြို့သားဟေလက်

တေကောမြို့နေဣကေရှ၏သားဣရ
အနေသောသိမြို့သားအဗျေဇာ၊
ဟုရှသိမြို့သားမေဗုန္နဲ၊
အဟောဟိမြို့သားဇာလမုန်၊
နေတောဖာသိမြို့သားမဟာရဲနှင့်
ဗာနာ၏သားဟေလက်၊
ဗင်္ယာမိန်နယ်ဂိဗာမြို့နေရိဘဲ၏သားအိတ္တဲ၊
ပိရသောနိမြို့သားဗေနာယ၊
ဂါရှအနီးရှိချိုင့်ဝှမ်းနေဟိဒ္ဒဲ၊
အရဗမြို့သားအဗျာလဗုန်၊
ဗာဟုမိမြို့သားအာဇမာဝက်၊
ရှာလဗောနိမြို့သားဧလျာဘ၊
ယာရှင်၏သားများ၊
ယောနသန်၊
ဟာရာရိမြို့သားရှမ္မ၊
အာရာမြို့နေရှာရ၏သားအဟိအံ၊
မာခါသိမြို့နေအဟသဘဲ၏သားဧလိဖ၊
ဂိလောမြို့နေအဟိသောဖေလ၏သား ဧလျံ၊
ကရမေလမြို့သားဟေဇရဲ၊
အာရပ်မြို့သားဖာရဲ၊
ဇောဘမြို့နေနာသန်၏သားဣဂါလ၊
ဂဒ်နယ်၏သားဗာနိ၊
အမ္မုန်အမျိုးသားဇေလက်၊

ဇေရုယာ၏သားယွာဘ၏လက်နက်ကိုင်
ဇေရောသိမြို့သားနဟာရဲ၊
ဣသရိမြို့သားဣရနှင့်ဂါရက်၊
ဟိတ္တိအမျိုးသားဥရိယ၊
စသည်ဖြင့်နာမည်ကျော်သူရဲကောင်းစုစု
ပေါင်းသုံးကျိပ်ခုနစ်ယောက်ရှိသတည်း။

24

ဒါဝိဒ်မင်းသန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူခြင်း (၅ရာ၊ ၂၁:၁-၂၇)

1 တစ်ဖန်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အပေါ်တွင်အမျက်ထွက်တော်မူသဖြင့်
သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်ရန်ဒါဝိဒ်အားအပြစ်ကူး
မိစေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားက``သင်သည်
သွား၍ဣသရေလနှင့်ယုဒပြည်တွင်သန်း
ခေါင်စာရင်းကောက်ယူလော့'' ဟုဒါဝိဒ်အား
မိန့်တော်မူ၏။- 2 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်သည်မိမိ၏တပ်မတော်
ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘအား``သင်၏တပ်မှူးများနှင့်
အတူတိုင်းပြည်တစ်စွန်းမှတစ်စွန်းတိုင်အောင်
ဣသရေလအနွယ်ရှိသမျှတို့ထံသို့သွား
၍သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူလော့။ လူဦး
ရေမည်မျှရှိသည်ကိုငါသိလိုသည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
3 သို့ရာတွင်ယွာဘက``အရှင်မင်းကြီး၊
အရှင် ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဣသ

ရေလအမျိုးသားတို့အား ယခုထက်အဆ
တစ်ရာပို၍တိုးပွားအောင်ပြုတော်မူပါ
စေသော။ အရှင်သည်လည်းယင်းသို့တိုးပွား
သည်ကိုတွေ့မြင်ရသည်တိုင်အောင်အသက်
ရှည်တော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်အရှင်
မင်းကြီးသည်အဘယ်ကြောင့်ဤအမှု
ကိုပြုတော်မူလိုပါသနည်း'' ဟုဒါဝိ ဒ်
အားလျှောက်လေ၏။- 4 သို့သော်လည်းအရှင်မင်းကြီးသည်ယွာဘ
နှင့်တပ်မှူးတို့အား မိမိ၏အမိန့်အတိုင်း
လိုက်နာစေတော်မူ၏။ သူတို့သည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အားသန်းခေါင်စာရင်းကောက်
ယူရန်အထံတော်မှထွက်သွားကြ၏။

5 သူတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်ကူးပြီး
လျှင် ဂဒ်နယ်ချိုင့်ဝှမ်းအလယ်ရှိအာရော်မြို့
၏တောင်ဘက်တွင်စခန်းချကြ၏။ ထိုနောက်
ထိုအရပ်မှမြောက်ဘက်တွင်ရှိသောယာဇာ
မြို့သို့လည်းကောင်း၊- 6 ထိုမှတစ်ဖန်ဂိလဒ်ပြည်နှင့်ဟိတ္
တိနယ်ကာ ဒေရှမြို့သို့လည်းကောင်းဆက်လက်၍ခရီး
ပြုကြ၏။ ထိုနောက်ဒန်မြို့နှင့်ဇိဒု န်မြို့တစ်
ဝိုက်သို့သွားကြ၏။- 7 ထိုနောက်ရဲတိုက်ရှိရာတုရုမြို့သို့သွား
ပြီးလျှင် ဟိဝိအမျိုးသားများနှင့်ကာနနိ
အမျိုးသားတို့နေထိုင်ရာမြို့အပေါင်းသို့
လည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံး၌ယုဒပြည်တောင်

ပိုင်းရှိဗေရရှေဗမြို့သို့လည်းကောင်းသွား
ရောက်ကြလေသည်။- 8 သူတို့သည်တိုင်းနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးကိုလှည့်
လည်၍ ကိုးလနှင့်အရက်နှစ်ဆယ်ကြာသော
အခါယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်ရောက်ကြ၏။-
9 သူတို့သည်ဣသရေလပြည်တွင်စစ်မှုထမ်း
နိုင်သူလူပေါင်းရှစ်သိန်းနှင့် ယုဒပြည်တွင်
ငါးသိန်းရှိကြောင်းမင်းကြီးအားအစီရင် ခံကြ၏။
10 သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ် ဒ်သည်သန်းခေါင်စာရင်း
ကောက်ပြီးသောအခါနောင်တရလျက်
ထာဝရဘုရားအား``အကျွန်ုပ်သည်ဤ
ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောအပြစ်ကိုကူး
လွန်မိပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အားအပြစ်ဖြေလွှတ် တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်သည်မိုက်မဲစွာပြု မိပါပြီ'' ဟုလျှောက်ထား၏။
11-12 ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိ ဒ်၏ပုရောဟိတ်
ဖြစ်သူပရောဖက်ဂဒ်အား``သင်သည်ဒါဝိ
ဒ် ထံသို့သွားလော့။ ငါပြုရန်ရှိသည့်အမှု
သုံးခုအနက်သူကြိုက်နှစ်သက်ရာတစ်ခု
ကိုရွေးချယ်နိုင်ကြောင်းပြောကြားလော့။ သူ
ရွေးချယ်ရာကိုငါပြုမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
နောက်တစ်နေ့နံနက်အချိန်ဒါဝိ ဒ်အိပ်ရာ
မှထတော်မူသောအခါ၊- 13 ဂဒ်သည်လာရောက်၍
မိမိအားထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းမင်းကြီး
အားတင်ပြလျှောက်ထားပြီးလျှင်``အရှင်

မင်းကြီးသုံးနှစ်ပတ်လုံးအစာငတ်မွတ်
ခေါင်းပါးမှု၊ သုံးလပတ်လုံးရန်သူတပ်
များကိုတိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးနေမှု၊ သုံးရက်
ပတ်လုံးကပ်ရောဂါကျရောက်မှုတည်းဟူ
သောဘေးတို့အနက်အဘယ်ဘေးကိုရွေး
ချယ်တော်မူပါမည်နည်း။ အဘယ်သို့
ထာဝရဘုရားအားအကျွန်ုပ်ပြန် ကြားလျှောက်ထားရမည်ကိုစဉ်းစား
တော်မူပါ'' ဟုမေးလျှောက်၏။

14 ဒါဝိဒ်က``ငါသည်အလွန်ဆိုးရွားသည့်
အခြေအနေနှင့်ကြုံတွေ့ရပါသည်တ ကား။
လူ့လက်ဖြင့်ဒဏ်မခံရပါစေနှင့်။ ထာဝရဘုရားပင်ဒဏ်ပေးတော်မူပါ
စေ။ ကိုယ်တော်သည်ကရုဏာထားတော်
မူတတ်သောအရှင်ဖြစ်ပါ၏'' ဟုဂဒ် အားဆို၏။-
15 သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်နံနက်ချိန်
မှစ၍ပြဋ္ဌာ န်းတော်မူသည့်အချိန်အထိ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့ ကပ်ရောဂါဆိုက်ရောက်စေတော်မူ၏
တိုင်း ပြည်တစ်စွန်းမှတစ်စွန်းတိုင်အောင်ဣသ
ရေလအမျိုးသားပေါင်းခုနစ်သောင်း မျှသေဆုံးကြ၏။-
16 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်
ယေရုရှလင်မြို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ပြုသော
အခါ ထာဝရဘုရားသည်လူတို့အား
အပြစ်ဒဏ်ခတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍စိတ်ပြောင်း
လဲတော်မူသဖြင့်``ရပ်တန့်လော့။ တော်လောက်

ပြီ'' ဟုကောင်းကင်တမန်အားမိန့်တော်မူ၏။
ထိုအခါ၌ကောင်းကင်တမန်သည်ယေဗုသိ
အမျိုးသားအရောန၏ကောက်နယ်တလင်း
အနီးတွင်ရပ်လျက်နေသတည်း။
17 လူတို့အားဒဏ်ခတ်သောကောင်းကင်တမန် ကိုဒါဝိ
ဒ်မြင်သောအခါ``အပြစ်ရှိသူမှာ အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။
ဒုစရိုက်ပြုမိသူမှာ အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။
ဤသူတို့သည်အဘယ် ပြစ်မှုကိုပြုမိကြပါသနည်း။
ကိုယ်တော် ရှင်သည်အကျွန်ုပ်နှင့်အိမ်ထောင်စုကိုသာ
အပြစ်ပေးတော်မူသင့်ပါ၏'' ဟုထာဝရ
ဘုရားအားလျှောက်၏။
18 ထိုနေ့၌ပင်လျှင်ဂဒ်သည်ဒါဝိ ဒ်ထံသွား
၍``အရှင်သည်ယေဗုသိအမျိုးသားအရောန
၏ကောက်နယ်တလင်း၌ထာဝရဘုရား
အတွက်ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ဆောက်လော့'' ဟု
ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို လေ၏။-
19 ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော် အတိုင်း
အရောန၏ကောက်နယ်တလင်းသို့ သွားတော်မူ၏။-
20 အရောနသည်ကြည့်လိုက်သောအခါမိမိထံ
သို့မင်းကြီးနှင့်မှူးမတ်များလာနေကြသည် ကိုမြင်လျှင်ဒါဝိ
ဒ်၏ရှေ့တော်၌မြေပေါ်သို့ လုံချပျပ်ဝပ်လျက်၊-
21 ``အရှင်မင်းကြီးအဘယ်ကြောင့်ဤအရပ်သို့
ကြွလာတော်မူပါသနည်း'' ဟုလျှောက်၏။

ဒါဝိဒ်က``ကပ်ရောဂါဘေးငြိမ်းအေးသွားစေ
ခြင်းငှာ ထာဝရဘုရားအတွက်ယဇ်ပလ္လင်ကို
တည်ဆောက်လိုသဖြင့် သင်၏ကောက်နယ်တလင်း
ကိုဝယ်ယူရန်ငါလာသည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
22 အရောနက``အရှင်မင်းကြီးဤကောက်နယ်
တလင်းကိုယူတော်မူပါ။ အလိုတော်ရှိရာကို
ထာဝရဘုရားအားပူဇော်တော်မူပါ။ ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်တွင်မီးရှို့ပူဇော်ရန်နွားများဤမှာ
ရှိပါ၏။ ထင်းအဖြစ်အသုံးပြုရန်ထမ်းပိုး
များနှင့်ကောက်နယ်တန်ဆာများလည်း၊ဤ မှာရှိပါ၏။-
23 ထိုအရာအပေါင်းကိုမင်းကြီးအားဆက်ပါ
၏။ အရှင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည်အရှင်၏ပူဇော်သကာကိုလက်ခံတော် မူပါစေသော''
ဟုလျှောက်လေ၏။
24 သို့ရာတွင်မင်းကြီးက``ဤသို့မယူလို။
တန် ဖိုးကိုငါပေးမည်။ ငါသည်မိမိအဖိုးမပေး
ဘဲရရှိသည့်ပူဇော်သကာများကို ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားဆက်
မဟုတ်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်မင်းကြီး
သည်ကောက်နယ်တလင်းနှင့်နွားများကိုငွေ
သားကျပ်ငါးဆယ်ပေး၍ဝယ်ယူတော်မူ၏။-
25 သူသည်ထိုအရပ်တွင်ထာဝရဘုရား၏ အတွက်
ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ဆောက်တော်မူပြီး လျှင်
မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိတ်သဟာယယဇ်တို့ ကိုပူဇော်တော်မူ၏။

ထာဝရဘုရားသည် လည်းမင်းကြီး၏ဆုတောင်းပ တ္ထ
ထ နာကိုနား ညောင်းတော်မူ၍ ဣသရေလနိုင်ငံတွင်
ကပ်ရောဂါဘေးကိုငြိမ်းအေးစေတော် မူ၏။ ဋ္ထူ ဌ မ္ထ
မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

Common Language Bible
Burmese: Common Language Bible Bible without Deuterocanon

Public Domain

Language: Mynmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.
If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at https://bsmyanmar.org/.

© 2005 Bible Society of Myanmar

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 1 Jul 2021
de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793